
Diari Oficial

---

del

Consell General

Núm. 23/2010 -58 pàgines

Sessió ordinària del dia 29 de desembre del 2010

El dia 29 de desembre del 2010, dimecres, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 84/2010, que és el següent:

- 1. Examen i votació del Projecte de Llei de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals del Principat d'Andorra.**
- 2. Examen i votació del Projecte de Llei de l'impost sobre societats del Principat d'Andorra.**
- 3. Examen i votació del Projecte de Llei de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques.**
- 4. Examen i votació del Projecte de Llei del "Butlletí Oficial del Principat d'Andorra".**
- 5. Examen i votació de la Proposta d'aprovació de la ratificació de la Carta europea de l'autonomia local.**
- 6. Debat de totalitat del Projecte de Llei del pressupost per a l'exercici de 2011, així com examen i votació de les esmenes a la totalitat presentades respectivament, pel M. I. Sr. Joan Gabriel Estany, president del Grup Parlamentari Reformista i pel M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet, president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, i del Projecte de pressupost del Tribunal Constitucional i del Projecte de pressupost del Consell General pel mateix exercici.**

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Josep Dallerès Codina i Esteve López Montanya, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Franz Armengol Avellana
M. I. Sr. Daniel Armengol Bosch
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sra. Roser Bastida Areny
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal
M. I. Sr. Josep M. Bringué Millat
M. I. Sr. Jordi Cadena Bons
M. I. Sr. Joan Cartes Ivern
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sra. Anna Dolsa Montanya
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sr. Jordi Font Mariné
M. I. Sr. Albert Font Massip
M. I. Sr. Joan Gabriel Estany
M. I. Sra. Montserrat Gil Torné
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sra. Celina Mandicó García
M. I. Sra. Conxita Mora Jordana
M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet
M. I. Sra. M. Pilar Riba Font
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sra. Bibiana Rossa Torres
M. I. Sr. Amadeu Rossell Tarradellas
M. I. Sr. Jaume Serra Serra
M. I. Sr. Joan Torres Puig

També hi és present el M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Pere López Agràs, Ministre d'Economia i Finances; Xavier Espot Miró, Ministre d'Afers Exteriors i Relacions Institucionals; Vicenç Alay Ferrer, Ministre Medi Ambient, Agricultura i Patrimoni Natural; Susanna Vela Palomares, Ministra d'Educació i Cultura; Gerard Bàrcia Duedra, Ministre d'Ordenament Territorial, Víctor Naudi Zamora, Ministre d'Interior, Sílvia Eloisa Bonet, Ministra de Salut, Benestar i Treball, i Claudi Benet Mas, Ministre de Turisme, Comerç i Indústria.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Mariona González Reolit, secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 10.10h)

El Sr. síndic general:

Passem al punt número 1.

1. Examen i votació del Projecte de llei de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals del Principat d'Andorra.

El Sr. síndic general:

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, ha estat publicat en el butlletí número 80/2010 de 17 de desembre. Exposa l'informe el Sr. Franz Armengol Avellana, nomenat ponent per part de la Comissió, teniu la paraula.

El Sr. Franz Armengol:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 23 de març, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, em va nomenar ponent del Projecte de llei de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals del Principat d'Andorra, i com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en el decurs de les reunions celebrades el dia 20 i 27 d'abril, el 16 de novembre, i el 7 i 14 de desembre del 2010 ha analitzat el Projecte de llei i les esmenes que li han estat presentades.

Al Projecte de llei s'han presentat un total de 96 esmenes, de les quals 36 han estat presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, 36 han estat presentades pel Grup Parlamentari Reformista i 24

han estat presentades pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi.

De les esmenes presentades: 6 esmenes s'han aprovat per unanimitat; 23 esmenes s'han aprovat per majoria; 23 esmenes no han estat aprovades; i de les 44 esmenes que han estat retirades, ho han estat per ser transaccionades i aprovades per unanimitat i 18 ho han estat per ser transaccionades i aprovades per majoria.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió aprovat per unanimitat, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta cambra.

Gràcies, Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Armengol.

Abans de passar a les intervencions dels grups parlamentaris m'han demanat un debat i votació article per article, tot i que, de fet es tracta de votar per separat l'article 29, proposaria doncs agrupar les intervencions pel que fa a la globalitat del text amb excepció de l'article 29 i faríem posteriorment el debat i votació de l'article 29 si no hi ha cap oposició.

Doncs passem a les intervencions per part dels grups parlamentaris i recordo que en un primer temps, doncs, la globalitat del text a l'excepció de l'article 29.

Pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, Sr. Eusebi Nomen, teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Avui fa exactament un any i mig que Andorra pel Canvi va entrar una proposició de llei d'impostos directes sobre els rendiments dels no residents, es va entrar el 29 de juny del 2009. Malauradament el Grup Parlamentari Socialdemòcrata amb els seu 14 vots va impedir que el nostre text entrés a tràmit parlamentari enlloc de permetre el seu treball en comissió i fer totes les aportacions que desitgés per la via d'esmenes a l'articulat.

Tres mesos més tard, el 30 de desembre del 2009 es va admetre a tràmit el Projecte de llei presentat per Govern i que avui ens ocupa.

Aquest Projecte de llei va rebre tres pròrrogues i una esmena a la totalitat del Grup Reformista. Recordem que el 18 de març es va votar l'esmena a la totalitat d'aquest Projecte de llei i que el vot d'Andorra pel Canvi va facilitar que el text entrés en la Comissió

legislativa el més ràpidament possible. I no podia ser d'una altra manera ja que és una llei, aquesta llei de l'impost sobre les rendes dels no residents que és fonamentals per eliminar l'intrusisme, dinamitzar l'economia interior i crear una doble imposició a les empreses dels nostres països veïns que incentivarà aquests països a negociar amb Andorra la signatura de convenis per evitar aquesta doble imposició.

Tot i el nostre suport a la Llei de l'impost de la renda dels no residents sempre hem recordat errors bàsics del text de Govern que sense èxit hem intentat solucionar per la via de les vint-i-quatre esmenes a l'articulat que hem entrat. Tot sigui dit de passada que ningú es cregui les afirmacions d'un ministre que tant li agrada dir que Andorra pel Canvi no ha entrat cap esmena a les Lleis d'imposició directa.

En tot cas, els articles que ara considerem no contenen totes les disposicions que entenem que haurien de contenir aquesta llei a la vegada que podria tractar certs aspectes d'una manera més adient. No obstant entenem que és millor tenir aquestes disposicions que res en matèria de fiscalitat sobre la renda dels nous residents, i per tant, deixarem passar aquests articles amb la nostra abstenció i amb la ferma voluntat de modificar progressivament el text fins assolir una llei que de veritat serveixi per eradicar una de les grans epidèmies que afecta a les empreses del nostre país, i que no és altra que l'intrusisme estranger.

Sempre hem defensat que una llei ben escrita d'impostos sobre la renda dels no residents permet evitar l'intrusisme laboral i per tant, eliminar l'atur de la població resident a Andorra a més que de forma directa redueix els dèficits de la CASS. És una llei que permet evitar l'intrusisme professional i per tant incrementar la creació de valor econòmic i social dins d'Andorra. És una llei que permet evitar situacions com la que va passar durant els mandats liberals amb la venda d'importants paquets d'accions a bancs andorrans que estaven en mans de no residents i que van obtenir importants, molt importants plusvàlues generades a Andorra amb l'esforç de tota a societat andorrana. I per les que no van tributar ni un euro a Andorra i en canvi van tributar entre el 20 i el 35% depenent dels casos a Espanya. Un altre episodi a oblidar de l'era Lliberal.

Que els esforços en inversió pública andorrana és una llei que permet que els esforços en inversió pública andorrana criïn a Andorra i no com ara que marxïn en part, fora del país. És una llei que permetria crear la doble imposició per protegir el mercat interior andorrà mentre els països veïns no signin convenis de doble imposició, i per tant, incentivar l'interès dels països veïns en signar-los.

Però tots aquests objectius no es poden assolir amb un tipus del 10% com planteja el text actual. Cal un tipus del 25% que és el tipus normal amb absència de convenis de doble imposició. I per aquest motiu, hem demanat la votació separada en l'article 29 per poder tractar específicament el problema central d'aquesta llei que és la tossudesesa del Govern Socialdemòcrata que és de posar un tipus del 10% enlloc del 25% en les rendes que obtenen a Andorra els que no tenen empresa a Andorra, els que no creen riquesa al país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Parlamentari Reformista, Sr. Amadeu Rossell, teniu la paraula.

El Sr. Amadeu Rossell:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Ens trobem davant d'un text legislatiu de cabdal importància pel futur del nostre país, i aquest cop, aquesta afirmació és real.

La realitat política que vivim a Andorra, nosaltres els consellers de forma directa i directament actors de la mateixa, ens està obligant a fer ajustaments diaris a les nostres formes d'afrontar les iniciatives legislatives. És en aquest escenari, inestable i canviant, que he hagut de preparar aquesta intervenció, amb clars i obscurs. En definitiva, amb l'agredolç a la boca.

D'una banda la satisfacció per haver pogut treballar la llei, en comissió, de forma conseqüent i seriosa, negociant les propostes d'uns i altres per arribar a acords positius. El resultat, una llei acordada i pactada, en la que les parts han hagut de cedir territori en pro d'una entesa en terreny neutral. D'altra banda el desencís de veure com una llei necessària i bona per a tota una societat, ha estat compromesa i, fins i tot, a punt de tornar a la casella de sortida.

Saber cedir, saber adaptar-se a la situació, saber ser elàstic en els plantejaments és l'única filosofia vàlida per arribar a l'entesa; la resta, sigui el que sigui, no és més que un joc de vanitats personals.

Es tracta d'una llei, d'un text, positiu i pràctic cridat a regular les contraprestacions derivades de les activitats econòmiques en territori andorrà per part d'empreses o professionals no establerts al país. Una llei que, a més, afronta i dona solució a temàtiques espinoses com l'intrusisme.

Podria seguir fent reflexions positives sobre la llei, però la situació esdevinguda requereix d'un to força més polític que tècnic.

Ens trobem surant enmig d'una difícil situació econòmica, crisi salvatge, que tothom pateix. Tothom menys, aparentment, el Govern d'Andorra i puntualitzo, Govern, perquè als països europeus estan aplicant mesures estructurals, reformes impopulars en ocasions, per intentar sortir de la crisi, i aquí, a Andorra, semblaria ser que no... que no cal, no deuen caldre aquestes mesures.

No es pot estar tot el dia demanant responsabilitat, sentit d'estat i sacrifici quan els qui ho exigeixen, el Govern i el grup parlamentari que li fa costat, no s'apliquen el *cuento*.

La responsabilitat es demostra fent camí amb visió de país, per l'interès general del ciutadà, enlloc de mirar-se el melic i els anhels personals.

El sentit d'Estat es practica defensant els interessos de l'estat internacionalment per sobre de tots, enlloc d'aplanar-se als dictats dels més grans.

El sacrifici s'escenifica sabent perdre una mica d'un mateix en favor de guanyar un tot per a tothom, deixant de banda allò que separa i potenciant allò que costa, enlloc de passar la vida demanant sense donar res a canvi.

"*Qui dia passa, any empeny*", cèlebre frase que ja no serveix ni per definir aquesta legislatura. Si algú creia que ens agradava engegar la feina feta durant vuit mesos a rodar, està molt equivocada. Jo parlo des de primera línia de foc. Lamentem profundament la gestió del dia a dia que ha fet aquest govern. La del crèdit extraordinari a *tutti plen* i no aportant res de bo al país...

Finalment, davant d'aquesta situació enquistada, mancada d'idees i sense solucions clares, el nostre grup parlamentari pren la determinació d'abstenir-se en la votació d'aquesta llei.

Una decisió de vot responsable i amb la voluntat que la llei esdevingui una realitat, però amb un missatge inequívoc per al Govern: "El crèdit s'ha exhaurit, compleixin els seus compromisos."

Moltes gràcies sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rossell.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Jordi Font, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo em trobo davant d'una disjuntiva que voldria exposar al Sr. Síndic, si m'autoritza. És a dir, al meu entendre les tres lleis formen part d'una paquet i jo faré una interpretació genèrica de les tres lleis i una sola intervenció i si mai fes falta durant el debat i tingués que fer alguna aportació suplementària en els debats parcials, doncs a llavors ho faria.

Bé, jo voldria dir que estem davant d'un moment històric, històric de veritat i estic una mica emocionat inclús, perquè comencem seriosament i responsablement a afrontar l'únic deure dels andorrans i dels estrangers plasmat en la nostra llei de lleis, és a dir, la nostra Constitució. La nostra Constitució si agafem el preàmbul de la mateixa, dedica tot un capítol si no m'erro, a veure... és tot un títol, el títol II dels drets i llibertats i dintre d'aquests set punts parcials d'aquest capítol, d'aquest títol hi ha el capítol sis que parla de deures. Curiosament és l'únic, l'únic capítol de la Constitució que parla de deures i sempre que s'ha parlat en aquesta cambra que s'havia d'afrontar el desenvolupament del títol II de la Constitució, només hem sabut parlar de Drets, i no hem parlat mai de deures. Jo penso que per això, estic avui satisfet de que haguem encetat, que sembla ser pels pronunciaments dels grups, tirarem endavant una reforma que permetrà realment desenvolupar una part importantíssima del títol II de la Constitució. Jo penso que molts drets està molt bé, però quan tens algun deure també l'hauríem d'assumir i ara segurament ho farem.

Una altra qüestió que aquesta és potser més anecdòtica, que a mi em *frapa* i em xoca és que segurament a partir d'ara, transformarem la padrina en Estat. I m'explico. És a dir fins ara sobtadament hi ha totes les discussions quan hi havia alguna despesa que algú pensava que era supèrflua, es deia: "Sí! La padrina ja ho pagarà!" I inclús es comparava l'Estat amb algun mamífer estrany: "La mamella de la padrina...!" i no sé... i bé, jo penso que a partir d'ara aquesta història quedarà ja arxivada d'una vegada per totes, perquè tots nosaltres, tots nosaltres, serem iguals davant de la llei i contribuirem tal com diu l'article 37 en funció de les nostres possibilitats.

Jo voldria també fer una citació aquí, perquè... què ha contribuït en aquest *laissez faire* al meu entendre dels problemes econòmics de l'Estat? Fins fa molt poc, jo diria que fins avui, pràcticament, avui ja és més complicat d'explicar-ho perquè la projecció econòmica del país no és gaire favorable, però hi ha hagut anys de molta bonança en aquest País, on hi ha hagut sectors que no han estat pas els més desfavorits econòmicament que no participaven estrictament en res en les despeses de l'estat. Jo penso que això també provocava aquesta

desinhibició de les responsabilitats que tenen els ciutadans d'un país.

Bé, un sistema fiscal, és certament és una eina recaptatòria però jo penso i estic convençut que no és únicament això i aquest projecte en concret, tot i que he dit que farà una intervenció global, n'és una clara demostració, no? Jo penso que la fiscalitat en un estat ha de servir per recaptar, ha de servir per poder pagar les despeses, però també ha de servir per orientar, per marcar posicionaments, per marcar direccions estatals, per marcar polítiques que faran que aquest país esdevingui una cosa o una altra en el futur. Jo penso que aquesta part de la filosofia de la imposició, sovint s'oblida o sovint es menysprea però penso que és tan important com l'altra.

Jo penso que també hem de dir nosaltres, de la mateixa manera que els reformistes han mencionat que no estaven totalment satisfets i que tal i que qual... Nosaltres també haurem de fer una miqueta de greuge, i de dir que si aquest projecte que avui es complementa amb aquestes tres lleis no és ben bé el nostre, no és únicament el nostre. A veure, no és únicament el nostre perquè estava compartit amb CR a nivell programàtic, però no és ben bé el nostre perquè nosaltres a diferència del que pensen alguns que no ens donem compte de que som 14, sí que ens en donem compte i vam abandonar un dels Projectes de Llei impositiva a principi de legislatura per poder arribar justament al punt al que estem avui que és la imposició sobre les rendes del treball. Però nosaltres no l'oblidem, l'hem aparcat, és fruit d'un pacte, però nosaltres si a la propera legislatura podem i ens dona salut, doncs el tornarem a presentar i el presentarem seriosament. I he de dir el mateix, una miqueta de l'Iva, no? És a dir, aquest sí que formava part d'un pacte inicial que semblava que estava ben entès que eren les tres lleis de la imposició directa acompanyada de la indirecta i ara sembla que ha decaigut una miqueta això del pacte, el que passa que el que sí hem preocupa tremendament, però tremendament, i estic molt preocupat, és de que en el curs de la negociació se'ns ha torpedejat la línia de flotació i dues d'aquestes lleis que segurament permetrem en aquesta cambra de passar, queden més o menys amputades per una possible aprovació posterior de l'IVA, i també he de dir i manifestar aquí que aquest grup parlamentari si torna a tenir la sort de ser representat en la cambra després de les properes eleccions el primer que farà evidentment, és donar vida a aquestes lleis presentant la llei de l'IVA, això pressuposant que no tinguem temps de fer-ho ara. Però nosaltres ho intentarem de fer ara.

Bé ara, també hauria d'explicar una miqueta que el treball de la comissió ha sigut dur i intens, que hi ha hagut a la ratlla de tres-cents esmenes, que s'han

discutit totes elles, que no se n'ha aparcat cap, que ningú ha regatejat esforços, que a vegades aquets esforços eren una miqueta complicats perquè ens trobàvem confrontats en situacions purament tècniques i molts de nosaltres o almenys jo personalment no sóc pas el més adequat per defensar tècnicament segons quins criteris i llavors ens refiàvem els uns als altres de tècnics que ens ajudaven però es clar, a vegades sempre estàs amb el dubte i quant els parers eren contraposats era bastant complicat i de poc ens servia el que normalment ens serveix o ens hauria de servir en política que és el sentit comú.

Bé, també val a dir que a davant dels dos grups que semblava que anaven més o menys a la una tenien un altre grup que si li haguéssim agafat nota de totes les seves prediccions haguéssim pogut tornar a escriure les *centúries de Nostradamus* però bé, ja ens hi té acostumats.

Un altre punt que jo penso que ens ha ajudat molt a tirar endavant aquest procés que com he dit ha sigut laboriós i que ha durat pràcticament un any no des de que està a la comissió, però si des de que han entrat a la comissió, és el suport que em tingut de la societat civil que en aquest cas s'ha d'agrair i no vull aquí dedicar-me a fer la pilota a ningú però la societat civil que avui en dia gràcies a Déu comença a estar organitzada en agrupacions patronals com la CEA, la Cambra de Comerç, i altres organitzacions, ens han fet arribar esmenes, ens han fet arribar posicionaments, que tots nosaltres hem tingut en compte, que hem inclòs a dins la llei sempre que ha sigut possible i penso que això és d'apreciar perquè et dona una certa tranquil·litat que saps que estàs fent les coses amb un sentit o amb un caminar que va pel bon camí, no?

Bé, jo penso que en aquesta llei, en aquesta en particular es pot fer una menció especial d'allò que he dit abans de que la llei serveix per recaptar, però també serveix per orientar, per dirigir, per marcar una política. Jo penso que un dels valors importants que té aquesta llei es mirar a curt termini d'evitar l'intrusisme, però l'intrusisme que jo sempre qualifico de dos tipus d'intrusisme. Tenim en aquest país dos tipus d'intrusisme, un que és inherent a la possibilitat que tenen les empreses foranies però de circumscripcions molt properes a la nostra i que coneixen el mercat nacional i doncs que hi veuen l'interès i que per elles mateixes venen a participar el mercat nacional, aquest és un tipus d'intrusisme, que també quedarà resolt en aquesta llei, resolt vol dir que també haurà de cotitzar com els demès i després també hi ha l'altre tipus d'intrusisme que generem nosaltres mateixos propis que som els que anem a buscar lluny de les nostres fronteres, tecnologies més

avançades, que és lícit, preus més interessants o contraposicions a les empreses del país i aquest dos punts que són al meu entendre el fonamental de l'intrusisme, aquesta llei ja ens dona la direcció de que Govern no vol que continuï sent això, s'ha de propiciar, fer treballar a les empreses del País, s'ha de propiciar evitar l'intrusisme, jo penso que aquesta segona versió que no és únicament recaptatòria és tant o més important com la primera.

Després per acabar ja, jo voldria lamentar profundament que la il·lusió i la tenacitat que han posat els parlamentaris reformistes no es vegi retribuïda suficientment, perquè estic segur que els hagués agradat votar positivament aquesta llei per les circumstàncies que sigui això no és possible però ho lamento, ho lamento perquè jo també m'hi he trobat estant a l'oposició de participar activament a l'elaboració d'una llei amb d'altres persones que avui es troben aquí, amb d'altres legislatures i és realment una satisfacció quan aquell treball i aquell esforç es veu recompensat amb un vot positiu en aquella llei, no?

És llàstima que es tinguin que fer servir precisament aquestes lleis coma moneda de no sé quin canvi, però bé, és així, són unes lleis que són al meu entendre tan importants i primordials pel nostre futur com ha estat, que estan per sobre de l'interès partidista i lamento la situació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font.

Per Govern, Sr. Pere López, teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Si m'ho permet faré en aquest primer punt de l'ordre del dia una intervenció genèrica relativa a la transcendental rellevància que té per Andorra l'aprovació avui per part del Consell General dels tres projectes de llei de fiscalitat directa i fer posteriorment una exposició que serà més breu per cadascun dels projectes de llei. Entenc que continuï en aquesta línia. Gràcies Sr. síndic.

Es sotmet a aprovació per part del Consell General els tres projectes que Govern va tramitar a tràmit parlamentari el setembre del 2009 i que conjuntament amb el Projecte de llei de l'IVA conformen amb el paquet de lleis que ha vingut a anomenar-se com a Reforma Tributària. Es tracta doncs, dels projectes de llei de l'Impost de la renda dels no residents, de l'Impost sobre societats i de

l'Impost sobre les activitats econòmiques. Com deia, aquets tres projectes de llei van ser lliurats ara fa 15 mesos amb les seves respectives memòries econòmiques. El Govern també va transmetre, trametre el passat mes de juny juntament amb el Projecte de llei de l'IVA i la seva corresponent memòria econòmica, una memòria macroeconòmica en què per primer cop s'estimava el producte interior brut del nostre país, es calculava la pressió fiscal amb el marc fiscal existent i la resultant de les modificacions legislatives que s'inclouïen amb els quatre projectes a tràmit parlamentari juntament amb d'altres modificacions legislatives que hi ha hagut darrerament com és per una banda la reducció del cànon de telefonia i electricitat o bé, l'entrada en vigor de la nova llei de la CASS i el consegüent augment de les cotitzacions.

El Govern està convençut que el nou marc fiscal és la pedra angular de la diversificació i de la internacionalització de l'economia andorrana. Tenim l'absoluta seguretat que obra un nou ventall de possibilitats i que aquesta reforma és un dels elements que contribueix de forma decisiva a l'acostament en positiu d'Andorra cap a la Unió Europea.

Per tots aquells que creiem que la fiscalitat es un element essencial en la vertebració d'un estat modern i que és motor de l'activitat econòmica, eina de cohesió social, font de finançament i en el nostre cas particularment també un element encaix entre els nostres veïns i la Unió Europea; la sessió d'avui del Consell General constitueix una fita històrica ja que es sotmet a debat una veritable qüestió d'estat.

En una sessió com la d'avui no podem en cap moment, deixar de llegir i entendre el que fa més de 17 anys el poble andorrà va votar de forma molt majoritària i em refereixo a l'article 37 de la Constitució que tots coneixem però si m'ho permeten no m'estaré de llegir-lo. L'article 37 diu : "Totes les persones físiques i jurídiques contribuiran a les despeses públiques segons la seva capacitat econòmica mitjançant un sistema fiscal just establert per llei i fonamentat en els principis de generalitat i de distribució equitativa de les càrregues fiscals."

Així doncs, vista l'enorme transcendència dels projectes de llei a debat avui, Govern celebra l'acord tancat en la Comissió Legislativa de Finances en relació als tres projectes de fiscalitat directa després de molts mesos de treball en el si de la Comissió Legislativa de Finances. El Govern espera que aquest clima de treball impositiu es mantingui en les properes setmanes i que el més aviat possible arribi també per la seva aprovació si escau, per part del Consell General, el Projecte de llei d'impòst sobre el valor afegit. L'esmentat acord entre els grups

parlamentaris Socialdemòcrata i Reformista ha comportat una introducció d'alguns elements que no estaven previstos en el projecte de llei preparat per Govern així com propostes de forma i redacció que sovint han millorat el Projecte de llei presentat. Tanmateix el Govern entén que no correspon avui valorar les modificacions que cal dir han respectat l'esquema fonamental del marc fiscal proposat introduïdes pels consellers generals.

A l'entendre del Govern, el debat d'avui no és un debat de guanyadors i perdedors, de propostes i contrapropostes, de suggeridors i convençuts, i encara menys, una cursa de balanç de mèrits de cada un dels elements que han possibilitat l'acord. El Govern té molt clar el que suposa per a empresaris, professionals, estudiants,... l'adopció per part del Consell General dels projectes de llei esmentats. Així doncs, com deia anteriorment, el Govern no pot més que celebrar l'acord que s'ha assolit.

La prosperitat econòmica del nostre país, el camí que porta a un millor encaix a la Unió Europea, el futur dels nostres fills i dels nostres estudiants, la possibilitat d'exportar serveis, l'inici del nou model econòmic passa per l'adopció per part del Consell General dels tres textos consensuats finalment en adopció. No ens podem tampoc oblidar de les reiterades demandes del conjunt dels agents econòmics del país, ja sigui les patronals, els sindicats, els col·legis professionals, destacant la necessitat de l'adopció del marc fiscal que només cal recordar la darrera setmana com de forma clara i contundent tant els presidents de la Cambra de Comerç i la CEA, han demanat l'aprovació de les lleis fiscals. Aquesta és una prova evident que estem tractant una qüestió d'estat i que no és pas un afer partidici. De la mateixa manera cal assenyalar que les conseqüències dels projectes de llei van molt més enllà de l'àmbit econòmic, tenen una àmplia incidència en l'àmbit financer.

El rènting del país, i conseqüentment el dels agents que treballin en el sector financer, és a dir, el dels nostres bancs, les operacions d'emissió de deute públic, les operacions de finançament internacional depenen molt directament de forma estreta i directa de l'aprovació avui d'aquests tres projectes de llei.

En quant al Projecte de llei de l'impost sobre la renda dels no residents, cal indicar que la seva creació es planteja en el marc de la introducció de la fiscalitat directa necessària per raons d'igualtat i de justícia que estan establertes en l'article 37 de la Constitució que abans he llegit. L'impost té en compte els principis de neutralitat i no discriminació com una condició que entenem fonamental per a una positiva resolució de les futures negociacions de convenis per evitar la doble imposició d'acord amb l'article 24 del

model de conveni de l'OCDE. És important destacar les dues modalitats en què s'estructura l'impost. D'una banda si les rendes s'obtenen sense la intermediació d'un establiment permanent concepte convenientment definit d'acord amb l'article 5 del model de conveni de l'OCDE i que pot correspondre entre d'altres a una sucursal, a una oficina, a una seu de direcció,... en aquest cas el gravamen recau de forma instantània sobre cada operació, sobre la xifra d'ingressos bruts llevat que existeixi un conveni per evitar la doble imposició. És a dir, s'aplicarà directament una retenció del 10% sobre el total de la factura per a tots aquells empresaris i professionals no andorrans que prestin un servei en territori andorrà. Aquest fet té una gran rellevància perquè situarà en una situació avantatjosa els empresaris i els professionals andorrans respecte dels professionals no residents que actuen sense establiment permanent i per tant, com s'ha apuntat per part dels grups parlamentaris, el Govern entén que és una llei fonamental per lluitar contra l'intrusisme i que és una llei que fomentarà que servirà d'estímul per la signatura dels convenis de doble imposició. Estem defensant els interessos dels empresaris andorrans i per tant, d'alguna manera estem malmetent els interessos dels empresaris no andorrans, els empresaris espanyols o francesos, per tant, entenem que és una llei fonamental que impulsarà l'interès d'aquests països per negociar un conveni per evitar la doble imposició. Per aquest motiu, en defensa dels professionals i empresaris establerts avui a Andorra i vistes les retencions que els països veïns practiquen és important a l'entendre del Govern que aquest text entri en vigor el més aviat possible i en aquest sentit cal celebrar l'acord que està tancat en comissió que la seva entrada en vigor està prevista per l'1 d'abril del 2011.

La segona modalitat dona en un tractament similar a l'impost de societats per als establiments permanents de nacionalitats no residents, fet que és també important per a la nostra economia en quant a l'efecte que pugui tenir sobre la creació de nous establiments permanents a Andorra. L'impost segueix les grans línies de la imposició sobre els no residents dels països més avançats i el seu redactat encaixa perfectament amb el model de conveni de l'OCDE, tan pel que fa les definicions a les rendes imposables, a les seves disposicions especials i els seus principis. Així doncs, dins de la necessitat d'afrontar la reforma fiscal, aquesta és una figura positiva necessària per la configuració del marc tributari per raons de justícia i igualtat que alhora i mentre no es conclouen els importants convenis per evitar la doble imposició i per tant, la possibilitat d'exportació de serveis des d'Andorra situarà als empresaris i als professionals establerts a Andorra en una posició

competitiva més avantatjosa en quan a les seves activitats dins el territori andorrà.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra intervenció?

Passem doncs, a la votació de tot el text a l'excepció de l'article 29.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions?

Recompte.

La Sra. Mariona González:

14 vots a favor i 14 abstencions.

El Sr. síndic general:

A la vista doncs, del resultat queda aprovat aquesta part del text.

Passem ara a l'article 29 doncs, iniciem un torn d'intervencions. Sr, Nomen per Andorra pel Canvi, teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

L'article 29 disposa que el tipus de gravamen general serà del 10%. Andorra pel Canvi va intentar que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata acceptés la nostra esmena conforme el tipus de gravamen en caràcter general fos del 25% tal i com és habitual tots els països del món amb absència de conveni de doble imposició ens va ser impossible convèncer el Grup Parlamentari Socialdemòcrata ja que Govern va continuar amb la seva imposició que el tipus de gravamen d'aquesta llei ha de ser del 10% al·legant que és el que es disposa en els articles 10 i 24 del model OCDE dels convenis de doble imposició.

Com tothom pot comprendre, si veritablement existís una normativa de l'OCDE que obligués els països a tenir un impost sobre la renda dels no residents d'un 10%, aleshores a Espanya no ens podria aplicar un impost del 24% ni França un impost de 33% com fa avui en dia a les rendes que els andorrans obtenim en aquests països. Per tant, que estem fent nosaltres aplicant un 10% quan Espanya ens aplica un 24% i França ens aplica una tercera part de la factura com a retenció.

Des d'ApC estem francament preocupats per la capacitat de comprensió lectora del nostre Ministre d'Economia que ens té acostumats a fer errors de 37

milions en una regla de tres o a fer un error en la suma dels impostos del tabac i fer passar per Govern un increment de taxes del tabac de 83 cèntims sense que ningú dels membres de Govern se n'adoni del disbarat que això representava. Ja vam veure la gimnàstica retòrica que ahir va fer el portaveu de Govern per justificar la correcció de la errada, va ser simplement una errada de suma, ja no és un problema de la regla de tres, aquesta va ser de suma. Vista aquesta trajectòria del Ministre de Finances, no ens ha de sorprendre que confongui disposicions de la normativa OCDE pels casos de convenis de doble imposició amb les taxes aplicables en absència de convenis de doble imposició, però un error d'aquest tamany segueix en la línia del que em vist al llarg d'aquesta legislatura. El que no podem entendre és que el Grup Reformista li segueixi el joc al Govern Socialdemòcrata amb aquests tipus d'errors.

Recordem que un dels principals objectius de l'impost sobre la renda dels no residents és precisament la de crear situacions de doble imposició i crear-les perquè els altres estats es vegin interessats a negociar convenis per evitar que les seves empreses es vegin subjectes a aquesta nova imposició, a aquesta doble tributació. Per aquest motiu, el tipus general normal en absència d'acords de convenis de doble imposició acostuma a ser al voltant del 25% aproximadament, com hem dit a Espanya el 24 i França el 33%. Mentre que en presència de convenis de doble imposició, els tipus de gravamen es situa entre el zero i el 10% segons els diferents tipus de rendes i així ho estableix el model de la OCDE per aquestes qüestions.

En definitiva, si no tenim unes lleis que donin lloc a situacions de doble imposició, ningú voldrà signar convenis de doble imposició amb nosaltres, es obvi, i la llei que avui votem amb un tipus de gravamen del 10% no funciona per motivar el conveni de la doble imposició ja donem d'entrada allò que normalment es negocia i per tant, no és la millor forma d'assentar-se en una taula de negociació. El pitjor és que el tipus de gravamen del 10% no funciona per aturar l'intrusisme. Des d'ApC diem no a l'intrusisme, ja tenim una llei d'inversió estrangera si els de fora volen venir a treballar a Andorra que compleixin en tots els requisits que hem de complir tots els que vivim aquí i sinó aleshores, que paguin l'impost de no residents com hem de fer nosaltres quan hem de pagar el 24% a Espanya o una tercera part de França, i quan les empreses de França i d'Espanya que venen a Andorra a fer les grans obres públiques, les xarxes de fibra òptica, el transport, les distribucions de medicaments, els serveis de manteniment de rehabilitació d'edificis, etcètera, etcètera, etcètera tinguin que pagar un 25% de retenció, aleshores

seran elles les primeres que demanaran a les seves autoritats que signi amb Andorra un conveni per tenir que pagar menys i això aleshores representarà que nosaltres tampoc haguem de pagar el 24% a Espanya o un terç a França. És una qüestió de reciprocitat.

Per tant no podem deixar passar el tipus de gravamen del 10% i votarem no a aquest article, en tot cas votarem no, sabent que els socis legislatius, els socis legislatius, del Govern Bartomeu, és a dir, el Grup Parlamentari Reformista, amb la seva ja tradicional abstenció que massa sovint hem vist al llarg d'aquest any i mig seguirà donant oxigen a l'agonia política en la que s'ha convertit el Govern Socialdemòcrata. Efectivament, el Grup Parlamentari Reformista s'ha fet valer, s'ha fet valer, ha estat dissimulant un parell de setmanes amb l'anunci que votaria no a les lleis fiscals, però esperant la trucada de l'amant prohibit i desitjat i un cop ha rebut la trucada sense cap rubor els reformistes han corregut a repetir el seu suport al Govern Bartomeu. Altre cop, com ha passat en el 80% dels projectes de llei d'aquesta legislatura els reformistes donaran suport a una altra llei socialdemòcrata farcida de problemes i donaran suport a tots els errors que hem mencionat.

Andorra pel Canvi va fer un error, un error forçat, va ser soci d'investidura de Jaume Bartomeu, va ser un error forçat ja que l'alternativa era prolongar el Govern Pintat un any, cosa que tampoc calia fer, i anar altre cop a eleccions. Ser soci d'investidura, donar una oportunitat seria en tot cas un error d'un dia, però ser soci de legislatura, com son vostès senyors consellers reformistes, votar lleis nefastes com les que es votaran avui i no parlo només d'aquestes sinó de les dos que seguiran després és un error repetit al llarg d'un any i mig. Avui estem davant d'un nou episodi del que haurem d'anomenar "Socioreformisme" que manté aquesta legislatura en un estadi que no està ni viva ni morta que com ja es diu públicament, és un govern "zombie", un mort vivent que fa trajecte sense tenir projecte. Els pactes socioreformistes com el d'avui, no poden ser més nefastos per l'esdevenir d'aquest país. La complicitat socioreformista dóna oxigen a un govern deslegitimat que ni està viu ni està mort però que té una necessitat insaciable de cobrar més i fer més despesa. El pacte socioreformista d'avui allargarà uns mesos o potser uns anys, qui sap, qui sap... l'agonia política que ofega la realitat econòmica i social del país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Parlamentari Reformista, Sr. Joan Gabriel, teniu la paraula.

El Sr. Joan Gabriel:

Gràcies Sr. síndic.

Li agraeixo al Sr. Rossell si em permet, Sr. Síndic, que em cedeixi el torn d'intervenció ja que no formo part de la Comissió Legislativa de Finances i que hagués sigut més correcte que ell defensés aquesta esmena.

Començaré pel rebés votarem no a aquesta esmena, per tema de coherència i responsabilitat, simplement doncs, perquè si es votés aquesta esmena i prosperés la llei quedaria sense efecte perquè no pot haver-hi una llei sense cap tipus de quota... de reserva d'esmena perdó

(intervé el Sr. Síndic General)

El Sr. síndic general:

Es que no es tracta d'una reserva d'esmena, eh?

El Sr. Joan Gabriel:

Article, article, perdó. L'article. Si traïéssim aquest article de la llei i aquesta proposta de votació separada prosperés, ens quedaríem doncs, en una llei sense cap tipus de significat li he demanat al Sr. Rossell que em cedís la seva intervenció per agrair les amables paraules doncs, que el president d'Apc ens ha dedicat en les dos intervencions. És cert que estem davant també, d'unes lleis avui que segurament les files socialdemòcrates fa molts anys que reivindiquen i segurament l'alegria que el Sr. Font deia l'entenem, l'entenem; nosaltres la compartim parcialment i també és cert. Tant de bo Sr. Nomen haguéssim pogut fer, socio... digui-li com vulgui "socioreformisme" o "reformisme social" digui-li com vulgui tant de bò ho haguéssim pogut fer, ho vam estar intentant i malauradament el que més ens hagués agradat és trobar un acord per continuar i no per tenir de sortir d'aquesta cambra per això ens vam presentar i com alta responsabilitat em tingut que entendre el que hem hagut de fer en clau d'estat i ho continuariem fent i no ens n'arrepentim, tot el contrari, que diem, es que encara ho haguéssim pogut fer més i millor si algo ens queda a dins del nostre més íntim sentiment és aquest i lamentem doncs que no hagi pogut prosperar i no ho farem doncs en forma de debat amb la llei que estem debatent ara que de ben segur ha de portar no només una sèrie de garanties com deia també el Sr. Font, sinó també una igualtat davant de les oportunitats

que tots podem tenir, és prou important doncs perquè aquest debat malgrat la nostra atenció que ens hagués agradat doncs, poder-ho votar doncs favorablement, no pugui entrar en una dinàmica que la societat andorrana doncs, fa temps que reclama, fa temps que té descomptat i jo crec que no només complim la primera regla d'or de qualsevol legislador que és la que ens han de tenir a tots aquí, quan ens presentem a les eleccions que és d'intentar fer justícia amb les sentències tipus llei que nosaltres aprovem i deixem pels nostres futurs ciutadans i ciutadanes, doncs avui votem que canviem substancialment les regles de joc d'Andorra hi ha una llei amb anterioritat que és la que ajudarà a entendre millor doncs, aquestes lleis i concretament també la que acabem de donar-li suport, que és la Llei de comptabilitat i a partir d'aquí entrem en una esfera jo diria de primera divisió territorial on Andorra els nostres empresaris el nostre conjunt tant de treballadors com de tots els teixits socials i públics estarem en disposició de jugar a l'escenari internacional, malauradament insisteixo no podem donar de cap manera per responsabilitat pública suport a la seva proposta de l'article.

Moltes gràcies Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Joan Gabriel.

Pel Grup Socialdemòcrata, Sr. Jordi Font, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Quina alegria parlant de agonia política. Déu n'hi do! Bé, vostè ha mencionat en el seu parlament, Sr. Nomen i ha qualificat alguna de les seves actuacions de disbarat i jo penso que avui vostè aquí està il·lustrant el disbarat més important que he vist en aquesta cambra, no? Que ja hi ha fet menció el Sr. Gabriel, no? Ens proposa votar separatament l'article 29 d'aquesta llei i diu que vostè hi votarà en contra doncs, si el seu desig fos una realitat aquesta llei es quedaria sense tenir un tipus impositiu doncs sense efecte, i en canvi si no m'he fixat malament vostè s'ha abstingut a la votació de la llei, a llavors si que ja... És que no hi entenc gran cosa, no? Penso que la tècnica parlamentària té coses complicades i jo ja fa 5 anys que hi sóc i em costa de comprendre moltes coses, però aquesta d'avui si que la veig clara i penso que és un veritable disbarat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font.

Per Govern, Sr. Pere López, teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé no entraré a valorar sobre la tècnica parlamentària però sembla clar que si aquest article es votés en contra la llei no tindria efecte, en tot cas si el Sr. Nomen volia fer un debat sobre aquest tema hi ha altres figures com la reserva d'esmena o alguna altra que segurament li haguessin permès de fer-ho.

Volia referir-me a la qüestió de les retencions que practiquen els estats veïns, no sense fer de passada referència al contingut de la intervenció del Sr. Nomen. Jo he fet referència, fins a tres vegades, crec, que avui estem debatent una qüestió d'estat i no una qüestió partidista jo crec que era difícil però no impossible que el Sr. Nomen aprofités el debat d'avui per fer una qüestió partidista, per passar uns missatges que evidentment res tenen a veure amb la reforma tributària per introduir elements al debat que res tenen a veure amb aquest tres projectes de llei que he dit que són fonamentals per al nostre país i per tant per convertir-ne un debat que és una qüestió d'estat amb una qüestió partidista d'interessos personals, d'interessos propis a defensar actuacions del passat, ens ha parlat de la investidura, per tant, em sembla qüestions absolutament fora de l'ordre del dia d'avui. Tanmateix li vull recordar ja que a ell li agrada molt parlar d'errors intento ser molt més respectuós, el que diu del Principi de no discriminació del model de l'OCDE. El principi de la no discriminació diu que s'ha de donar un tracte equivalent a les rendes obtingudes per residents i no residents per poder firmar un conveni de no doble imposició. Per tant, si nosaltres estem, o el Govern ha presentat uns projectes de llei que practiquen uns tipus impositius del 10% als residents, el tracte ha de ser equivalent pels no residents si volem tenir les negociacions obertes en temes internacionals. Que Espanya i França ens reté un 25 o un 33%, evidentment perquè els seus tipus impositius als seus països són uns altres i per tant, ens estan donant un tracte equivalent al que donen a les rendes obtingudes pels espanyols i pels francesos. Com que el nostre tipus impositiu és molt més baix, doncs aquest tracte equivalent a les rendes dels nous residents s'ha de situar amb els mateixos termes.

Entenc que vostè intenti buscar errors a la llei i justificacions d'algun tipus, però és que el model de conveni de l'OCDE és molt clar amb aquest principi, amb el del tracte equivalent i per tant, de cap

manera, de cap manera, el Govern i jo entenc que els grups parlamentaris que han tractat aquesta acord, doncs ho han entès perfectament i estan en la bona línia és pot aprovar per part del Consell General uns impostos interns a dins del país del 10% i un impost sobre els no residents de 25 que em sembla que és el que proposava vostè o a un tipus impositiu, estariem alterant de manera greu el principi de no discriminació de l'OCDE i per tant estariem tancant les portes a poder resoldre de manera positiva aquests convenis. Jo crec que això és molt fàcil d'entendre, jo diria que quasi bé es obvi d'entendre, entenc que vostè vulgui fer la seva quota de polèmica de cara a la sessió del Consell, entenc que defugui del debat que avui ens correspon que són les lleis fiscals però aquesta és la realitat, aquesta és la pura realitat i per tant, entenem que és correcte el posicionament que el Govern tenia en un principi i que els grups parlamentaris han mantingut de donar a aquest tracte equivalent a els rendes obtingudes per residents i per no residents.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Segon torn... Sí, recordo que estem debatent l'article 29 de la Llei.

Sr. Nomen, teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic, pel recordatori del que s'està fent avui aquí, perquè crec que és molt adient.

Primer em permeto recordar al president i portaveu del Grup Parlamentari Reformista que aquí no s'està tractant de cap esmena ni de cap proposta d'Andorra pel Canvi, simplement s'està votant l'article 29 per tant, vostè digui el que cregui que ha de dir de l'article 29 i ja està. No és cap proposta nostra, és l'article 29.

En quant al portaveu del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, li llegiré l'article 101, que com que està tant estorat de que facin coses tant rares en aquesta sala... ens diu: "La votació és realitzarà article per article" per tant aquest és el tràmit normal, el que passa és que normalment els agrupem per no és res d'extraordinari que es voti un article per separat dels altres. Per tant pel temps que fa que s'arrossega per aquesta casa això ja ho hauria de saber, no?

I després en quan al ministre, miri, demano disculpes perquè se m'ha escapat el riure, eh? És a dir que el ministre em digui que l'article 24 de no discriminació

l'hem de tenir en vigor sense haver signat un conveni de doble imposició, ja és el que em faltava per sentir! I que se'm digui que si Espanya aplica un 25% de retenció és per fer-los homologables als tipus d'imposició que tenen al seu país... Home això ja, no sé en quants professors, si els tres professors que diuen de fiscalitat que diuen vostès que han consultat amb la matèria per fer aquestes lleis li han passat aquesta informació però permeti'm que ho posi en dubte.

Si Espanya aplica un 25% de retenció en absència de conveni de doble imposició és precisament com a sistema per desanimar a que les empreses de fora de pisos que no tenen convenis de doble imposició facin activitats dins el país, i al mateix temps per animar als altres països a signar convenis de doble imposició i suposo que vostè coneix els tipus d'impostos de França i li ben asseguro que retenir un terç de la factura no té res a veure amb els tipus d'impostos de societats o d'activitats empresarials del nostre veí del Nord, no? Per tant, vostè ha fet un error de "bulto" al posar un tipus d'interès del 10% enlloc d'un tipus d'interès al voltant del 25% per estar per la zona per la qual estan Espanya i França. Per tant, ara ens trobaríem, ara un cop s'aprovi aquesta llei, perquè ja sabem que els seus socis legislatius, el Grup Reformista s'abstindrà, el que passarà és que els andorrans quan anem a Espanya ens retindran un 24%, els espanyols quan vinguin aquí se'ls retindrà un 10%. Doncs és molt just això, tothom ho pot entendre, no? I és el que ens faltava per veure. I quan els andorrans anem a França, ens retindran un terç de la factura i quan els francesos vénen a Andorra se'ls retindrà un 10%, totalment lògic... El que sí que s'ha de fer és que quan es signen convenis de doble imposició és com l'article 24 del model de l'OCDE entra en vigor i aleshores sí que no es poden permetre situacions de discriminació, clar que sí, però això és quan es signa el conveni. Mentre no es signa el conveni, es clar que hi ha discriminació, es clar que hi ha doble imposició.

Això com que vostès es van equivocar un dia doncs segueix tossut dient que no s'ha equivocat però bé, ja està, farem una llei que estarà absolutament malament, això sí, amb el recolzament dels senyors reformistes que li riuen les gràcies a aquest Govern Socialdemòcrata que ens porta en una situació de trajecte sense projecte en una situació de "zombies".

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Parlamentari Reformista, Sr. Gabriel, teniu la paraula.

El Sr. Joan Gabriel:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Nomen li agraeixo les al·lusions a mi i té raó, té raó... Estava convençut que estàvem discutint com no pot ser d'altra manera una reserva d'esmena com s'hauria d'haver fet, la culpa es meva que no em tocava a mi defensar-ho sino al Sr. Rossell però no me n'he pogut estar i m'ha convençut, votarem que sí a l'article tal com ha sortit a la llei perquè la meva confusió era doncs, torno a dir, pensant que estàvem discutint una reserva d'esmena i no l'article, cosa que parlamentàriament també es fa excepcional i només sense voler entrar al seu ja típica discussió amb el ministre de qui sap més dels dos, si mal no tinc informat la retenció per qualsevol empresa andorrana quan fa negocis a Espanya és del 19% no del 25.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Gabriel.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, no hi ha intervenció.

Alguna intervenció per part de Govern, no?

Iniciem un tercer torn, doncs, Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Sí, només per informar per fer dos coses en relació a aquest article, la votació d'aquest article veig que el Sr. Gabriel continua funcionant a cops calents, quan es mosqueja amb algú, canvia el vot. Bé, l'altre dia es va enfadar amb un portaveu del Grup Socialdemòcrata i va estripar les cartes, avui s'enfada amb mi i com a revenja diu que votarà que sí per encara ser més simpàtic amb el seu amant prohibit, doncs molt bé, envii-li flors i bombons, escolti'm i li informo d'una cosa, revisi una mica els apunts, no és el 19% que es retén a les empreses això és el tema de les plusvàlues el que es retén és el 24%.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Sí, Sr. Joan Gabriel, teniu la paraula.

El Sr. Joan Gabriel:

Gràcies Sr. Síndic.

La guardarem per si per coherència amb la comissió que és el nostre vot que vam emetre entenem que estem votant l'article 29 no la reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Gabriel.

Alguna altra intervenció?

Passem doncs, a la votació de l'article 29 del text.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions?

Recompte.

La Sra. Mariona González:

25 vots a favor i 3 vots en contra.

El Sr. síndic general:

A la vista doncs, del resultat queda aprovat l'article, doncs queda aprovat el text en la seva totalitat tal com sortit de la comissió.

Passem doncs al punt següent. Punt número 2.

2. Examen i votació del Projecte de llei de l'impost sobre societats del Principat d'Andorra.**El Sr. síndic general:**

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, ha estat publicat en el butlletí número 81/2010 del 17 de desembre. Exposa l'informe el Sr. Carles Blasi Vidal, nomenat ponent per part de la Comissió, teniu la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Perdó Sr. síndic jo era ponent del següent punt del de la renda d'activitats econòmiques el de societats és el Sr. Daniel Armengol.

El Sr. síndic general:

Ho tinc inversat, Sr. Daniel Armengol, teniu la paraula.

El Sr. Daniel Armengol:

Gràcies Sr. síndic.

Pensava que em volia saltar però veig que... Gràcies Sr. Blasi.

El passat dia 23 de març, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, em va nomenar ponent del

Projecte de llei de l'impost sobre societats del Principat d'Andorra, i com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en el decurs de les reunions celebrades el 12 d'octubre; el 2, el 9, el 16 i el 23 de novembre; el 2, el 7 i el 14 de desembre del 2010 ha analitzat el Projecte de llei i les esmenes que li han estat presentades.

Al Projecte de llei s'han presentat un total de 100 esmenes, de les quals 54 han estat presentades pel Grup Parlamentari Reformista, 45 han estat presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata i 1 pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi.

De les esmenes presentades: 42 esmenes s'han aprovat per majoria; 6 esmenes no han estat aprovades; i de les 52 esmenes que han estat retirades, 30 ho han estat per ser transaccionades i aprovades per majoria.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió aprovat per unanimitat, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta cambra.

Gràcies, Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Armengol.

I perdoneu per l'error que he comés.

Passem doncs a les intervencions dels grups parlamentaris.

Pel grup parlamentari Andorra pel Canvi, Sr. Eusebi Nomen, teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Atès que avui tenim una llarga sessió en la que es debaten les lleis d'impostos sobre els beneficis de les empreses tant societats com autònoms i el pressupost, permeti'm fer un primer comentari general que vincula les dues qüestions.

Fa ben poc un ministre se'm va adreçar i em va dir que no podia entendre els plantejaments d'Andorra pel Canvi ja que estava convençut que el problema d'Andorra no era que l'Administració gastés massa, sinó que recaptava poc. I aquesta és precisament l'essència de la diferència entre la visió socialdemòcrata i la nostra visió, la visió d'Andorra pel Canvi.

El món socialdemòcrata, i també el reformista, vol incrementar els ingressos a l'Estat, vol incrementar els impostos que paguen consumidors i empreses. Andorra pel Canvi volem racionalitzar les despeses

de l'administració i mantenir els serveis públics fonamentals sense frenar l'economia productiva, ni el consum especialment en els temps de crisi en els que portem ja masses anys instal·lats. El ministre no ho podia deixar més clar, segons Govern el problema de l'Administració, és que necessita cobrar més enlloc de gastar menys i aquesta filosofia queda ben palesa en les lleis del Govern que avui hem de votar.

Per un costat, hem de votar un pressupost que planteja un dèficit encara major que el projecte de pressupost 2010 que va ser rebutjat i al mateix temps, hem de votar unes lleis fiscals que han de permetre incrementar els ingressos de Govern al voltant d'un 20-25% és a dir, incrementar la pressió fiscal de Govern en un 20-25% en temps de crisi cosa que no està fent ningú al món, ningú a més el nivell d'endeutament de les administracions d'Andorra és tant elevat que en qualsevol moment ens pot passar el que li va passar a Grècia i el que li està passant a Espanya que la incapacitat de les administracions, de gestionar el seu deute públic o el seu deute, sense entrar amb l'apreciació si es qualifica com deute públic o no, provoca un col·lapse de l'economia productiva i una reestructuració salvatge del servei i del cost de funcionaris de l'Administració. Em poden tornar a dir alarmista, com sempre ja és una costum, ja els ho dic jo no cal que m'ho diguin, ja els ho dic jo que em diran que sóc alarmista i també poden continuar negant la realitat. De fet, una persona que els influeix molt, el Sr. Zapatero també negava la crisi quan Espanya ja s'hi trobava ben ficada de peus i miri'n on està en aquests moments després de fer el famós *Plan E*.

Deixi's estar de soroll i miri'n els *unys*, el nostre model econòmic i social actual. Si ho fan, si ho fan, se n'adonaran que no pot suportar un increment d'impostos. Quan baixen les pernoctacions, quan baixa més del 5% les importacions de mercaderies altres que el tabac, licors i carburants, quan la darrera xifra del PIB marcava un decrement del 4,6% dit planerament per no avorrir-los totes les xifres negatives que podria haver citat en aquest paràgraf, dit planerament quan totes les coses van cap avall, vostès els socioreformistes volen augmentar els impostos.

A la mateixa línia el Govern i el Grup Parlamentari Socialdemòcrata consideren que els consumidors seguiran aguantant increments de pressions fiscals sobre el consum sense problema, i fins i tot incrementar aquest fiasco dels 83 cèntims per paquet de tabac. La gent del comerç, la gent del camp, la gent del món del tabac, la gent del turisme, la gent d'empresa, els autònoms i també els consumidors saben perfectament com els poden afectar els increments de les càrregues fiscals en un moment

tant delicat com l'actual i per favor, no torni a dir ja més això de que amb els impostos dinamitzarà l'economia, perquè això és mentida! El que dinamitzarà són els ingressos de Govern i punt, que és el que es tracta aquí i això no cal que vinguem els consellers a explicar-ho, això tots els ciutadans ho saben.

Andorra pel Canvi considerem que el nostre model econòmic i social no pot suportar un increment de la pressió fiscal de Govern d'aproximadament 25%, el Partit Socialdemòcrata, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i el Govern socialdemòcrata consideren que Andorra pot suportar aquest increment d'impostos i el Grup Reformista els hi facilita. Aquesta és la gran diferència. De fet em preocupa que Andorra tingui un parlament com el queestic veient avui un Consell General en el que tant sols tres dels vint-i-vuit consellers es preocupin perquè la pressió fiscal no augmenti en temps de crisi i els altres vint-i-cinc, volen augmentar la pressió fiscal en temps de crisi. Això no passa a cap altre país del món. A cap altre.

Aquesta és la diferència bàsica, això és del que es tracta avui d'augmentar o no augmentar la pressió fiscal. Aquest és el problema essencial amb el que ens afrontem avui, un Govern i uns socis de legislatura, el Grup Reformista, que consideren que l'economia raja i pot, perquè per increments de despesa de les administracions mentre que la veritat és que tenim una forta destrucció de llocs de treball i un decrement de l'activitat econòmica.

Com vostès saben, conec bé l'Administració perquè he estat uns dotze anys assessorant diversos ministeris. L'Administració no ha de ser una eina per pagar favors polítics, com estan fent vostès, i com van fer els seus predecessors, i com van fer els seus predecessors i des de la perspectiva i el coneixement que atorga la meva experiència dins de Govern, puc afirmar que mai a Andorra, mai s'havia produït una fractura tant forta dins l'Administració entre els funcionaris que treballen, els funcionaris realment professionals, i la gent de partit que cobra i mana dins de la casa gran. Mai hi havia hagut tant malestar dins l'Administració entre que per Govern són els seus i la resta de funcionaris, mai. I els impostos que avui volen vostès posar a sobre de la ciutadania es dedicaran per mantenir aquesta caríssima estructura política que ha pres control de l'Administració per alimentar la vida dels partits polítics. En una segona ronda d'intervencions tractaré detalls més tècnics d'aquestes lleis però per acabar aquesta primera intervenció permeti'm confirmar que Andorra pel Canvi no canvia segons el vent, no canvia segons la calor d'una discussió; Andorra pel Canvi té una paraula, no en té dos, ni

tampoc no en té i per tant, no sorprendré a ningú manifestant que Andorra pel Canvi no donarà suport a un increment de la pressió fiscal, no donarà suport a la generació de més recursos per alimentar els favors polítics en el que s'ha transformat la nostra administració: Un club de favors polítics que marginen els funcionaris que realment estan allí per treballar. Votarem no a les lleis d'impostos sobre els beneficis de societats i autònoms.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Parlamentari Reformista, Sr. Daniel Armengol, teniu la paraula.

El Sr. Daniel Armengol:

Sí, Gràcies Sr. síndic.

Amb el seu permís faré una sola intervenció tan per l'impost de societats com per l'impost sobre les activitats econòmiques.

Senyors, deia Benjamin Frankling que en la vida només hi ha dos coses segures: la mort i els impostos. A la falta d'una solució a la mort ja anunciada i mínimament acordada des d'ahir d'aquesta legislatura centraré doncs, la meva intervenció sobre la imposició indirecta. Hi ho faré en tres grans eixos: El "què", el "com" i el "per a què".

El "què", estava ja clar des de les darreres eleccions durant les quals els tres grups parlamentaris avui presents en el si del Consell van manifestar la necessitat d'una imposició directa sobre els beneficis de les societats i de les activitats econòmiques per compte propi. Des d'aleshores i fins a principis de 2010 hi ha hagut diverses iniciatives legislatives al respecte. Moltes d'elles del grup de l'oposició en format de proposicions de llei que malauradament no van prosperar.

En el "com", però, van començar les primeres discrepàncies en el si de la Cambra i perquè no dir-ho en el si de la Comissió. En el si de la Cambra perquè tant el nostre grup parlamentari com el Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, van presentar esmenes a la totalitat als textos que avui s'exposen. 6 esmenes a la totalitat debatudes el passat 18 de març. Les nostres acompanyades però d'un text alternatiu rebutjat en 14 vots en contra i escenificat en 14 mans esteses, alçades del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Comença aleshores el treball en comissió d'aquests dos textos amb més de 150 esmenes a tractar que com hem pogut sentir a l'informe de la ponència,

tant sols set han estat rebutjades. La resta han estat aprovades o transaccionades.

Aquest "com", ha quedat doncs raonablement resolt vist que tant els un com els altres han fet de més i de menys per tirar endavant aquesta reforma. S'han introduït varis dels conceptes que s'aportaven ja amb el nostre text alternatiu, s'ha establert una certa gradualitat en l'impost, s'ha implementat mesures per afavorir la inversió, s'han establert règims simplificats, s'ha evitat la doble imposició interna amb els comuns, i s'adequarà la Llei de bases d'ordinament tributari a les noves figures un cop aprovades.

El nostre grup parlamentari està doncs, raonablement satisfet amb el text que surt de la comissió encara que no del tot com no pot ser d'una altra manera sempre que es negocia i es consensua amb textos i ho dic bé, es negocia i es consensua en contraposició en quan es vol oblidar o imposar com massa sovint se'ns ha acostumat en aquesta legislatura.

Enllestida doncs la feina en comisió. Passem doncs, al "per a què" de les coses. El "per a què" d'aquests dos textos i aquí és a on més gran és la nostra discrepància.

L'actual Govern i el grup que li dona suport està confonen massa sovint els objectius amb els mitjans. L'aspecte essencial no ha de ser tenir aquestes lleis aprovades sino disposar d'un sistema fiscal adequat i eficient que ens permeti afrontar el futur amb garanties.

Tant el Sr. Font com el Sr. López ens recordaven dos punts essencials per vostè en l'aprovació d'aquestes lleis. Ministre, ha fet especial èmfasi en què l'oposició directa era una eina essencial per sortir de la crisi, i cito: "Una eina de recuperació econòmica en totes les seves vessants."

Quan totes les grans economies estan revisant els impostos per relançar l'economia a curt o a mitjà termini, vostès consideren que una imposició directa permetrà relançar la nostra. Deixi'm que li doni un disgust Sr. ministre, no serà així. No si no s'acompanyen aquestes lleis d'altres tant o més urgents: Obertura del capital en inversió estrangera, revisió de transferències en els comuns, establiments de doble imposició, de convenis de doble imposició, etcètera... No, si no s'acompanyen aquestes lleis de la confiança necessària en els que governen. No si no s'acompanyen d'una gran capacitat de negociació per als que surten d'Andorra a pactar del futur, no si no s'acompanyen d'una necessària estabilitat que avui encara, després de 18 mesos no han sabut o ho han volgut trobar.

Rellançar l'economia gràcies a aquesta llei. Sr. ministre, Winston Churchill deia: "Que una nació que prospera a base d'impostos, una nació que pretén prosperar a base d'impostos és com un home que té els peus posats en un cubell i intenta aixecar-se estirant-se de la nansa." No sé si ho ha provat mai Sr. ministre però fins i tot vostè comprendrà que això és molt i molt difícil. Impossible diria jo. Pari d'estirar la nansa. Posi els peus a terra i aixequi el país amb mesures valentes que facin augmentar el PIB i permetin controlar la despesa pública.

En el segon punt, en el que fan vostès molt èmfasi és en què s'havia de desenvolupar l'article 37 de la Constitució, la contribució a la despesa pública segons la capacitat econòmica de cadascú amb una repartició general equitativa de càrregues fiscals com he anunciat abans. Estem bàsicament d'acord aquests dos textos són un bon mitjà per fer-ho però no un objectiu. L'objectiu no pot ser la política del dia a dia de tancar els forats apedaçant-los, de recaptar segons el que necessita l'estat i no segons les possibilitats del contribuent. El d'anar carregant l'economia productiva de poder fer polítiques universals assistencials, si l'objectiu ha de ser d'anar incrementant els impostos sense fer revisions i reformes contractuals cada cop més urgents i més necessàries i molt aviat ineludibles. Si no es fa un programa econòmic amb cara i ulls a curt, mig i llarg termini, senyories, aleshores aquestes lleis no hauran servit de res. Esperem senyor ministre que no li passi com amb els pressupostos especials que per munyir aquella mamella a la que es referia el Sr. Font i munyir massa la vaca, l'acabi deixant seca i espernegant sort que aquest alguns sectors han posat el crit al cel i semblaria que rectificaran. Aquest cop sí a temps.

Els repeteixo doncs, senyories, les lleis que debatem avui són un mitjà i no un objectiu i quan les tinguem aprovades de rectificar ja no hi serem a temps. L'objectiu doncs, només pot ser relançar l'economia, evitar la destrucció dels llocs de treball, relançar el comerç en comptes d'ofegar-lo en definitiva, canviar la tendència negativa del nostre PIB. Recaptar més, via de l'increment de l'economia i no apujant la pressió fiscal, tot això per invertir-ho millor. Invertir-ho, Sr. ministre, no lapidar-ho.

Senyors en el "què" era el mateix per tots, en el "com" ens hem posat mínimament d'acord vinguin a nosaltres amb el nostre "per a què" que Andorra hi sortirà guanyant.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Armengol.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Jordi Font, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, dos coses. Una em referiré que és l'avantatge de parlar l'últim a la intervenció del Sr. Daniel Armengol a on ens ha alertat que aquestes lleis no s'han de convertir en un objectiu sinó que han de ser un mitjà, ben entès ho tenim així, no pateixi almenys per part nostra tenim molt clar que sobretot aquestes lleis que estan basades justament amb els beneficis si no acompanyem d'altres eines perquè aquesta economia nostra pugui créixer de ben poc serviran i són ben conscients, no es pensi que no, que les dificultats que estan passant les empreses d'aquest país i que a base d'imposar un 10% sobre els beneficis no solventarem ni de lluny l'economia d'aquest país, no es pas aquesta la única eina que nosaltres preveiem per això.

Bé, el Sr. Nomen abans m'ha... m'ha sabut greu que m'ha tractat d'arrossegar-me per aquests bancs durant sis anys i bé, això venint d'ell em preocupa una miqueta, no? Perquè per exemple en aquesta esmena ell només ha presentat una esmena, en aquest projecte de llei, perdó proper també només n'ha presentat un i a veure nosaltres no ens arrosseguem però intentem dinamitzar la política i intentem complir amb els nostres objectius i amb els compromisos que em contret amb el nostre electorat, a vegades no l'encertem però segur que no ens arrosseguem i intentem treballar i ser proactius i actius.

També ha dit el Sr. Nomen que ens comparaven o ens ha gosat comparar amb Grècia i amb Espanya, ja m'agradaria a mi poder ser com Grècia o com Espanya malgrat totes les dificultats que ells tenen, perquè ells gràcies a Déu han tingut el recolzament d'una Comunitat Econòmica que quan han tingut les dificultats de veritat gràcies a què estaven en aquest conjunt i que no estaven aïllats en la resta del món han pogut trobar solucions, pel moment Grècia, només Espanya si mai arribés el moment segurament també es podria acollir, no és que això tingui que ser la solució, però almenys està molt bé de formar part de comunitats i de sentir-se arropats i de no sentir-se aïllats del món i ser individualistes com molts voldríem que Andorra continués sent.

I ara tornant al redactat de la llei hi ha una cosa que voldria precisar, que en el primer exposat no he fet prou èmfasi o me n'ha oblidat, és que també ens hem trobat confrontats en la redacció d'aquesta llei tot i que estàvem assessorats per tres bons professors, bé, jo diria que quasi bé per quatre, perquè el Sr. Nomen

complia la missió del quart professor. El que hem intentat fer tots nosaltres és construir unes lleis que permetin un mínim d'esclètxes amb aquest nou ofici que s'ha inventat últimament que és el d'enginyeria fiscal que contràriament el de la enginyeria normal que es dedica a construir edificis, la enginyeria fiscal es dedica a eixamplar les esclètxes de les lleis fiscals i poder-hi penetrar una mica millor, no? De totes maneres també ens tranquil·litza, almenys a mi personalment és que la legislació fiscal no és una legislació fingida en el temps, si mirem l'experiència de països com França que tenen una llarga tradició fiscal molt més llarga que Espanya i d'Espanya també la legislació fiscal és una legislació molt evolutiva on cada any forçosament als legisladors tenen que posar qüestions sobre la taula i anar fent les modificacions pertinents perquè aquella legislació justament pugui pal·liar les deficiències que han pogut trobar i ampliar els enginyers fiscals, és a dir, jo penso que segurament aquestes lleis haguessin pogut ser molt millors però que hem fet el que hem pogut amb els consells que hem tingut i que suposo que per començar una fiscalitat seran el suficient justes per no fer discriminacions en diferents àmbits de la societat i al mateix temps ser prou resistents per evitar les embranzides de la enginyeria fiscal.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font.

Per Govern, Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El Govern feia referència en el punt anterior de l'ordre del dia al contingut de l'article 37 de la nostra Constitució. També cal recordar que el Govern ha adquirit compromisos internacionals donant compliment a la proposta d'acord aprovada pel Consell General el passat mes de setembre amb motiu de les signatures dels acords d'intercanvi d'informació en matèria tributària, amb els països signataris i entre els quals cal destacar els nostres veïns i principals interlocutors econòmics que són Espanya, França i Portugal. Cal recordar que aquella proposta d'acord demanava que dins de les signatures dels acords de l'intercanvi d'informació s'obtingués algun mitjà, carta o algun suport pel qual aquests països es comprometien a iniciar les negociacions per evitar convenis de doble imposició un cop Andorra adoptés la seva legislació cosa que avui sembla que estem a punt d'assolir.

És en aquest àmbit que hauríem de definir la reforma tributària com un exercici de responsabilitat de les diferents forces polítiques. És evident que un nou model fiscal conformat per un equilibri i entre impostos directes i indirectes enlloc del model actual basat en un 90% amb els impostos indirectes, és un element determinant i cito el que deia anteriorment que el Sr. Armengol ha citat també en la seva intervenció, un element determinant per la recuperació econòmica en totes les seves vessants. Si em permet em referiré al final a la seva exposició.

La conseqüent comissió pels convenir per evitar la doble imposició és a l'entendre de Govern i sembla que pels grups Reformista i Socialdemòcrata imprescindible per la internacionalització de l'economia andorrana.

Estem en un període de dificultats econòmiques. Estem en un període de dificultats també en l'àmbit financer i sovint els temes o els termes econòmics i financers es situen al capdavant de la nostra preocupació. Tanmateix no hauríem de perdre volada, no almenys a dins el Consell General i cal donar a la reforma fiscal la seva consideració més plena, si més no, per aquells que com he dit anteriorment entenem la fiscalitat com un element essencial en la vertebració d'un estat. Com he insistit reiteradament el marc fiscal que es proposa esdevindrà un veritable motor de l'activitat econòmica productiva generant noves oportunitats tan pels empresaris i els professionals andorrans com per la inversió estrangera. Però sent aquest tema de gran importància, d'enorme importància i especialment pel aquells que fa anys i anys que defensem aquest discurs la reforma fiscal va més enllà. És una eina de cohesió social, perquè assenta les bases d'un finançament més just, més equitatiu de l'estat en la que es tributen per primer cop els beneficis i els rendiments.

La fiscalitat directa i el desplegament de polítiques socials i de ben estar són elements imprescindibles pel model de cohesió social que defensem els socialdemòcrates. No menys important que el que s'ha exposat és el nostre encaix amb els nostres veïns i amb la UE i aquest encaix requereix novament d'un desplegament de polítiques i polítiques no només en l'àmbit econòmic i en l'àmbit fiscal que permetin un encaix efectiu i positiu del conjunt dels ciutadans a Andorra em refereixo a les polítiques socials, als drets laborals, les polítiques educatives, els programes culturals, la protecció del medi ambient i evidentment, sí, un marc fiscal perquè vull recordar que no estem recaudant impostos, no estem augmentant impostos, no estem augmentant unes figures ja existents, estem creant un nou marc fiscal, un nou marc legal, que ha de permetre l'exercici o el

desenvolupament del nostre model econòmic, llavors, un marc fiscal, transparent amb els controls suficients que donen garanties a la comunitat internacional de què Andorra és un interlocutor seriós i fiable.

És en aquest sentit que el Govern defensa un model de finançament de l'estat basat en un equilibri entre la fiscalitat directa i la indirecta el model més just d'una banda i l'únic que amb uns tipus impositius baixos com els que ens proposen cobreixen les necessitats de finançament de l'Estat que permetin millorar dia a dia les prestacions públiques que han de consolidar el benestar present i futur de tots els ciutadans d'Andorra.

Entrant només breument en termes tècnics, l'impost sobre societats s'ha estructurat d'acord a la normativa comptable internacional de manera que s'adeqüi als estàndards internacionals i especialment els de la UE s'han previst tota una sèrie de mecanismes que són importants al nostre entendre per poder simplificar les futures negociacions pels convenis per evitar la doble imposició, ja sigui en la valoració de les operacions entre persones vinculades; la regulació dels mecanismes per evitar la doble imposició internacional,... S'han concebut també diferents règims especials per atraure empreses estrangeres, règims especials en l'àmbit de l'activitat relacionada amb el comerç d'intangibles, del comerç internacional, les operacions de finançament d'intergrups, i per tant, també amb la voluntat de que aquesta legislació sigui un revulsiu de l'activitat i de la inversió estrangera.

Una altra qüestió essencial d'aquest Projecte de Llei és la simplicitat normativa i la claretat amb la que s'ha redactat el projecte amb la finalitat d'assolir una màxima seguretat jurídica i transferència en la seva aplicació. S'ha defugit al màxim de solucions complexes, s'ha intentat fer un Projecte de Llei en la mesura del que entenem que és avui les necessitats de la nostra economia.

Com deia a l'inici, avui és una jornada històrica, ens trobem davant d'una fita històrica en què s'assoleix una legislació que obra una nova etapa per a l'economia del nostre país, és cert, però no voldríem oblidar les diferents qüestions de justícia, d'equitat i de cohesió social a les que m'he referit també durant la meua intervenció.

Voldria fer només un breu comentari en relació a la intervenció que ha fet el Sr. Armengol que l'he trobat molt encertada en el seu plantejament del "què", el "com" i el "per a què". El "què" estic d'acord amb el que ell ha plantejat tots els partits polítics defensaven la necessitat d'adopció d'aquesta legislació en matèria de fiscalitat directa. Respecte al

“com” ja ho he dit anteriorment i ho torno a repetir ara, el Govern celebra l'acord al que s'ha arribat en el si de la Comissió de finances i que aquest acord hagi possibilitat entesa entre els grups parlamentaris reformista i Socialdemòcrata en una qüestió que és una qüestió d'estat com deia anteriorment. I finalment el “per a què”, vostè plantejava aquí una dicotomia de plantejaments. Nosaltres no entenem i comparteixo absolutament les paraules que ha dit el conseller Jordi Font, no entenem la fiscalitat com un objectiu, la fiscalitat és un mitjà i així ho hem plantejat repetidament i és un mitjà pels diferents objectius que parlàvem, per als objectius de reactivació econòmica, pels objectius de cohesió social, per las objectius d'encaix per a la UE, no és en cap cas un objectiu, estem absolutament convençuts que no és així. És el mitjà, és la creació d'aquest marc legislatiu que estic d'acord amb vostè, no acaba amb la fiscalitat, s'han d'afrontar properes etapes, l'obertura econòmica del nostre país, legislacions en matèria exercicis de professions liberals, legislació en matèria d'inversió d'inversió estrangera, però tots aquells que creiem que la obertura econòmica en el nostre país és la única, no només la millor, la única via de sortida en el mig i el llarg termini per tant aquesta que semblava dicotomia que vostè planteja sembla ni que pel Grup Socialdemòcrata ni pel Govern no acaba d'existir, nosaltres entenem la fiscalitat com un mitjà per poder assolir tots aquests objectius que entenem que el marc fiscal com un element essencial de l'Estat ha de permetre assolir, ha de permetre assolir per tant, un mitjà per assolir euros.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Passem a un segon torn d'intervencions, per Andorra pel Canvi, Sr. Nomen, teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. Síndic.

En primer lloc volia comentar la intervenció del portaveu del Grup Reformista, el Sr. Armengol quan parla doncs, que aquí hi ha una mort anunciada de la legislatura perquè tenen el compromís del cap de Govern de convocar eleccions i jo veig a un cap de Govern molt callat que no diu res. El que sí que he vist és el portaveu del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Jordi Font que ha deixat anar una indirecta que jo de vostès em preocuparia, perquè ha dit que intentaràn tractar la Llei de l'IVA abans d'acabar la legislatura, per tant, que li estan dient

clar... el ministre també ho ha dit i també li he dit el ministre de forma molt clara que l'acord al que han arribat vostès és per una qüestió d'estat i no pas per una finalització endreçada de la legislatura per tant, vostès sabran a quins acords han arribat, com, quan i per què.

En quant a la intervenció del Sr. Font... em preocupa molt la seva visió de ser un estat subvencionat per la comunitat, ja entenc que vostè lo de les subvencions és una cosa que l'entusiasma, però ja que Andorra hagi de tenir com a visió aspirar a ser com Grècia que ha rebut subvencions de la comunitat permeti'm que no comparteixi la seva visió del que ha de ser Andorra.

En quant el que ha firmat el ministre, que amb aquestes lleis es firmaran convenis de doble imposició, amb aquestes lleis no es firmarà ni un conveni de doble imposició ja que li falten unes quantes potes abans de què vostè es pugui assentar en una taula per signar un conveni de doble imposició entre d'altres els impostos sobre les rendes salarials i sobre les rendes mobiliàries i per tant sense això vostè no s'assenta a cap taula per parlar, per signar... per parlar i anar a fer dinars això sí, però per signar cap conveni de doble imposició deixi estar que per això no signa res, amb això vostè posa l'excusa del conveni de doble imposició per recaptar més i no hi ha cap altre objectiu aquí.

Es parla de l'encaix fiscal amb Europa... a mi el que em preocupa és que això entra de ple amb l'encaix, amb la sessió de sobirania que el cap de Govern s'ha compromès per escrit en una carta que segueix oculta, excepte per algun mitjà de la premsa, però una sessió de sobirania en el que sí que sembla ser, que ens em de comprometre a incorporar tota la legislació econòmica, financera, fiscal, bancària de la Unió Europea. I em parla de compromís, que vostès respecten els compromisos del seu compromís... I miri, hi ha una cosa clara que aquestes lleis d'imposició indirecta comporten un increment de la pressió fiscal de Govern d'entre el 20 i el 25% i permeti'm recordar el seu compromís electoral, el compromís electoral Socialdemòcrata. Agafem el fulletó, que el tinc per aquí... Aquest mateix, el fulletó titulat “Principis, eixos... principals eixos del programa socialdemòcrata” que van vostès repartir a molts ciutadans durant les darreres eleccions.

Apartat 2, “un nou model fiscal”, pàgina 4 deia. “El programa del partit socialdemòcrata planteja un nou model fiscal com estan vostès afirmant ara, amb un adequat equilibri entre fiscalitat indirecta i directa. Un nou model fiscal que permetrà reduir la fiscalitat indirecta, escrit en negreta i subratllat, respecte l'actual i les empreses podran guanyar competitivitat. Suposarà una reducció dels preus de tots els serveis

que consumim". Fantàstic escenari, això com a promesa electoral. A les seves promeses electorals, afirmaven que no hi hauria augment de la pressió fiscal ja que els nous impostos directes simplement omplirien la baixada dels indirectes com queda gràficament expressat en la figura 5, no?

Per si quedava cap dubte de la promesa del programa del Grup Socialdemòcrata, permeti'm llegir la pàgina 8 del text: "Els empresaris i els professionals andorrans no veuran augmentada de forma global la seva càrrega fiscal, ja que el model fiscal suposa en paral·lel aquesta nova imposició fiscal directa, la que ens ocupa avui, una important reducció, una important reducció de la imposició indirecta i ho repeteix per activa i per passiva al llarg del text i ho vam sentir a tots els mitjans durant la campanya electoral. Aquest va ser el seu compromís.

Els responsables socialdemòcrates van enganyar tots els ciutadans i ara la realitat és que els impostos indirectes no es baixen, ja que l'IVA que es proposa, el Projecte de Llei d'IVA que vostès han entrat i que està a tràmit a la Comissió de Finances, representa la mateixa càrrega fiscal per les empreses que la combinació de l'IMI, ISI, IPI, IAC segons els propis càlculs de Govern que ara no discutiré, en veritat ho augmenta, però és igual, acceptem que ho manté constant, per tant, tota la càrrega que representin els impostos sobre beneficis a societats i autònoms que ara ens ocupen, els que votem avui, són impostos de més a més per sobre d'aquests impostos indirectes i per tant, representa un increment de càrrega fiscal per les empreses, un increment de recaptació fiscal, i a PIB constant que representa un increment de pressió fiscal. Exactament al contrari del que vostès van prometre, exactament al contrari. Atés que Govern té un deute de casi 33 milions i que segons els càlculs fets pel propi Govern els impostos que avui ens ocupen poden representar uns ingressos al voltant de 70.000.000 milions. Estem parlant d'increment de la pressió fiscal de Govern del voltant d'un 20-25%. Això no ho està fent cap país del món, cap, cap, cap! no hi ha ningú que estigui fent això i això aquí es fa amb 25 consellers i només tres que diuen: "Però, que estan fent vostès!" i diem 25 que diuen amén a això. En tot cas el partit Socialdemòcrata va prometre que l'increment dels impostos directes es veuria compensat per un decrement dels impostos indirectes i els reformistes també es van comprometre a unes lleis que no incrementarien la pressió fiscal, vostès es van comprometre a això, i avui fan exactament el contrari.

Vostès han enganyat i vostès Socialdemòcrates, també han enganyat, tots vostès han enganyat, els 25 han enganyat. Fan uns pactes socioreformistes que

porten a la gran majoria d'aquest consell formada pels 25 consellers socioreformistes a incomplir flagrantment els seus compromisos de no incrementar la càrrega fiscal de l'Andorra contributiva i avui queda ben clar davant els ciutadans de què serveixen les promeses electorals d'aquests dos partits, dels reformistes i dels socialdemòcrates; no serveixen per res! Vostès enganyen.

Andorra pel Canvi acceptaria un model fiscal en el que no s'incrementi la càrrega fiscal de les empreses i en aquest sentit em permeto recordar la promesa que des d'aquest Consell vam fer quan vam tractar l'esmena a la totalitat a aquest Projecte de llei. Aquell dia deiem i seguim dient: Si Govern està disposat a acceptar que aquest impost de societats es compensi en l'eliminació de tots o part dels impostos IMI, ISI, IPI i IAC estem disposats a aprovar aquesta llei. I ho vam dir i vam fer una esmena, una només que era la important perquè recordi Sr. Font que al pot petit hi ha la bona confitura. Efectivament, li agraeixo el seu comentari i vam fer una esmena a l'articulat oberta a transacció per poder fer això de baixar els indirectes perquè compensi en la pujada dels indirectes, però vostès no ho van acceptar. Ni Govern, ni el Grup Parlamentari Socialdemòcrata ni els seus socis legislatius del Grup Parlamentari Reformista van acceptar compensar els impostos directes amb una reducció dels indirectes, i saben per què? Saben perquè no ho van acceptar vostès això? Simplement perquè aquestes dues lleis que ara ens ocupen la dels impostos sobre beneficis de les societats i els impostos sobre els beneficis dels autònoms tan sols tenen un objectiu, un únic tant per Socialdemòcrates com pels seus socis legislatius, els Reformistes; recaptar més impostos, punt, punt! No n'hi ha cap altre d'objectiu, la resta és nata muntada que es posa per sobre, a veure si ho deixes una mica dolç però no serveix per a res.

Tornem al que deiem al començament, a la gran diferència entre Andorra pel Canvi, els socialdemòcrates i probablement també els socialreformistes. Ells, vostès creuen que el problema de Govern és que recapta poc, no pas que gasta massa i aquí estan aprovant unes lleis per recaptar més. Les promeses electorals, les promeses del programa socialdemòcrata eren tan sols promeses socialdemòcrates aquelles promeses que simplement s'emporta el vent, les dels reformistes també i mentrestant a Andorra avall.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Parlamentari Reformista, no hi ha intervenció.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata, no hi ha intervenció.

Govern. Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Només volia fer una breu referència a la intervenció que ha fet el Sr. Nomen.

Ell parla de què cap país està augmentant la pressió fiscal i que cap país està augmentant els impostos i insisteixo que estem creant un marc fiscal, un marc fiscal del tipus del 10% de la fiscalitat directa del 4,5% en el cas de l'IVA i per tant, tothom entén i tothom coneix quins són els tipus impositius dels nostres països veïns el 30% en el cas de societats i el 35% en el cas de França els "ives" al voltant del 18 i del 20% i per tant, una vegada més les seves alarmes i les seves qüestions entenem que estan fora de lloc. Vostè feia referència a què amb aquestes lleis no firmarem cap acord per evitar la doble imposició... Bé, miri vostè ja va dir que no faríem cap acord d'intercanvi d'informació, es va presentar esmenes a la totalitat a bona part dels acords i després es va acabar votant a favor. Va dir que no trobaríem finançament internacional, va dir que no faríem l'emissió de deute públic i miri els fets doncs dia a dia, van situant cadascú al seu lloc.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra intervenció?

Passem doncs, a la votació del text.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions?

Recompte.

La Sra. Mariona González:

14 vots a favor, 3 vots en contra i 11 abstencions.

El Sr. síndic general:

A la vista doncs, del resultat declaro aprovat el text tal com sortit de la comissió.

Acte seguit es suspèn la sessió durant 20 minuts.

(a les 11:55 es suspèn la sessió)

(A les 12:15 es reprèn la sessió)

Reprenem la sessió.

Passem al punt 3 de l'ordre del dia.

3. Examen i votació del Projecte de llei de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques.

El Sr. síndic general:

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, ha estat publicat en el butlletí número 80/2010 del 17 de desembre. Exposa l'informe el Sr. Carles Blasi, nomenat ponent per part de la Comissió, teniu la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies, Sr. Síndic.

El passat dia 23 de març, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, em va nomenar ponent del Projecte de llei de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques, i com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe de la comissió.

La Comissió en el decurs de les reunions celebrades el 9 i el 16 de novembre i el 2, el 7 i el 14 de desembre del 2010 ha analitzat el Projecte de llei i les esmenes que li han estat presentades.

En total s'han presentat 53 esmenes, de les quals 30 han estat presentades pel Grup Parlamentari Reformista, 22 han estat presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata i 1 ho ha estat pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi.

De les esmenes presentades: 20 esmenes s'han aprovat per majoria; 1 esmena no ha estat aprovada; i de les 32 esmenes que han estat retirades, 22 ho han estat per ser transaccionades i aprovades per majoria.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió aprovat per unanimitat, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta cambra.

Gràcies, Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Blasi.

Passem doncs, a les intervencions dels grups parlamentaris. Pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Ara tractem la segona llei d'impost sobre els beneficis, ara es tracta de la llei sobre l'impost dels beneficis dels autònoms, és a dir, aquelles activitats

econòmiques que no es desenvolupen a través de societats. Tan aquesta llei com l'anterior, la de l'impost sobre els beneficis de les societats, en veritat avui s'estan votant però es tanquen en fals, ja que estan subjectes, la seva entrada en vigor està subjecta, pren efectes subjecta a l'aprovació de la llei de l'IVA per tant, seran aplicables en el moment que entri en vigor aquesta llei, la llei de l'IVA.

Abans he sentit com el portaveu del Grup Parlamentari Socialdemòcrata ha manifestat clarament que intentaran tractar la llei de l'IVA abans d'acabar la legislatura, ja que condiciona precisament l'entrada en vigor d'aquestes dues lleis que avui tractem i també he sentit com el ministre d'economia, també ha expressat el seu desig que la llei de l'IVA s'aprovi en els següents mesos per tant, el que passarà és que suposo que aquesta disposició d'aquestes dos lleis que no prenen efectes fins que no s'aprovi la llei de l'IVA serà l'excusa perfecta per allargar la legislatura fins que s'aprovi aquesta nefasta llei de l'IVA. Un cop aprovada la llei de l'IVA suposo que altra vegada amb la col·laboració sempre necessària del Grup Reformista aleshores vindrà el problema de l'euro. No es preocupin que el cap de Govern ja s'ocuparà que algú ens facin un ultimàtum i aleshores el nostre cap s'haurà de quedar a la cadira per responsabilitat d'Estat i el pacte en eleccions s'haurà d'esperar per interès nacional i anirem tirant endavant, i anirem tirant endavant i mentrestant sap que passa? que aleshores vindran les comunals i ja no podrem coincidir amb les nacionals i aleshores, anirem tirant endavant, anirem tirant endavant... I a Andorra l'únic que passarà és que Andorra ja no serà la que era. Andorra ja s'haurà enfonsat de veritat perquè quan es tracten aquestes lleis que avui ens ocupen, hem de tenir en compte que Andorra és la que és, gràcies a cinc diferencials essencials que des de la postguerra han permès el creixement econòmic i social d'aquest país. Primer, el diferencial de llibertat, recordem aquella època, jo no havia nascut, però, Andorra havia sigut una terra de llibertat que va acollir molts refugiats i persones perseguides en d'altres territoris per pensar diferent de qui manava. Per sort aquest diferencial ha anat desapareixent i les terres que ens envoltes són terres de llibertat.

El següent diferencial era el diferencial d'aranzels, aquest diferencial va ser fonamental durant molts anys, però amb la desaparició de les polítiques aranzelàries arreu del món ha anat desapareixent, aquest diferencial d'aranzels.

El tercer diferencial era el diferencial de seguretat física, diferencial que esperem que duri molts anys ja que és essencial en el benestar d'aquest país.

El quart és el diferencial de privacitat, diferencial els pactes socioreformistes han reduït i que desapareixerà si Andorra signa l'acord monetari que vol imposar el Sr. Bartomeu i els seus companys de viatge.

Diferencial d'impostos, aquest és el darrer que queda, diferencial que el pacte socioreformista d'avui ja ha reduït. I jo els pregunto: "I sense diferencials, vostès com es pensen que Andorra pot ser diferent?" Per voluntat divina, i ens ajudem molt eh? Perquè hi ha coses que sinó no s'entenen. Però Consellers reformistes, vostès segueixen donant oxigen a aquest Govern, vostès segueixen com he manifestat abans clarament incomplint les seves promeses electorals, segueixen augmentant la pressió fiscal, i segueixen destruint o sent socis necessaris per la destrucció dels diferencials que han permès que Andorra fos diferent que altres regions del nostre entorn, del nostre voltant.

Ja falta menys perquè no es noti cap diferència quan es vagi de l'Alt Urgell a l'Ariège passant per les Valls d'Andorra, i no puc entendre com pot ser que per assolir aquests pactes socioreformistes, pactes basats en tocar poder i poca cosa més, vostès arribin fins a incomplir com hem vist abans els seus compromisos amb els seus votants i a més, al fer-ho destruir els diferencials que han sigut essencials pel creixement d'aquest país.

Quantes vegades els hem sentit a dir que les lleis fiscals no passarien si comportava un increment de pressió fiscal, quantes, quantes vegades ho han dit senyors reformistes, vostès això. S'han cansat de dir-ho això i avui estan votant lleis que creen un increment d'entre el 20 i el 25% de la pressió fiscal de Govern.

Avui és un dia molt trist, és un dia molt trist perquè s'elimina, es redueix un dels principals diferencials d'Andorra. Un dia molt trist perquè el món socialdemòcrata amb l'ajuda del món reformista eliminarà un dels diferencials que necessita aquest país i tot això passant per tot unes maniobres d'incompliment flagrant de les seves promeses.

No els puc felicitar, senyors reformistes, estan fent exactament el contrari del que necessita l'Andorra productiva, estan fent exactament el necessari al que es van comprometre i més clar, l'aigua.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Parlamentari Reformista, Sr. Joan Gabriel teniu la paraula.

El Sr. Joan Gabriel:

Gràcies Sr. síndic.

Escoltant atentament aquest gran debat que centrem avui doncs aquí les files parlamentàries, he de reconèixer que m'ha vingut al cap un filòsof important europeu alemany, el Sr. Nietzsche. Escoltant el Sr. Nomen m'ha fet venir al cap el Sr. Nietzsche i no sé perquè, potser ha estat el Sr. Armengol que m'hi ha atansat una mica. Una de les seves màximes, del Sr. Nietzsche entre el positivisme i el negativisme que ara no sabia ben bé perquè he pensat amb el Sr. Nomen, era una frase doncs, que ha marcat a la història, ha marcat la història... Va dir que les persones que tinguin un sentit del "perquè", el "com" sempre el troben. I ho va reforçar un altre savi pensador, aquest amb la seva pròpia pell que es diu Viktor Frankl, no sé si el coneixereu, suposo que sí... doncs, un jueu que el van agafar a la guerra alemanya, el van tancar als camps de concentració i aquest bon home va fer un llibre: "El hombre en busca de sentido" el tinc en castellà, lamento no fer cap traducció que segurament en català deu ser un altre títol i avui els seus apartats parla de la resistència de les persones doncs, que havien de viure aquest mal son. I dins d'aquesta resistència arriba a la mateixa conclusió de Nietzsche; les persones que sobreviuen són les que tenen un "perquè", si tenen el "perquè" el "com" resistir, realment no importa.

No em digui perquè m'ha vingut aquesta cita, Sr. Nomen, al cap escoltant avui tota la dissertació d'*andorranitat* el qual li agraeixo, li agraeixo que de tant en tant en aquesta cambra es parli de valors andorrans els quals han mantingut la nostra societat, els comparteixo i a més a més crec que els ha encertat.

Buscava el "perquè" de la seva motivació perquè no entenc, jo diria focalitzada, disparada contra unes files reformistes, però en fi, vostè sabrà el "perquè" el "com" de totes maneres no el podem compartir de cap manera. I no el podem compartir quan vostè parla, m'ha parlat a mi precisament d'acalorament Déu n'hi do eh? Sr. Nomen, em parli vostè, a mi d'acalorament, Déu n'hi do... Deixem'ho aquí, no toca això en l'ordre del dia, parlem de fiscalitat.

Ha parlat de coherència de vot, Déu n'hi do Sr. Nomen, no estem parlant d'això estem parlant de fiscalitat. Però sí que parlarem d'una cosa que he insistit molt i que crec que la societat andorrana d'avui en dia necessita tenir una explicació diferent de la que estem parlant avui entre tots, que és l'augment de la pressió fiscal. I li trauré de les seves paraules si vostè ho ha dit, vostè ho ha dit: La transitòria de les dues lleis que acabem de debatre

com a un paquet i finalment ho hem fet en dos la que ara ens ocupa i la de les societats que hem fet amb anterioritat hi ha una transitòria que diu que no entraran amb aplicació fins que la llei d'imposició indirecta estigui en funcionament, la nova llei.

Per què diuen aquesta transitòria? Doncs hi ha una transitòria perquè el nostre compromís és de no apujar la pressió fiscal. Andorra no es pot permetre avui pujar la pressió fiscal des de les files reformistes entenem doncs que hem arribat a l'esgotament d'un model social, entenem doncs, que hi ha d'haver una nova plataforma de fiscalitat, però aquesta no pot de cap manera, de cap manera, pujar la pressió fiscal.

Per explicar, il·lustrar una mica aquest comportament em referiré doncs, a un principi també. Em sembla que era Arquímedes que ho va dir, no? El principi dels vasos comunicants. Aquests vasos comunicants que han de ser aquestes dues lleis, són les que permeten rebaixar per un costat la pressió indirecta i dotar dels instruments de la pressió directa perquè totes aquelles empreses, persones que es guanyen la seva vida sobre el benefici ajudin a les arques de l'estat.

Nosaltres vam dir, vam incidir, jo m'enrecordo doncs, que el Sr. ministre abans si mal no recordo ha citat que fa setze mesos que van entrar les lleis directes, nosaltres vam demanar pròrrogues a la sindicatura que molt amablement ens van concedir esperant que entrés la indirecta justament per aquest principi d'Arquímedes perquè s'havien de fer conjuntament. Al veure que aquesta legislatura arribava al seu final... Jo no diré que sigui gràcies a vostè ni a un pacte socioreformista, ni amb els acords, ni noves majories que vulgui establir avui el Sr. president d'Apc aquí, doncs clar, tot això és molt respectable però malauradament la realitat per desgràcia no es ben bé com el Sr. Nomen li agradaria que fos. Però si estem aquí avui discutint això amb majories i posicions suposo que alguna responsabilitat hi deu tindre quan vostè mateix es va abstenir a la primera gran coherència que va demostrar a aquesta sala, va ser justament aquest canvi de vot. Unes corre cuites que cam tenir aquí fa 18 mesos, però en fi no m'hi referiré, no té res a veure amb les lleis fiscals. El que sí té a veure amb les lleis fiscals és que des del nostre punt de vista del nostre grup parlamentari no podem fer una llei, una reforma estructural global a nivell fiscal sense tenir una estabilitat pressupostària que algú, va dir a la campanya electoral també, no tinc el llibre davant, que una de les visions que tenia era fer entendre els dos grans grups. Puc assegurar que en certs moments ho hem aconseguit com avui, deia un cèlebre periodista d'Andorra: "Si vols unir les persones, no hi

ha res millor que el Nomen." I realment tenia ben bé raó.

No volem tractar la llei de l'IVA en aquesta legislatura ho hem dit públicament, però no per un caprici de dir: "Miri! No, no és que ara no la volem tractar" No la volem tractar perquè amb la reforma estructural fiscal hi ha d'anar una reforma estructural social. Si no es fa conjuntament impossiblement i difícilment es pujarà la pressió fiscal.

Nosaltres els reformistes entenem doncs, que no em assolit, no s'ha assolit i jo hauria d'estar aquí criticant a Govern que és la meua funció com a cap de l'oposició però bé, finalment veig que no repartint-nos doncs, una mica doncs, les discussions entre els parlamentaris doncs si aquest és el joc així ho farem . No hem aconseguit doncs, una estabilitat pressupostària. No hem assolit un pacte global d'estat com es va demanar de les nostres files i la última demanda nostra que justament anava lligada a aquest aspecte també d'imposició indirecta. No hem assolit doncs, el compromís de fer dues coses sota el nostre principi que amb un comunicat i amb un acord majoritari que el nostre grup vam decidir que és el fet d'afrontar la reforma estructural que el país necessita i un pla de viabilitat econòmica. Sense aquests dos paràmetres no es pot permetre cap legislador de donar un model fiscal per acabat. Per això doncs hi ha aquesta transitòria que aquesta llei que avui espero, desitjo i torno a lamentar que no poguéssim votar-li a favor proposarà, no serà, no entrarà en vigor fins que no hi hagi tota aquesta reflexió que algú espero que vingui darrera nostre i tingui més possibilitat que la que nosaltres hem tingut o les sàpiga aprofitar millor i faci aquesta reflexió global per l'Estat andorrà. Quan es fa una reforma de tipus, jo diria... tan transcendent per Andorra que canvia les regles de joc, evidentment que les canvia, ho he citat abans i m'agradaria no deixar de recordar ens permet avui donar suport i sortida a aquestes lleis fiscals una llei que la legislatura passada va passar sense pena ni glòria i pràcticament amb molt poc debat que és la llei de comptabilitat. Del paquet de lleis importants que es va fer en la legislatura passada per mi com a punt de vista i suposo que per molts, la més important va ser la de comptabilitat. Insiteixo, va passar sense pena ni glòria perquè en aquell paquet de discussions segurament n'hi havia d'altres de més mediàtiques, no per la seva importància sinó per la *mediatés*. Vol dir que el sistema a Andorra, el sistema empresarial, les persones que treballen, les persones que volen treballar, les persones que volen obrir el seu negoci gràcies a aquest pas tímid, estic d'acord Sr. Nomen, pas tímid. Pas sense efecte, sí sense un efecte immediat però amb una gran repercussió sobre el

futur, perquè el nou Consell que surti el més aviat possible sota el nostre compromís i sota la nostra responsabilitat però no és a nosaltres que ens pertoca decidir-ho, ha de tenir, i tindrà el temps, les eines, la cintura necessària per tancar tot aquest procés de reforma i tindrà a dins, a dins del procés legislatiu ja aprovat una llei, unes lleis, tres lleis en aquest cas directes.

Què ens permetrà la no aplicació d'aquestes lleis? Que si la indirecta que es negociï es consensuï amb la nova legislatura aporta algun diferencial que s'ha de retocar a la llei directa estarà a temps hi ho podrà fer, que no desvirtuarà el conjunt, primer del que representa el paquet, això és molt important; i segona que entenem que és el missatge que hem de donarà, jo diria estem fent una de les lleis més modernes que existeix a Europa, perquè no sé si algú dels que estem a la sala suposo que tots ho hem pensat i probablement no ho haguem reflexionat. Parlar d'una reforma estructural fiscal al segle XXI dos mil... pràcticament 11 d'una tributació directa, jo crec que som dels països que tindrem una de les lleis més avançades vol dir que els legisladors amb vocació de Govern, és clar, en vocació d'oposició segur que no, però els que estem amb vocació de Govern doncs entenem que aquesta llei moderna, aquesta llei basada amb els errors que d'altres països ha pogut cometre, doncs Andorra ha de donar, doncs, justament això, el que la llei pretén i els legisladors volem. Garantia, garantia jurídica i sobretot estabilitat, i aquest és el concepte d'aquest paquet de lleis que a mode de resum s'ha discutit, s'ha negociat i vostè li vol dir que això és un pacte socioreformista? Doncs, miri, no queda malament la paraula, li diré ben sincerament, no queda malament. Doncs sí, és un pacte de dos grups d'un que ha estat molts anys a l'oposició i està avui governant i d'altres com jo mateix que ha participat molts anys a les accions de Govern i avui estic fent oposició, però tenim vocació de Govern. Que per sobre de tot volem, estimem el nostre país com no pot ser d'altra manera i per sobre, encara més que això, el que volem és que el nostre futur, els nostres fills, les generacions que vinguin tinguin una garantia de futur; si pot ser, si pot ser, millor que la que nosaltres hem trobat i sinó com a mínim la mateixa d'aquestes. Aquest és el nostre compromís i aquest és el missatge que avui la ciutadania d'Andorra ha d'agrair sota el nostre punt de vista que després doncs d'aquesta sessió i d'aquest debat calorós, calorós com no pot ser altra manera important, perquè estem parlant d'un nou escenari, estem parlant d'una nova realitat d'Andorra vegi que primer, no hi ha cap augment de pressió fiscal perquè és una llei evidentment no entrarà en funcionament fins que no hi hagi la llei d'imposició indirecta i que

aquesta llei indirecta que s'haurà de fer pel màxim consens possible, les noves persones, els nous legisladors que estiguin en aquesta cambra hauran de fer servir uns paràmetres. La recomanació que avui podem donar nosaltres és que es tingui en compte dos factors importants com són, no només la reforma estructural com després també parlarem del pressupost que molt bé cita el seu annex, sinó també la reforma estructural que el país necessita seriosament i pràcticament jo diria que amb caràcter d'urgència.

Moltes gràcies Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Gabriel.

Pel Grup Socialdemòcrata, Sr. Jordi Font teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, sí Sr. Gabriel hauré de ser el seu aliat perquè jo també he caigut en la disjuntiva i en la necessitat imperiosa d'intentar tranquil·litzar la ciutadania d'aquest país, perquè si fem cas dels escenaris catastrofistes del Sr. Nomen que ja ens té acostumats, però en aquests moments estem en dies de festes i la gent té la sensibilitat més a flor de pell probablement deixaríem la ciutadania molt preocupada si no contradiguéssim, al meu entendre les prediccions que fa el Sr. Nomen que són realment preocupants. A més s'ha limitat a dir, que ja és la segona vegada que li sento dir aquí amb aquesta Cambra, que el nostre país tenia cinc grans diferències, jo penso que es poc coneixedor dels nostre país que n'hi ha moltes d'altres i que algunes són tan o més importants que aquelles perquè aquelles potser eren importants per la visió que tenien els externs de nosaltres, però nosaltres com a país jo penso que n'hem mimat algunes altres que encara perduren i que perduraran que jo aquí ara ja no voldré ni anomenar, però bé, si vol en podríem parlar.

Si tornem a l'assumpte de la pressió fiscal, jo penso que també voldria afegir alguna cosa, no? la pressió fiscal, certament, hem de fer que la pressió fiscal sigui el més moderada possible, que sigui assimilable pel nostre teixit empresarial, hem de ser molt curosos perquè no es dispari perquè sinó això és els estalvis que es mengen les estovalles. I això ho entén tothom, no cal que vostè ens ho vingui a explicar amb les seves dots de professor. Si nosaltres posem una pressió fiscal massa gran matarem l'empresariat i a llavors la recaptació enlloc de créixer que era

l'objectiu que segons vostè que teníem a l'augmentar la pressió, ens disminuirà. Doncs, a veure, tothom suposo que té un dit de front farà les mateixes cabòries.

Una altra de les virtuts al meu entendre essencials d'aquests tres projectes de llei, serà aportar una cosa nova, que ja ho he dit abans però tornaré a insistir que és amb la justícia fiscal. És a dir, vostè diu que la pressió fiscal s'augmentarà de no sé quin percentatge perquè no l'he escoltat massa perquè no trobo assenyat el que diu, però jo sé que en d'altres casos la pressió fiscal s'augmentarà molt més. S'augmentarà del 100% amb alguns casos a molta gent que no havia contribuït mai i s'augmentarà de més d'un 100% de gent que no havia contribuït mai i que a més feia benefici fiscal. Jo penso que hi haurà d'altres factors també que seran interessants remarcar quan parlarem de justícia fiscal, de repartició fiscal que jo penso que això és important i que és el que més ens atansa a la prescripció de la nostra Constitució, no?

Bé, jo lo de l'IVA és el meu deure de fer-ho passar el més aviat possible i hi insistiré si vostès no ho volen passar, doncs no passarà és ben evident, però jo penso que és el moment adequat per fer-ho. Voldria també precisar perquè no quedi dubtes a ningú de com ha quedat redactada la transitòria, que hi ha dos factors importants que s'ha de tenir en compte, un és l'aplicació de l'impost, és a dir, la transitòria diu: "Aquesta llei és aplicable als períodes impositius que s'iniciïn a partir del primer dia natural de l'exercici immediatament posterior a la publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra d'una llei de l'impost sobre el valor afegit que a més substituirà...", diu la transitòria, "...totes les altres lleis fiscals i història dels vasos comunicants". Però hi ha la final cinquena, que aquesta no l'hem d'oblidar, és que aquesta llei entra en vigor l'endemà de la seva publicació al BOPA és a dir, és evident que hi haurà aquest factor diguéssim que permetrà una aplicació moderada, pausada i tranquil·la d'aquest impost que serà aquesta diferència que hi haurà amb l'aplicació de l'IVA, però també sabem que per poder aplicar aquest impost hi ha un període preparatori, un període d'estudi i de preparació de l'aplicació de l'impost en el si de les empreses, que és per això que tots vam acceptar en aquell moment, jo penso que en aquell moment no estàvem en disposició de dir si l'IVA entraria en aquest any o no, però vam acceptar tots aquestes dues esmenes, no?

Bé, una vegada dit això donar a la ciutadania un missatge de confiança. Jo penso que aquest país, gràcies a les moltes virtuts que té el País com a tal, té unes grans possibilitats de futur, té una gran capacitat d'adaptació que no tenen alguns països

veïns nostres i que si aquestes lleis creen si més no una alteració en els seus costums, això de cap de les maneres enfonsarà el país o provocarà algun cataclisme com alguns dels que preveu, el Sr. Nomen en alguns dels seus exposats.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font.

Per Govern, Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, sembla que ens hem posat d'acord el Grup Parlamentari Reformista, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata i el Govern amb aquesta breu intervenció però justament jo volia parlar també de confiança i de missatge en positiu davant d'aquesta fita històrica que avui està fent aquest Consell General, aprovant aquests tres projectes de llei. És cert que el marc fiscal no quedarà acabat si més no en aquesta primera etapa fins a la coloració del projecte final de l'IVA, per tant, parlar de pressió fiscal i fer servir dades de diferents informes, dades que eren prèvies a l'aprovació del projecte de llei i per tant, durant la tramitació en comissió hi ha hagut modificacions importants del projecte de llei, modificacions que afecten per exemple els impostos comunals que també estan recollits a dins del conjunt de la pressió fiscal, modificacions en quan a l'aplicació en el termini d'aplicació del projecte de llei i a més, fins que no s'aprovi la llei final de l'IVA no sabrem quina és la pressió fiscal que podem comparar. El Govern va fer un exercici de comparació del 2008, de l'any 2008, que és la dada que teníem tancada a nivell de comptabilitat nacional dels estimats ingressos de recaptació que hi havia en un marc fiscal i amb un altre. Tanmateix aquest exercici de comparació era abans de la tramitació parlamentària de les lleis, les lleis han sofert i abans ja m'he referit a algunes modificacions que fan variar substancialment aquestes xifres. Xifres que a demés avui en dia haurem de contrastar amb la comptabilitat de les empreses que per primer cop disposem, se'n disposen moltes però avui dia no totes les empreses estan dipositant les seves comptabilitats, havent segur que durant l'any 2011 doncs hi hauran moltes més empreses que ho faran en l'entrada en vigor i abans s'hi referia el Sr. Gabriel de la llei de comptabilitat, comparteixo la gran importància que té aquesta llei, també comparteixo que a partir de l'any que ve el règim sancionador doncs s'incrementa de manera substancial i estic segur que el Govern

disposarà de totes les comptabilitats, serà molt més fàcil en aquell moment estimar quins són els beneficis que estan fent les empreses, estimar més afinadament el producte interior brut i parlar en termes de pressió fiscal.

Jo crec que fer missatges al ministre davant d'un pas jo penso que molt important i històric al nostre país que està fent en matèria de normalització; insistir també que Govern doncs entengui, i ho deia també en motiu de la meua intervenció que cal e és possible completar aquest marc fiscal amb la llei de l'impost sobre el valor afegit per tancar aquest cercle i de la mateixa manera que hi ha hagut un acord molt important en matèria de la fiscalitat directa, aquest acord en fiscalitat indirecta doncs, es pot situar amb els termes, amb els percentatges que la comissió decideixi, per tant...

Jo crec que dir que és falta de fiscal és faltant a la veritat. És a dir, quan estem parlant d'uns tipus impositius del 10% sobre beneficis quan a Espanya estan en percentatges que supera el 30%; és veritat que hi ha un règim especial per les PIMES que també hi ha amb els projectes de llei que avui s'han aprovat es situen al 25% quan a França estan entre el 33 i el 40%; quan hi ha un projecte de llei de l'IVA que encara té un tipus per definir al 4,5 quan el tipus d'IVA és el 18 a Espanya o del 26,6 a França, jo crec que tothom pot entendre que es pretén fer passar un discurs molt allunyat de la realitat. Estem parlant de tipus impositius d'un terç a grans xifres dels impostos directes o els indirectes, un terç aproximadament els dels països veïns per tant, dir que estem acabant amb aquest diferencial fiscal i que la pressió fiscal augmenti uns percentatges que no corresponen a la realitat ni a les xifres que s'han presentat i que ara caldria actualitzar amb les noves informacions tan de les comptabilitats com de les diferents modificacions que els textos han sofert en comissió parlamentària em sembla que no és adient.

Jo insisteixo amb aquest missatge de confiança, em referia fa uns dies en motiu de la llei de promoció econòmica que també va passar, casi bé totes les seves mesures degut a l'abstenció del Grup Reformista que hi ha segurament, hi ha un Govern, hi ha 25 consellers que confien amb el futur d'aquest país i que n'hi ha tres que no ho fan, per tant, jo penso que avui queda això novament confirmat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Iniciem un segon torn d'intervencions. Pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Veig que efectivament com deia el ministre, s'han posat tots d'acord Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Grup Parlamentari Reformista i Govern d'això no hi ha cap dubte que s'han posat d'acord i per això avui han votat aquestes lleis, no? I també s'han posat d'acord, ara després del descans pretendre fer un exercici de distorsió com n'he vist pocs a la meua vida volent passar un missatge de confiança a la ciutadania, calmeu-vos que aquí no passa res... I jo el que els diria a la ciutadania, seria agafeu un paper i un llapis i si us ve de gust i mireu els números però sobretot esteu a l'aguait perquè quan la gent és capaç de fer una distorsió de la realitat tan freda com la que acabem de veure en aquest moment, és per preocupar-se.

Mira, la realitat és que segons els propis càlculs de Govern amb les lleis de l'impost sobre els beneficis, amb la nova imposició directa, es recaptaran entre 50 i 70 milions. Després de l'exercici de la comptabilitat, es parla, Govern, de la vista de les comptabilitats que ha rebut que són molt menys de les que s'esperava perquè la gent no ha seguit aquesta normativa segons el que publicava el diari perquè està clar que Govern tampoc és que ens ho expliqui ni ens presenti les dades perquè no les presenta. Va manifestar que s'estimaria que la recaptació estaria al voltant del 40 milions i em sembla recordar que eren 37 milions i escaig.

En qualsevol dels casos ja siguin 37, ja sigui 40, ja sigui 50, ja siguin 70... perquè els números van variant dels càlculs de Govern, són impostos que en qualsevol dels casos es posen per sobre, per sobre de l'IMI, ISI, IPI i IAC actuals, això ho entén tothom i atès que l'IMI, ISI, IPI i IAC actuals es compensen amb la mateixa quantitat per l'IVA, no és cert que existeixin vasos comunicants. Aquí no es comunica res, aquí no hi ha vasos comunicants no es veritat que els impostos indirectes compensen en part els directes, això és fals, per fer això s'hauria d'entrar una altra llei de l'IVA, no l'actual, unes altres esmenes, no les actuals. Amb l'actual llei de l'IVA, amb les actuals esmenes de l'IVA, és impossible reduir, a no ser que es transaccioni i estem tots d'acord de fer-ho, això és una altra qüestió, però la situació actual, el marc actual, és que la llei de l'IVA, substitueix l'IMI; ISI, IPI i IAC segons els càlculs de Govern i no varia, no augmenta la fiscalitat, aquests són els càlculs de Govern. Jo no els comparteixo, els

càlculs que em surten a mi és que incrementa lleugerament, diem lleugerament perquè no em diguin que sóc alarmista, direm que augmenta sense adjectiu qualificatiu la pressió fiscal indirecta, la manté, te la manté, te la manté i segons els càlculs de Govern i ens augmenta segons els nostres càlculs. Per tant, aquest impostos indirectes que avui ens ocupen són uns impostos que vénen a posar-se per sobre d'aquesta fiscalitat, per sobre. És clar que augmenta la pressió fiscal, clar que augmenta, es que és faltar a la intel·ligència de les persones pretendre que això no sigui així, perquè és que és així, està als informes de Govern, està als informes de la comissió, està a les manifestacions de tothom, es clar que sí i ara a sobre uns missatges: serenor i sant tornem-hi, tornem a enganyar la ciutadania. Vint-i-cinc consellers aquí tornant a enganyar a la ciutadania? Déu n'hi do! Aleshores el que vull dir és: Avui és un dia que alguns diuen d'històric i jo no és un dia històric, és un dia en el que passem a incrementar la pressió fiscal que han de suportar les empreses, això no és històric, això es un mal de cap per l'economia contributiva i no hi ha més.

I li voldria demanar un prec Sr. Font, no parli amb tant menysteniment dels que ens hem dedicat a l'ensenyament, no parli amb menysteniment, o sigui per un costat uns fan discursos ensucrats vers el món de l'ensenyament i per l'altra els qui ens hem dedicat de forma parcial a la nostra vida sempre ens ha tractat com professors en to despectiu, és el que em faltava per sentir! A una persona que s'ha dedicat a l'ensenyament se'l tracta de professor amb to despectiu! Doncs miri, doncs sí, m'he dedicat a l'ensenyament, sí Sr. Font, sí, jo no em poso mai amb la seva professió escolti'm, no sé perquè s'ha de posar amb la meua. Li sap greu que m'hagi dedicat a l'ensenyament? Doncs m'he dedicat a l'ensenyament i segurament em tornaré a dedicar a l'ensenyament perquè m'agrada compartir els coneixements. I per tant, el que voldria dir és i especialment, el que voldria dir és que Andorra no tindrà una de les lleis més avançades, no es preocupin.

Els qui ens hem llegit aquesta llei, que veig que hi ha molta gent que no se l'ha llegida aquí i l'està votant, de cap de les maneres es pot dir que sigui una llei avançada, és una llei molt atrassada, és una llei copiada de l'espanyola en masses coses, és una llei que incorpora la majoria dels errors del text espanyol, és una llei que incorpora tota la complexitat del text espanyol, per tant no és una llei avançada. S'ha perdut la oportunitat, és cert, es cert Sr. Gabriel teníem la oportunitat de fer una llei avançada, és veritat, el seu comentari era cert, teníem la oportunitat de fer una llei avançada però no ho hem fet. La llei és una llei fluixeta, ho

deixarem així. És un exercici històric, és un *revival* és fer posar avui en dia un *hit* dels anys 50.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Parlamentari Reformista Sr. Joan Gabriel teniu la paraula.

El Sr. Joan Gabriel:

Gràcies Sr. síndic.

Jo he de reconèixer aquest canvi de to i vull dir, el felicito, no? Per entrar ara al costat de la raó i al costat de les coses com són i acceptar les realitats, perquè aquí a vegades no ens agraden però són així, i jo contràriament a la seva profecia dels professors, valgui la redundància, li he de dir que jo el respecte i m'agrada, i el que més m'agrada és un debat entre els professors el que realment m'estimula i el meu coneixement em puja i sempre em queda alguna cosa. Però també, un professor meu em deia, un de matemàtiques, el de matemàtiques em va dir un dia: "tu Joan, les matemàtiques no es discuteixen, es calculen" M'agradaria algun dia de poder tenir l'oportunitat de fer una gran confrontació amb el president d'ApC, per fer la gran discussió matemàtica que durant tot el matí ens està portant amunt i avall de com pot pujar la pressió fiscal una llei que no pot entrar en vigor fins que no hi hagi la indirecta, i la indirecta ha de comunicar, ha de comunicar directament amb la directa per què no es pugui la pressió fiscal, però tot i així, esperaré doncs, a aquest esdeveniment el qual propiciaré i si pot ser públic millor perquè amb un grau de coneixement tan elevat suposo jo que no pot estar només a certes... en un espai tancat.

I acabo, acabo perquè finalment estem jo diria, sortint una mica doncs, del que hauria de ser doncs, aquesta votació d'aquesta nova, d'aquest pas tímid, insistiré amb el nom, aquest pas tímid que estem fent cap aquest nou món que ha de portar una sèrie d'avantatges evidentment que no fa massa il·lusió que haguem de pagar, ningú pot pretendre dir que quan paguem estarem tots contents, no. Però si es pot pagar jo crec que sí que s'està content i aquesta llei quan parlem d'imposició directa és aquell que podrà pagar el que haurà de pagar i això sí que suposo que avui en dia poder dir a empreses, gent que tingui el seu propi negoci que pugui pagar, jo crec que és una gran alegria.

I acabo, acabo... No sé per què m'ha fet pensar en una altra cita, avui no sé, miri, m'ha tocat una part del cervell que em recorda les cites. Em sembla que

era Eclesiastès que deia que a la vida hi ha un moment per tot, hi ha un moment per riure, hi ha un moment doncs, per barallar-te, hi ha moments doncs, per ser feliç... que això haurien de ser sempre, aquests petits moments haurien de ser sempre en d'altres trams i hi ha moments de silenci. Com el que acabo de fer jo ara.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Gabriel.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Font teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Si l'he ofès amb la citació a la seva vessant professional de professorat, li demano disculpes perquè respecto molt l'ofici, el que no m'agrada tant, és quan vostè fa de professor gratuït aquí amb aquestes files, en aquesta sala o quan està a la comissió, jo li pressuposo el coneixement només faltaria, però aquí mateix vostè s'ha tornat a desviar cap a la seva vocació, doncs, si és vocacional i ha agafat la Llei de l'IVA i l'ha maltractada de dalt a baix, ha dit que tal i que qual i que qual amb un to que jo aquest el trobo massa col·loquial. Vull dir, no em poso amb la seva professió, em poso en quan vostè vol fer de professor fent de polític, aleshores és quan a mi em molesta, no? Res més.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font.

No hi ha intervenció per Govern.

Passem doncs, a la votació del text.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions?

Recompte.

La Sra. Mariona González:

14 vots a favor, 3 vots en contra i 11 abstencions.

El Sr. síndic general:

A la vista doncs del resultat, declaro aprovat el text tal com sortit de la comissió. I acte seguit passem al punt 4 de l'ordre del dia.

4. Examen i votació del Projecte de llei del "Butlletí Oficial del Principat d'Andorra".

El Sr. síndic general:

L'informe de la Comissió Legislativa d'Interior, ha estat publicat en el butlletí número 82/2010 del 20 de desembre. Exposa l'informe el Sr. Jordi Font Mariné, nomenat ponent per part de la Comissió, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies.

El passat dia 15 de desembre, la Comissió Legislativa d'Interior em va nomenar ponent del Projecte de llei del "Butlletí Oficial del Principat d'Andorra", i com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa d'Interior en el decurs de la reunió celebrada el dia 15 de desembre, ha analitzat el Projecte de llei així com les esmenes que li han estat presentades.

Al Projecte de llei s'han presentat un total de 6 esmenes, de les quals 3 han estat presentades pel Grup Parlamentari Reformista i 3 més pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi.

De les esmenes presentades: 3 esmenes no han estat aprovades i 3 esmenes han estat retirades.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió aprovat per unanimitat, el text del qual se sotmet avui a consideració d'aquesta cambra.

Gràcies, Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font.

Passem a les intervencions dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi. Sí Sr. Josep Maria Bringué teniu la paraula.

El Sr. Josep M. Bringué:

Gràcies Sr. Síndic.

Avui estem davant d'examen i votació del Projecte de llei del Butlletí Oficial del Principat d'Andorra. Des d'Andorra pel Canvi, ja vam apostar en el seu moment una esmena de supressió de l'article 6 del Projecte de llei del Butlletí Oficial del Principat d'Andorra i que és relatiu a la seva edició en suport electrònic.

Vam oposar-nos a aquest article atès que el cost d'adquisició de la nova plataforma és massa elevat. Segons la memòria econòmica del Projecte de llei, el cost d'adquisició de la nova plataforma es d'estimar en 400.000€.

100.000€ per al maquinari i 300.000 per al programari. A més, segons les consultes fetes a diferents experts del BOPA aquest cost acabarà sent superior fins arribar als voltants dels 600.000 €

Atès que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata no va acceptar les nostres esmenes i atès que no s'ha justificat la forma de finançament d'aquesta important despesa, Andorra pel Canvi votarà no, a l'aprovació d'aquest Projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Bringué.

Pel Grup Parlamentari Reformista, Sra. Montserrat Gil teniu la paraula.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

Ens trobem davant l'examen i votació del Projecte de llei del Butlletí Oficial del Principat d'Andorra. El Grup Parlamentari Reformista va presentar tres esmenes a aquest Projecte de llei de les quals l'esmena 1 de modificació de l'exposició de motius i l'esmena 5 de supressió de l'article 6 no van ser aprovades. La tercera d'elles, esmena 3 de modificació de l'apartat 1 de l'article 3, va ser retirada. Aquest grup parlamentari vol manifestar tal com ho va fer i es va debatre les esmenes en comissió que està totalment d'acord en què tard o d'hora s'hauran de realitzar els canvis necessaris per la modernització tècnica del BOPA basant-se en les noves tecnologies de la informació i de la comunicació, per tal d'anar substituint progressivament les publicacions en paper.

Aquest grup parlamentari també va posar de manifest que desconeixia els termes en el que es volia desenvolupar aquest projecte i per tant, expressava amb el nostre total desacord amb el cost que suposava aquest nou projecte de modernització i digitalització de documents del BOPA, especialment en un moment difícil per les arques de l'estat. Un cost econòmic com ja s'ha dit, d'adquisició de la nova plataforma que s'estima en uns 400.000€ A més s'ha de preveure un cost anyal també de manteniment de la mateixa plataforma del programari del 15% del preu de l'adquisició inicial.

Per tot l'exposat el Grup Parlamentari Reformista creu que l'actual situació econòmica del país aconsella la màxima prudència i recomana evitar nous endeutaments de l'Estat, per aquest grup parlamentari afrontar ara una despesa i un nou endeutament de 400.000€ en un àmbit en el que no urgeix, ni és de primera necessitat, no denota prudència ni seny.

Per tot, el nostre grup parlamentari votarà desfavorablement aquest Projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Gil.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sra. Anna Dolsa teniu la paraula.

La Sra. Anna Dolsa:

Sí, gràcies Sr. Síndic.

Bé, els grups de l'oposició ja ens van donar, ja van manifestar les seves opinions en el dia de la comissió ja van dir que no votarien favorablement aquest projecte de llei que nosaltres considerem que sí que és de vital importància i en aquell moment, doncs els vam recordar que amb les esmenes que havien presentat doncs, tot aquest Projecte de llei de reforma de la Llei del BOPA, doncs si fem cas d'aquestes esmenes el Projecte de llei doncs, ja no tindria lloc de ser.

Jo vull recordar que el Butlletí Oficial del Govern d'Andorra és el mitjà de publicació de les lleis, de les disposicions, dels actes administratius i de tots els textos que cal publicar de forma reglamentària i aquesta publicació els donarà vigència, vàlida i publicitat.

L'exposició de motius i l'article 6 es recorda el principi públic universal i gratuït que ha de permetre la transparència i l'accés a la informació a tots els ciutadans de les diverses decisions dels organismes públics del Principat d'Andorra i en particular, dels seus decrets lleis. Aquest és doncs, un document de treball imprescindible per a les administracions públiques.

Avui fa exactament un any, de l'aprovació de la Llei 6/2009 de la signatura electrònica. Una llei l'objectiu de la qual és donar vàlida als documents electrònics possibilitant la modernització de les eines de l'Administració, les eines TIC del segle XXI que a mig termini han de suposar un estalvi important de les despeses facilitant i accelerant la circulació de la informació, reduint el consum de paper i per tant, els costos administratius.

Fa un any quan es va aprovar aquest Projecte de llei, tots els consellers d'aquesta cambra van valorar positivament l'impuls cap a la modernització de les tecnologies de la informació al servei del ciutadà.

Aquest projecte de llei que avui es sotmet a votació ha de substituir l'actual llei del BOPA per tal de permetre oficialitzar la publicació via internet alhora que es pugui suprimir la publicació en paper i sobretot permetrà reduir les despeses de l'Estat a mig termini agilitzant i flexibilitzant la seva publicació que podrà ser diària, és a dir, es podrà publicar qualsevol decisió de l'Administració amb un temps mínim, cosa que facilitaria tant a les administracions dels comuns com a l'Administració de la Justícia els facilitaria bastant la seva feina.

D'aquesta manera podríem eliminar doncs, les barreres actuals que obliguen a enviar els documents que s'han de publicar el divendres com a màxim, i eliminaríem també els costos de publicació dels números addicionals que tot sovint han de tenir lloc. La difusió mitjançant internet és molt més àmplia, ràpida i internacional que l'actual difusió via paper. Molts països entre els quals podem destacar els nostres veïns França i Espanya ja fa anys que han dotat de caràcter oficial i plena autenticitat i amb vàlida jurídica les publicacions electròniques tant del *Journal Oficial* del juny del 2004 i el *Boletín Oficial del Estado* que és del gener del 2009.

Aquest és un bon Projecte de llei que ha de permetre entrar el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra al segle XXI.

Bé i ara si tenim en compte doncs, la modernització del que és l'Administració, hem estat mirant el programa electoral del Grup Reformista que en un dels seus apartats, en l'apartat de l'Administració, diuen que és necessari simplificar molts dels tràmits que els nostres ciutadans han de fer constantment que la necessitat de facilitar la vida dels administrats obliga a trobar fórmules per tal d'agilitzar molts processos administratius, alguns dels quals són feixucs i estan desfasats. I en l'apartat de propostes parlen d'incrementar els tràmits de l'Administració electrònica o també i cito textualment, diu: "Facilitarem els processos perquè els ciutadans i els professionals coneguin permanentment el contingut i l'estat de la tramitació en què tinguin interès legítim permetent-los la consulta telemàtica" Doncs no podem acceptar els seus arguments sobre el cost del projecte, perquè justament estan totalment mancats de coherència.

Permeteu-me que tradueixi unes paraules del Sr. *Jacques Atalli* en la seva intervenció del Congrés de l'*Open World Forum* de l'octubre del 2009 a París, i diu: "La digitalització de l'activitat pública

constitueix una forma de reduir el cost del funcionament de la despesa pública i en conseqüència, de reduir les condicions de retorn del préstec per finançar aquesta digitalització". Segons aquesta intervenció totalment encertada, ja que segons la memòria econòmica adjuntada en un termini de 5 anys, període de temps raonable per a l'amortització de les inversions en tecnologies requerides per a portar a terme aquest projecte; l'estalvi correspon a un 20% dels costos actuals d'impressió paper, això sense tenir en compte que l'actual sistema de publicació via web té més de 6 anys i per tant, ja li caldria renovar. Sense oblidar que en els dos propers anys s'hauran de tornar a publicar els números extraordinaris dels plans d'Urbanisme dels diferents comuns. És molt probable doncs, que l'estalvi en els propers cinc anys sigui d'un 50% del cost de la seva impressió i enviament en paper.

Aquest any 2010, els grups de l'oposició s'han oposat a qualsevol Projecte de llei que parli de modernització de l'Administració. Volem continuar ancorats en el segle passat negant qualsevol instrument que permeti agilitzar, flexibilitzar i reduir els terminis de qualsevol tràmit o procediment administratiu judicial o legislatiu, eficient.

Aquestes són demandes expressades pels ciutadans i pels empresaris en les taules de diàleg. Pel treball i el desenvolupament econòmic lògiques en un moment de crisi i al final del primer decenni del segle XXI. Aquesta llei sabem tots que és un bon text, que ens ha de permetre reduir les despeses. I dic reduir les despeses, especialment en paper. Tots sabem que abans de reciclar i abans de reutilitzar sempre és millor reduir, i llavors millorarem la difusió de la informació de l'Estat mitjançant unes eines modernes.

Finalment sembla que els grups de l'oposició han entrat en una precampanya electoral a nivell del Consell General i no volen permetre que l'actual legislatura es pugui modernitzar en què l'actual legislatura pugui modernitzar l'Administració andorrana. Cal suposar que per aquest motiu ja van votar en contra d'un crèdit extraordinari i tampoc no van donar suport al text de llei de control de mercaderies sensibles que també modernitzava aquests controls, i ara no volen obrir la possibilitat de modernitzar una eina important de l'Administració Pública andorrana al servei del ciutadà, no fos que el balanç de l'actual legislatura fos massa possible.

No hauríem d'oblidar que som elegits pel poble per vetllar per l'interés general i no pels interessos particulars sobretot si son electoralistes.

I finalment no voldria acabar sense parlar del grup Andorra pel Canvi, que vostès doncs, és diuen així, es diuen Grup Andorra pel Canvi però que de moment nosaltres de canvis aquí n'hem vist ben pocs.

Moltes gràcies Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Dolsa.

Per Govern, no hi ha intervenció.

Alguna altra intervenció?

Passem... Sí Sra. Gil. Iniciem doncs, un segon torn.

La Sra. Montserrat Gil:

Sí, gràcies Sr. Síndic.

No, únicament Sra. Dolsa dir-li que els arguments són totalment econòmics i ja ho hem manifestat en la nostra intervenció. També potser si ens hagués explicat a la comissió la cita del Sr. Atalli com ha fet ara, potser ens haguéssim repensat el vot, no ho sé. La veritat és que jo crec que és prou prudent en aquests moments dir no a aquest Projecte de llei, perquè ho hem explicat bé, perquè tothom, tot el Grup Parlamentari Reformista està d'acord en què s'ha de modernitzar el BOPA però no toca en aquests moments. Per tant jo crec que ho hem dit, i ho torno a repetir, no urgeix en aquests moments ni és prudent ni és de primera necessitat endeutar-nos de 400.000€

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Gil.

Alguna altra intervenció?

Sra. Anna Dolsa teniu la paraula.

La Sra. Anna Dolsa:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sí Sra. Gil, estic totalment d'acord i jo en aquell moment li he de dir que les paraules del Sr. Atalli no les tenia però si això ha de representar que vostès a partir d'aquestes meves paraules poden arribar a canviar el seu vot, encara que sigui amb l'abstenció doncs els ho agrairia moltíssim perquè creiem que aquesta és una eina necessària que l'Administració necessita.

Moltes gràcies, Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Dolsa.

Passem doncs, a la votació del text.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions?

Recompte.

La Sra. Mariona González:

14 vots a favor i 14 vots en contra.

El Sr. síndic general:

Constatant que hi ha un empat, procedirem a una segona votació del text.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions?

Recompte.

La Sra. Mariona González:

14 vots a favor i 14 vots en contra.

El Sr. síndic general:

Constatant doncs, que l'empat persisteix declaro desestimat el text.

Passem al punt 5è de l'ordre del dia.

5. Examen i votació de la Proposta d'aprovació de la ratificació de la Carta europea de l'autonomia local.

El Sr. síndic general:

L'informe de la Comissió Legislativa de política exterior, ha estat publicat en el butlletí número 84/2010 de 27 de desembre. Exposa l'informe el Sr. Ladislau Baró Solà, nomenat ponent per part de la Comissió. Sr. Baró teniu la paraula.

El Sr. Ladislau Baró:

Gràcies Sr. Síndic.

El proppassat 23 de desembre, la Comissió Legislativa de Política Exterior em va nomenar ponent per la Proposta d'aprovació de la ratificació de la Carta europea de l'autonomia local, i va procedir a analitzar aquesta Proposta i les esmenes que s'havien presentat al seu text.

Esmenes de fet aclareixo que eren al text del tractat pròpiament dit, sinó a les declaracions que Govern formula o pretén formular amb relació al mateix. Declaracions que entenc, que no han estat compromeses a... doncs a...

(diu en veu baixa: "sí, si és un comentari")

Que entenc que no han estat compromeses a l'hora de fer la proposta, a l'hora de signar la proposta d'adhesió i que per tant entren dins el domini de l'esmenable. Entenc que té sentit aclarir això, encara que formi part de l'informe del ponent perquè clar, a la que estem discutint un tractat internacional qualsevol esmena presentada, segons diu el Reglament del Consell General té la consideració d'esmena a la totalitat i en aquest sentit, doncs, podria semblar estrany la Comissió Política d'Exterior es dediqués a examinar esmenes parcials i per això m'ha semblat interessant i aclaridor afegir aquesta explicació, sense pretendre cap to professoral que podria molestar a algun parlamentari.

(Se senten riures)

Bé doncs, de les 3 esmenes presentades, cal dir: que la primera esmena, presentada per part del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, va ser transaccionada i aprovada per unanimitat. Que la segona esmena, presentada per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, va ser aprovada per unanimitat, i que la tercera i darrera esmena, també presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i va ser retirada en haver-se inclòs ja el que proposava amb l'aprovació de l'esmena transaccionada.

Així mateix i per coherència amb les esmenes aprovades en Comissió, es va acordar, per unanimitat, modificar el text de la Declaració del Principat d'Andorra feta de conformitat amb l'apartat 2 de l'article 12 de la Carta europea de l'autonomia local, per tal que aquesta recollís els articles i els apartats de la Carta a què es vinculava el Principat d'Andorra. I aquests, si em permeten llegir-los són els següents: L'article 2; l'article 3: apartats 1 i 2; l'article 4: apartats 1r, 2n, 3r, 4t, 5è i 6è; l'article 5è en la seva integritat; l'article 6è: en els apartats 1r i 2n; l'article 7è: apartats 1r, 2n i 3r; l'article 8è: en els apartats 1r, 2n i 3r; l'article 9è en els apartats 1r, 3r, 4t, 6è i 7è; l'article 10: apartats 1r, 2n i 3r i l'article 11.

Moltes gràcies Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Baró.

Passem a l'apartat dels grups parlamentaris, intervenció per Andorra pel Canvi. No hi ha intervenció?

Pel Grup Reformista, tampoc.

Per Socialdemòcrata... Ah sí, Sr. Ladislau Baró pel Grup Reformista, teniu la paraula.

El Sr. Ladislau Baró:

Sí, no molt breument... a veure, des del Grup Reformista doncs bé, remarcar doncs que dins les nombroses activitats amb l'àmbit polític i normatiu i de diàleg polític que desplega el Consell d'Europa, doncs es força rellevant l'apartat que fa referència al desenvolupament i l'impuls de la democràcia en l'àmbit local i regional; i cal dir que la carta de l'Autonomia Local que es va obrir a la signatura l'any 1985 doncs, és un esforç molt clar de cara a crear una administració més eficaç i propera al ciutadà en tots els nivells i amb aquest sentit pensem que els nostres comuns podran gaudir d'un instrument normatiu que més que pretendre condicionar de forma molt directa la nostra producció normativa, sí que dona unes pautes interpretatives genèriques però a la vegada força clares per tal que puguem interpretar la legislació que ja tenim, que ja en tenim força, tan la Constitució com determinades lleis de rang normatiu molt important que s'ocupen de l'activitat comunal, podent-les interpretar de conformitat amb els paràmetres que estableix la carta europea i d'altra banda que la nova normativa que anem desenvolupant també es pugui emmarcar dins els plantejaments que aquí s'hi estableixen.

Es recullen aspectes molt positius de cara al bon funcionament dels comuns, com per exemple la capacitat que tenen d'associar-se i cooperar, una capacitat que a sabem que es desenvolupa i que aquest instrument pot permetre que es faci dins d'unes pautes normatives més clares.

Es parla dels recursos econòmics; es parla també de la possibilitat del ciutadà de controlar els actes de les administracions comunals; es parla de la protecció territorial dels comuns, per tant doncs, bé, pensem que entre moltes altres coses. Per tant pensem que és un instrument normatiu força interessant de cara a complementar el nostre ordenament jurídic, que és un instrument normatiu força interessant de cara a acabar de perfilar l'àmbit d'actuació dels comuns dins el que és el nostre règim polític. No oblidem que els comuns tenen un paper força rellevant dins l'esquema constitucional andorrà i dins el funcionament del sistema polític andorrà i per tant, doncs bé, entenem que, doncs... s'ha dit abans que avui era un dia històric o molt rellevant pel que fa a la qüestió de la reforma fiscal si bé que parcial que s'ha aprovat en la sessió d'avui, entenem que també avui és un dia molt rellevant i històric de cara a completar i donar un marc normatiu que pot afavorir l'eficiència i el bon funcionament d'una part molt important del nostre sistema polític com són els comuns.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Baró.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sra. Maria Pilar Riba teniu la paraula.

La Sra. Maria Pilar Riba:

Gràcies Sr. síndic.

La Carta Europea de l'Autonomia Local, és més que una declaració, no es limita a definir unes simples regles internacionals de conducta, sinó que és un veritable tractat internacional adoptat pel Consell d'Europa que es va obrir a la signatura de tots els estats membres el 15 d'octubre del 1985 i que va entrar en vigor el 9 de setembre de 1988.

La carta té com a objectiu difondre els valors i els principis fonamentals de l'autonomia local i promoure llur respecte per part de tots els estats membres. La secretaria adjunta del Consell d'Europa, Sra. Maud de Boer-Buquicchio, arran de la seva visita a Andorra el març del 2009, en una reunió mantinguda amb els Honorables Cònsols va mostrar el seu interès en què el Principat d'Andorra procedís entre d'altres, a la seva signatura.

El Sr. Ian Micallef del *Congrés de Poders Locals i Regionals del Consell d'Europa*, igualment en la seva visita a Andorra el 9 de febrer del 2010, va reclamar la seva ratificació. De la mateixa manera, els honorables cònsols, el març del 2009 ja havien efectuat una demanda prop del Govern per sol·licitar informació sobre el tema i el juny del 2009 n'havien informat els molt il·lustres consellers de la delegació del Consell d'Europa.

Aquesta Carta Europea de l'Autonomia Local, fou firmada pel Molt Il·lustre Sr. Cap de Govern a Strasbourg el proppassat 27 d'octubre fet que va ésser valorat molt positivament pels honorables cònsols de les Valls.

És una satisfacció constatar avui que tots els grups parlamentaris són unànimes per procedir a la seva ratificació. Val a dir que els respectius governs que s'han anat succeint tot al llarg de tots aquests anys, haguessin pogut portar a terme aquesta ratificació i s'hauria evitat així les reiterades sol·licitacions per part del Consell d'Europa. Ara Andorra es suma als 44 estats membres de la Unió Europea que ja l'han ratificat.

La carta autoritza les parts a excloure algunes de les disposicions que comporta i a ampliar el seu compromís a mesura que es vagin eliminant els obstacles. Això farà que amb el temps es vegi contemplada integralment.

És per tot l'abans exposat doncs, que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata votarà favorablement a aquesta proposta de ratificació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Riba.

Pel Govern, té la paraula el Sr. Cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Únicament per agrair als grups parlamentaris el suport que donen a la ratificació, o la ratificació que autoritzen per aquesta carta que efectivament permet inscriure l'estat andorrà en el marc natural que li corresponia estar dins el Consell d'Europa que reforçant el paper de les corporacions locals, en aquest cas dels nostres comuns. I dir també que l'assignatura com ja vaig aclarir aquí en una sessió de control s'havia fet sense cap observació que en la tramitació es va pensar que hi podia haver alguna disposició que mereixia un examen, la Comissió de Política Exterior ha revisat i modificat el criteri que formulava Govern i evidentment el Govern el que farà es procedir en conseqüència a formular la declaració tal i com l'ha llegit el Sr. president de la Comissió de Política Exterior en els més breus terminis.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

A la vista doncs de les intervencions, crec que es pot proposar d'aprovar el text per assentiment. Queda aprovat doncs, per assentiment de la Cambra. Se suspèn la sessió fins a dos quarts de cinc de la tarda.

(Se suspèn la sessió a les 13:30h)

(Es reprèn la sessió a les 16:30h)

El Sr. síndic general:

Bona tarda a tothom, reprenem la sessió.

Passem al punt 6è de l'ordre del dia.

6. Debat de totalitat del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici de 2011, així com examen i votació de les esmenes a la totalitat presentades respectivament, pel M. I. Sr. Joan Gabriel Estany, president del Grup

Parlamentari Reformista i pel M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet, president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, i del Projecte de pressupost del Tribunal Constitucional i del Projecte de pressupost del Consell General pel mateix exercici.

El Sr. síndic general:

El Projecte de llei fou publicat en el butlletí número 67/2009 de 10 de novembre. S'han formulat dues esmenes a la totalitat presentades doncs, respectivament pel Grup Parlamentari Reformista i pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, esmenes que han estat publicades en els butlletins números 72/2010 de 26 de novembre i 75/2010 d'1 de desembre respectivament.

Per defensar l'esmena formulada pel Grup Parlamentari Reformista intervé el Sr. Jaume Serra. Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Paul Samuelson ens explica en el seu prestigiós manual, que l'economia és la ciència que gestiona els recursos per tal d'aconseguir una fita i aquesta fita és la que marcarà el camí.

La ciència econòmica és en certa forma com una agència de viatges. la feina de l'agència de viatges és indicar els camins possibles més o menys confortables, ens proporcionarà els bitllets, reservarà els hotels, etc... Però és el client el que ha de decidir on vol anar. Vostè, Sr. ministre és un mal client per aquesta agència de viatges, no ens diu o no som capaços d'entendre on vol anar.

Ens toca debatre avui el Projecte de pressupost presentat per Govern per l'any 2011. Es tracta del segon exercici pressupostari que presenta el Govern Socialdemòcrata després d'haver gaudit de l'experiència d'un any i mig de Govern. No es tracta doncs, d'una proposta elaborada als pocs mesos d'arribar a exercir les responsabilitats d'executives, sinó d'un Projecte de pressupost que sense cap dubte hauria de plasmar el que el Govern ens proposa com a principals elements de política econòmica per l'esdevenidor: objectius, mitjans, fites. Fent servir les paraules de membres destacats del Partit Socialdemòcrata es tracta del seu pressupost, 100% seu sense presumptes adulteracions provinents de propostes d'altres formacions polítiques.

D'aquesta manera si analitzem el que podríem anomenar fase prèvia d'elaboració del pressupost,

aquesta puresa socialdemòcrata apareix en claredat. Cap conversa prèvia amb l'oposició, llevat el que ens han semblat tímids intents amb el Grup Parlamentari Andorra pel Canvi. Per no haver-hi no hi ha ni presentació de les grans línies pressupostàries en el si de la Comissió de Finances i Pressupost. Mala pràctica, falta de convicció, capitulació, això sí les essències de la política pressupostària socialdemòcrates salvaguardades al 100%.

El Grup Parlamentari Reformista, per la seva banda i com és sabut, ha presentat una esmena a la totalitat que avui defensa. Cal també dir que a diferència del que vam fer l'any passat que vàrem presentar 46 esmenes parcials, aquest any em decidit no presentar-ne.

Res de calat es podia arreglar via esmena. Ras i curt, la proposta de política econòmica del Govern no respon als reptes que té Andorra plantejats i la seva expressió en el pressupost no es correspon amb la realitat econòmica a la que cal fer front.

Ja ho hem dit, aquest pressupost no té arreglo. En primer lloc el pressupost que se'ns proposa no té en consideració segons els nostre criteri la necessària correspondència entre la realitat, crua realitat, i les accions que cal dur a terme per redreçar una situació de crisi econòmica. Es tracta doncs, d'un pressupost desenfocat que a més implica una greu capitulació davant la crisi econòmica.

Vostès no fan res, absolutament res, per mirar la realitat de cara i començar ni que sigui tímidament a fer front a la greu situació.

D'altra banda i més enllà de les xifres que proposa el pressupost no hem pogut en el decurs d'aquest any que ara s'acaba veure-hi cap acció que ens permeti creure que vostès són capaços de fer quelcom per dinamitzar l'economia andorrana i senyors, aquest és el principal problema al que hem de fer front. En aquest sentit la seva acció de Govern no ens reconforta, ben al contrari, ens preocupa.

És cert que fa molts pocs dies es va aprovar en aquesta una llei de mesures de reactivació que el propi ministre de finances va presentar com la seva *summa magnus opus*. A l'escoltar les seves explicacions del que representava la llei, veient el que s'havia presentat com a projecte de llei i malgrat els nostres esforços per millorar el text em va venir a la ment la famosa locació llatina que traduïda diu això : "Parirà les muntanyes, en naixerà un ratolí ridícul". Això sí, hem hagut de patir les seves ocurrències per dinamitzar el comerç, tancat per decret i mantenir tossudament el seu plantejament en contra les posicions i opinions de totes bandes. I hem hagut de patir les seves ocurrències en general, com ara canviar les prioritats en les inversions de la

xarxa viària, desviament de Sant Julià per desviament de la Massana entre altres jocs de mans.

Però vull ser mínimament just i reconèixer que vostès sí han pres una decisió. Han titularitzat una part del deute públic acostant l'endeutament de l'Estat als mercats en tot el que aquesta decisió té de bo i de dolent. Resumint, s'han pres diverses decisions de comptable però no se n'ha pres cap de director general.

L'any passat vaig criticar el seu pressupost opinant que aquest no quadrava i considerant que el referit desquadrament es manifestava tant des d'un punt de vista polític com econòmic.

Enguany permetin-me que els digui que la meua crítica es manté en els mateixos termes. El seu pressupost continua sense quadrar políticament, dos esmenes a la totalitat en són la prova més fefaent. Han d'assumir que la possibilitat d'assolir un pressupost pressupostari estable, s'ha esvaït. Vostès han renunciat a la possibilitat d'obtenir suport estable i el propi cap de Govern ja ha manifestat el punt mitjà de comunicació que si no prosperava aquest pressupost, no prorrogaria la seva legislatura i convocaria eleccions. Res a dir, és la seva opció, i a més és una opció que sembla coherent amb l'actual situació política.

Així doncs, el Govern ha capitulat davant una situació política que ell mateix ha provocat, però també ha capitulat i això és més greu, davant la possibilitat de fer front davant la crisi econòmica que estem patint, no únicament nosaltres sinó que es compartida amb més o menys intensitat per la resta del món.

Jo els deia en la sessió final de votació del pressupost de l'any anterior, que vostès no tenien política econòmica. Amb política econòmica cal que les propostes s'ajustin amb els objectius que es pretenen assolir i la seva proposta de pressupost no ho fa. Els vaig criticar ja llavors, l'absència de quadre macroeconòmic així jo els deia l'any passat: "Desconeixem per inexistent el quadre macroeconòmic a curt i llarg termini del seu Govern amb una definició clara de l'horitzó d'inflació, de creixement, de dèficit públic, de finançament, etc... i les conseqüents mesures de política econòmica." Enguany malauradament he de tornar a dir el mateix, les crítiques avui s'han de reproduir i si em permeten, corregides i augmentades.

Un debat sobre el pressupost és, no cal dir-ho, un repàs de la política econòmica del Govern i el que és més important, un anàlisi de les propostes per l'esdevenidor. Es tracta al cap i a la fi, de donar o de no donar confiança política en aquest cas a la política econòmica que ens presenta el Govern.

No crec que es sorprenguin si els dic que no en tenim de confiança en la política econòmica del Govern Socialdemòcrata. Permetin-me que els digui també que aquesta desconfiança no és capritxosa no és de cap manera un biaix resultat de l'ofuscació. La nostra desconfiança està fonamentada en fets, permetin-me que tot seguit els justifiqui.

D'entrada analitzaré ni que sigui de manera breu la situació econòmica en la que ens trobem fent una descripció de les macromagnituds més importants.

Començaré pel Producte Interior Brut. El comportament del Producte Interior Brut aquests últims anys, i per fer una sèrie que sigui el suficientment il·lustrativa, arrencarien el 2004 en què es situa en 2.344 milions d'euros, amb un increment en relació a l'any passat d'un 11,8%. A l'any següent, es va incrementar en un 9,5% a l'altre any es va tornar a incrementar en un 8,8% i a l'altre any es va incrementar en un 3,8% assolint l'any 2007 el seu màxim històric, per dir-ho d'alguna manera, de 2896 milions d'euros. A l'any 2008, el Producte Interior Brut baixa un 2,2%, al 2009 torna a baixar un 4,6% situant-se en 2.704 milions d'euros.

Quin és el del 2010? No ho sabem, no ho sabem... el podríem estimar, permeti'm que sigui agosarat i faci una estimació. Si les coses... si el comportament d'aquest any, i crec que tothom estarà d'acord amb mi, ha sigut similar al de l'any anterior, s'haurà de situar al voltant de 2.600 milions d'euros, que podria ser una baixada d'un 4%. Ho dic temeràriament, ja ho sé.

Pel 2011 què podria passar? No ho sabem, però si ens posem amb la hipòtesis per dir-ho d'alguna manera, més favorable, imaginem-nos que està al 0% tornariem a tenir un PIB estimat pel 2011 de 2.600. Aquesta és la informació que entre d'altres coses ens agradaria conèixer.

Què passa amb el dèficit i el deute públic? És a dir analitzar una miqueta quina és la situació del sector públic. Doncs bé, remuntant-nos també a l'any 2006 arranquem amb un dèficit de 71 milions d'euros que representa un 2,55% del PIB. Al 2007, 67 milions d'euros que representa un dèficit de 2,35% en relació al PIB. Al 2008, 99 milions d'euros, 3,5% negatiu en relació al PIB. El 2009, 116 milions d'euros que representa un 4,3% negatiu en relació al PIB.

Què tenim pel 2010? Doncs bé, de les diferents converses que hi ha hagut en aquesta sala, podríem estimar-lo entre 75 i 100 milions. Aquí diguéssim que hi ha dos línies de pensament diferents: la que defensa el Govern i la que defensa un altre grup parlamentari això ens situaria a aquest any en un dèficit d'un 3 i el 4% en negatiu.

Quin és el dèficit pel 2011? Doncs si haguéssim de votar el pressupost, 84 milions d'euros. Quan representa això en relació al PIB? Doncs home, si considerem i ja em poso amb una hipòtesis bastant favorable, que tornem a repetir, és a dir que estem a 2.600 milions de PIB entre un 3 i un 4% de dèficit públic.

Anem a analitzar una altra macromagnitud important: El deute de Govern.

Doncs bé, el Govern arranca el 2008 amb 502 milions de deute; el 2009, 621 i a juny a aquest any 690. Com acabarà? Doncs és possible que acabi al voltant d'aquesta xifra. Com acabaria el 2011? Doncs al voltant de 775 milions d'euros.

Vull fer esment també als deutes dels comuns perquè no deixa de formar part de l'Estat i de la seva rellevància. El 2008 el deute dels comuns representava 192 milions d'euros; i el 2009, 181, és a dir baixa, es redueix.

Quina és la proporció del dèficit de Govern en relació al PIB? Doncs ha tingut una evolució evidentment creixent. El 2008 era de 17,7%; el 2009 d'un 22,9% i el 2010 estarà al voltant del 27%. A quant estarà el 2011? Doncs entre el 30 i el 31%.

Què ha passat amb la Inflació? Doncs miri, el 2008 va ser positiva de 3,2%, el 2009 va ser de -0,9%, el 2010 a novembre és d'1,4% i el Govern estima pel 2011 d'1,3%.

Què li ha passat al mercat laboral andorrà aquests darrers anys? Doncs miri, l'any 2006 el nombre d'assalariats eren de 41.700; el 2007, 42.210 amb un increment d'assalariats de +1,15% assolint el rècord històric per fer servir la mateixa paraula que abans; el 2008 baixa a 40.900; el 2009 baixa a 39.000 i el 2010 torna a baixar a 38.700. Què representa que és l'important? El número de demandants en recerca, segons la informació que publica en Govern en relació al nombre d'assalariats, doncs a l'actualitat el número de demandants en recerca de treball en relació al nombre d'assalariats és de l'1,3% el que podríem parlar de taxa d'atur; ja sé que no és ben bé això però és l'únic equivalent que tenim al nostre abast.

Del seu propi manual de conjuntura que vostès publiquen les dades cada mes, se'n desprenen algunes informacions força preocupants: Els llocs de treball tenen una tendència negativa de -3,2%. Les matriculacions a la CASS tenen una tendència negativa de 20,6%; el salari mitjà té una tendència positiva d'1%. El volum d'importacions pel seu valor en euros baixa d'un 1,4% i si eliminem l'efecte del valor dels combustibles el preu del qual està lligat a les cotitzacions dels mercats internacionals, el

decents del valor és encara major, el podríem situar al voltant d'un 2%.

El consum de l'energia baixa a -0,2% i el de l'energia elèctrica de -0,8%.

L'entrada de vehicles té una tendència plana, és a dir, està a zero, no canvia. I per últim i molt destacat si tenim en compte que aquestes dades que ara esmentaré tenen un lligam molt important amb el principal i fonamental sector de l'economia andorrana, que és el turisme, el nombre de visitants baixa un 7,9%, el de turistes un 0,2% i el d'excursionistes un 10,2%.

De l'anàlisi d'aquests indicadors, se'n desprèn de forma meridiana, que els desequilibris més importants que té l'economia andorrana es troben en la capacitat de crear riquesa i en el dèficit del sector públic.

És certament una obvietat, però cal remarcar que Andorra és més pobra ara que fa dos o tres anys. Som més pobres, i a demés, tal com jo he dit, no mirem, em refereixo a Govern, la realitat de cara. Som més pobres i actuem de la mateixa manera, em refereixo altra vegada al Govern es clar, que quan la nostra capacitat de generar riquesa era molt més gran.

Avui se'ns presenta una única indicació que ens permet intuir quin és el quadre macroeconòmic del Govern per l'esdevenidor. El proper 2011. Ingressos pressupostats 298 milions d'euros; despeses 381 milions d'euros; dèficit 82 milions d'euros; inflació esperada això sí 1,3%. Molt bé, i en què ens gastem aquests diners? Doncs, fixi's:

Amb despeses de personal: 96 milions un increment de 3,72% en relació al seu últim pressupost aprovat; i un 4,03% d'increment en relació als últims pressupostos presentats.

Consums de béns corrents: 48 milions d'euros un 5,72% més que l'últim pressupost aprovat i un 3,73% més que el seu pressupost presentat.

Despeses financeres: 20 milions d'euros un 30% menys que l'últim pressupost aprovat i un 24% més que l'últim presentat.

Transferències corrents: 113 milions d'euros, un 51% més que l'últim pressupost aprovat i un 13% més que l'últim pressupost presentat.

Inversions reals: 56 milions d'euros, un 12% menys que l'últim pressupost aprovat i un 19% menys que l'últim pressupost presentat.

Transferències de capital: 46 milions d'euros. Un 27% menys que l'últim pressupost aprovat i un 20% menys que l'últim pressupost aprovat.

Això és tot el que és capaç d'oferir-nos Sr. ministre? On està el seu quadre macroeconòmic pel futur? On són les propostes, el programa, la política econòmica?

Permeti'm que humilment faci una aproximació a la diagnosi tot considerant quin sentit penso que cal abordar la política econòmica. A partir de l'observació de les dades macroeconòmiques, PIB, dèficit públic, taxa d'atur, inflació i deute públic; convindran amb mi que els dos reptes més importants que té planejat l'economia i les finances públiques a Andorra són la falta de creixement i el dèficit públic.

Efectivament, en relació a la primera problemàtica l'evolució del PIB situada entre -3,5 i -4,3 els darrers anys ens donen testimoni. Malauradament no disposem de previsió per aquest any, que ens permetria encara ser més rotunds. Fixeu-vos ara en què diu el Govern en el primer full de presentació del pressupost. El Govern diu: "L'any 2010 ha estat tal i com el Govern preveia en el projecte de pressupost de l'exercici 2010 un primer punt d'inflexió per iniciar la sortida de la greu crisi econòmica i social del període 2005-2009". Efectivament, després de quatre anys en què els indicadors han anat a la baixa de forma permanent, l'any 2010 s'ha produït els primers canvis de tendència en alguns d'aquests indicadors macroeconòmics.

No li sembla una mica agosarat? Per no dir temerari, afirmar això Sr. Ministre? On veu el punt d'inflació? Al 2010 segur que no, si de cas la inflació es produeix l'any 2008, no el 2006 com vostè manifesta contradient les seves pròpies publicacions, perquè aquestes dades surten de les publicacions de Govern. A no ser que vostè es refereixi a una inflació en sentit invers, és a dir una inflació cap avall. I vostè continua afirmant també en el seu primer full: "Per l'exercici de 2011, cal esperar que les xifres macroeconòmiques segueixin experimentant tendències positives." Cal esperar! miri Sr. Ministre, no cal esperar gaire, no es pot somiar truites, més val que adopti una postura o aptitud proactiva ja que les coses no s'arreglen soles.

Malauradament en economia no n'hi ha prou en dir allò de: "Déu proveirà" No vull ni pensar que un ministre socialdemòcrata sigui partidari del *Laisser faire, laisser passer* de fet no s'ho creu ni vostè mateix el que ha dit. En el seu propi pressupost, ens indica que la recaptació, és a dir els ingressos de l'Estat que inexorablement estan lligats a l'antiguitat econòmica no millorarà.

Però les coses no acaben així. Així ens continua afirmant en la seva presentació del pressupost: "El Govern ha previst un important conjunt de mesures i

previsions pressupostàries per fer front de forma més conjuntural a la complexa situació econòmica". No sabem a què es refereix, de fet, no sabem que vol dir. Al pressupost no hi hem trobat aquestes previsions per fer front i millorar la conjuntura econòmica adversa. A més, també s'afirma a l'esmentada presentació: "Cal tenir present també, de forma paral·lela les previsions de la llei de promoció de l'activitat econòmica i d'optimització dels recursos de l'Administració fixades en 65 milions d'euros que provenen de l'esforç de finançament de l'Estat per reduir el termini de pagament a proveïdors". Aquesta mesura ja va ser prou criticada en el seu dia i no sé si cal tornar-hi. Francament, no cal.

Continuem avançant amb l'inefable presentació: "S'han previst també actuacions importants de dinamització i promoció de l'activitat econòmica que incorporen el Projecte de pressupost de 2010 bona part de les previsions del Pla d'objectius turístics i del Pla de reactivació del comerç". Sincerament, no sé si torna a valer la pena comentar-ho gaire, la història recent en relació a les seves mesures per regular el comerç minorista i de forma molt particular als horaris comercials, no els ajuda en absolut.

Permeti'm també que analitzi la seva política d'inversions. Per fi reconeixen que cal mantenir la desviació de Sant Julià, aquesta tardana prova de sentit comú no sé francament com qualificar-la. Suposo que l'evidència de que és tracta d'obra pública que més afecta a la qualitat de circulació viària del Principat, supera amb escreix qualsevol temptació de sectarisme o de càlcul electoral. Ara bé, cal també remarcar que en matèria d'inversions la presentació del pressupost ens etziba una frase que val la pena reproduir: "Inversions en què s'assoleix una nova visió de la inversió pública, que s'estén a tots els departaments i àrees de Govern amb una diversificació d'inversions que repercutiran d'una forma positiva en els diversos sectors econòmics". No sé a quin tipus de nova visió es refereix: nocturna, microscòpica, ... ja ens ho explicarà.

De fet quan es valora l'import destinat a la producció de béns públics de caràcter econòmic es pot constatar que la seva proposta de pressupost del 2011 disminueix en un 38 en relació a la seva mateixa proposta del 2010 i amb un 9% en relació a la que estava fixada pel pressupost prorrogat.

En resum, vostè ens proposa un reguitzell de bones paraules de les que no som capaços de treure'n una sola indicació mínimament creïble del seu esforç per apostar pel creixement econòmic.

Ja li he dit abans, que l'altra macromagnitud que crida l'atenció és la que fa referència al dèficit públic. Ens cal reconèixer que el deute acumulat se situa a hores d'ara per sota del de molts altres països, encara que hem de considerar també que el deute públic és el resultat del dèficit, l'un porta l'altre. Si no s'aconseguís reduir el dèficit, pujar el deute i si a demés no hi ha creixement econòmic la proporció també augmenta.

Parlant planerament, si cada cop produïm menys riquesa i cada cop ens endeutem més, la progressió geomètrica: cada cop som més pobres i cada cop estem més endeutats. Aquest és un cercle, millor dit, un espiral infernal. Més despesa de funcionament, menys inversió, menys dèficit, menys creixement i torna a començar. No anem bé.

Les seves bones intencions en relació al rigor de la despesa no hi són al pressupost. Les despeses de personal pugen, el consum de béns corrents puja, les despeses financeres pugen, les transferències corrents pugen això sí, les despeses d'inversió baixen i l'activitat econòmica també. Pari compte Sr. Ministre i revisi a fons el seu manual de política econòmica, penso que ha oblidat el que qualsevol persona, família, petit negoci o empresa fa davant d'una situació de crisi. És una recepta de molt sentit comú. Mirem de treballar més, ser més productius, gastar l'imprescindible i parem molt de compte en les inversions.

Reconec que aquest discurs no és senzill, i menys encara dur-lo a la pràctica, però és que vostè no fa ni tant sols el discurs, d'aquesta manera és força difícil per no dir impossible que ho porti a la pràctica.

Deia al començar d'aquesta presentació, d'aquesta intervenció millor dit, que l'economia es pot comparar amb una agència de viatges i que és el client el que tria on vol anar. Vostès senyors de Govern, han triat un destí i l'economia els diu ara quin és el preu del bitllet. Menys creixement, més despesa, més deute i torna a començar. Senyors no volem compartir el seu viatge i per això no votarem el pressupost.

Gràcies Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

Per defensar l'esmena formulada pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi intervé el Sr. Eusebi Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Podria fer aquesta exposició dient simplement votarem no al pressupost i que per això presentem aquesta esmena a la totalitat que demanem a la resta dels consellers que s'hi afegeixin pels mateixos motius que l'any passat, que vam votar que no a un pressupost que se'ns va presentar un dèficit de 77 milions i que enguany ha pujat fins als 82,5 milions. És a dir un increment del 7% amb relació al dèficit que es plantejava l'any passat. Per què? Perquè la resta de pressupost es intrínsecament igual, segueix la mateixa visió, té el mateix darrer fons.

Quan mirem l'actualitat estadística que publica Govern, veig que amb això coincidim amb les fonts de consulta perquè no cal pas anar a altres llocs per consultar les mateixes que publica Govern. Voldria destacar tan sols quatre xifres.

Govern reconeix que el consum nacional d'Andorra durant l'any 2009 va baixar un 9,3%, 9,3%. Reconeix que el PIB va baixar un 4,6%. Reconeix que el nombre d'assalariat que és l'altra dada fonamental, aquí diu que baixa un 3,2% altres fonts consideren que és un 4,4%. El nombre de visitants que és el motor essencial del nostre país baixa a setembre del 2010 un 9,1%. I les importacions a novembre, les importacions reals, és a dir aquelles importacions altres que el carburant, l'alcohol i el tabac baixa un 5,6%. Amb aquestes dades, vol dir que les coses no van gaire bé. Més aviat que van malament i que hi ha molta gent que ho està passant malament, especialment aquest aproximadament 4% de destrucció dels llocs de treball.

Però crec que hem d'entrar una mica més en detall i per fer aquesta motivació em centraré, diferenciaré dos tipus de motius, dos tipus de motius; tots ells el que vénen a dir és que davant d'una conjuntura dolenta, una conjuntura a la baixa, una conjuntura de crisi. Tenim un Govern que fa un pressupost amb més despesa, amb més dèficit, i que el dèficit de l'Estat està totalment fora de control del Govern d'Andorra, no ha sigut capaç de posar control sobre el dèficit del país. Aquest és un problema que ve heretat, ve heretat d'una època que des de l'any 2001, 2002 el dèficit a Andorra es dispara, es descontrola. El tenim descontrolat, el dèficit de totes les administracions està en general, excepte algunes excepcions que sempre s'han de destacar, fora de control i amb aquest any i mig que portem de Govern Socialdemòcrata, doncs, Govern ha estat incapaç de controlar-ho i amb el pressupost que ens presenten avui, segueix en aquesta línia d'incapacitat de control del dèficit pressupostari.

Aleshores destacaré aquests dos motius, aquestes dues famílies de motius, primer començaré pels motius de forma. Motius de forma destacaré que dos dies després d'acabar el termini per a la presentació del Projecte de llei de pressupost Govern ens va lliurar oficiosament un esborrany del Projecte de llei del pressupost que en el seu contingut no respectava la legislació vigent. Vull destacar que Govern va esperar pràcticament fins l'últim moment que li permet la Llei per entrar el Projecte de llei de pressupost. Quan vam rebre aquest esborrany, el vam revisar i ens vam adonar d'aquest fet, de que el projecte que se'ns havia presentat no respectava la legislació vigent i vam avisar a Govern arrel d'aquest fet. Aleshores Govern va presentar al Consell General un complement d'informació, aquest complement d'informació que tinc aquí i amb el resultat final que el pressupost va esdevenir incompreensible degut als conflictes existents entre el que ens exposava, en la memòria explicativa que hi havia i la informació numèrica que ens va presentar com a complement.

De forma coherent amb aquestes apreciacions, el Grup Parlamentari Andorra pel Canvi va entrar un recurs a sindicatura perquè revisés l'acceptació a tràmit del Projecte de llei. Sindicatura va fer una resolució que entenem que no respon al recurs entrat i per tant va presentar una nova sol·licitud demanant que sindicatura seguís el que s'estableix segons l'article 18.2 del Reglament del Consell General i motivés degudament la seva resolució. En contra del que marca el reglament, sindicatura mai ha enviat la resolució degudament motivada fet del qual volem deixar constància i aquest no és més que un altre exemple del que ha sigut aquesta legislatura. És realment lamentable, és realment lamentable, constatar que tenim una sindicatura massa controlada per Govern encara que només sigui de forma intangible i a la distància. Fet que no deixa de ser una manca de respecte de sindicatura vers si mateixa.

Motius de fons: Govern presenta un pressupost amb un dèficit de 82,5 milions i això considerant que al llarg de l'any 2011, aconseguirà que unes institucions financeres, que no es contreta i se'ns aporta cap informació al respecte, paguin uns 93 milions d'euros i donin finançament especial a 20 anys. És a dir que han d'aparèixer unes institucions que donin uns 93 milions d'euros per pagar les obres del Túnel dels dos Valires bàsicament i de Sant Julià que pugen uns 93 milions d'euros i que ens acceptin cobrar a vint anys. Aquests 92,8 milions d'euros són la suma de 42,8 milions d'euros corresponents a les obres de la desviació de Sant Julià i els aproximadament 50

milions corresponents als pagaments a fer durant l'any 2011 per les obres dels túnels dels dos Valires.

Per tant, les necessitats de noves formes de finançament que generen al llarg de l'any 2011 són en total de 175 milions d'euros en aquest pressupost que tenim avui aquí sobre la taula. Aquest forat que reconeix Govern, s'hi ha de sumar el forat que s'està generant al llarg de l'any 2010 i que lleigeixo segons el complement d'informació que lliura Govern aquest forat és de 104,66 milions, aquesta és segons els càlculs de Govern, la previsió de l'execució pressupostària per l'any 2010.

Aquest forat, que sobrepassa com dic els 100 milions, doncs provoca unes necessitats financeres addicionals que tampoc queda clar com les acabarà de cobrir Govern. Recordem que els 100 milions de lletres del tresor tan sols han servit per pagar, per amortitzar, deutes dels bancs però no es tracta pas d'un finançament addicional. Al mateix temps, també hem de recordar que els 150 milions atorgats per una banca francesa han servit igualment per pagar, per amortitzar deutes dels bancs, per tant tampoc es tracta de cap finançament addicional.

De fet hem d'aclarir que aquesta diversificació del deute, aquests famosos 100 milions de deute públic i els 150 milions del deute francès, tenen uns venciments a un any i a sis mesos per tant, seguint amb aquell problema crònic que Govern es finança amb deute a sis mesos i a un any i no s'ha assolit pas la promesa de Govern de reestructurar el deute i anar a venciments de cinc anys. Per tant, el deute públic de 100 milions s'haurà de pagar el novembre de 2011 i segons Govern es farà una nova emissió de deute públic de 100 milions. El pressupost 2011, per això, no incorpora ni el pagament dels 100 milions del venciment ni de la nova emissió de 100 milions de deute públic. Perquè aquí no hi ha ni cap *roll over* ni cap allargament sinó que simplement venç, has de pagar i fas una nova emissió i per tant hi ha un pagament i un nou ingrés. No té cap més importància que la de ser un error de pura comptabilitat i de tècnica pressupostària. Però és un error de 100 milions d'euros. De l'altre costat, aquests famosos 100 i 150 milions representen un increment de despeses financeres per a Govern de quasi 3 milions l'any. Representen un bon estalvi per la banca andorrana que ja no està obligada a finançar aquests 250 milions a Euríbor més 0,25 com hem vingut fent fins ara, sinó que seran Euríbor més 2 i Euríbor més 0,8; però en tot cas el Projecte de pressupost 2011 tampoc recull degudament el pagament d'aquests interessos addicionals.

Recordem que segons la normativa comunitària que Govern vol incorporar i que forma part del paquet que el cap de Govern s'ha compromès davant de

Brussel·les a adoptar, i que ja li hem dit que nosaltres per lo menys no el ratificarem, però per ser conseqüents si el cap de Govern diu que vol ratificar tota aquesta normativa comunitària, cal tenir en compte que segons aquesta normativa el dèficit pressupostari de les administracions no ha de ser superior al 3% del PIB. A Andorra no sabem quin és el PIB, però més o menys si fem una mitjana dels informes dels diferents experts, sortiria uns 2.500 milions un 3%, el càlcul del company conseller Jaume Serra de 2.600 milions per tant, es belluga per aquests escenaris. Un 3% representen uns 75 milions d'euros i sols Govern ja planteja un dèficit de 82,5 sense tenir en compte el forat per al pagament de les grans obres ja que en veritat tenim un problema de 175 milions sobre la taula.

Altre costat, el pressupost planteja tres importants forats que no es poden resoldre per la via de les esmenes i planteja diversos importants forats dels quals avui en destacarem tres.

Primer. Govern no pressuposta cap dotació per aportar recursos a un fons per cobrir les obligacions de Govern vers els funcionaris pel complement de pensions. Segons les nostres estimacions que van posar negre sobre blanc a l'esmena a la totalitat aquests fons haurien de tenir a dia d'avui 150 i 200 milions. Finalment Govern ens va confirmar que ens havíem quedat una mica curts i que el forat era de 220 milions d'euros. El fet és que Govern no disposa de cap fons per cobrir els compromisos de pensions futures que cada any contreu amb els seus funcionaris, de forma que els complements de pensions dels funcionaris no estan garantits per cap fons, sinó que depenen de la bonança dels pressupostos futurs, i Govern segueix sense pressupostar cap dotació a aquest fons per el forat que està fent avui, avui es limita a pagar el forat que es va fer en el passat quan el nombre de funcionaris era molt inferior al d'avui, era de... era un percentatge que es pot situar al voltant del 25% dels que són avui, però Govern no fa cap dotació per a les obligacions de futures pensions que generen al llarg del 2011. Ja ho arreglarà qui vingui darrera.

Govern tampoc pressuposta cap dotació per aportar recursos a un fons per cobrir les seves obligacions vers els dèficits futurs ja coneguts de la casa. Govern pressuposta 150 milions d'euros en el capítol 9 d'ingressos en concepte de préstecs de l'exterior que és el nou crèdit d'un banc francès, i pressuposta 150 milions d'euros el capítol 9 de despeses en concepte d'amortitzacions de préstecs a curt termini del sector privat, és a dir amortització de pòlisses, de crèdits de bancs andorrans o altres instruments a curt termini atorgats per la banca andorrana.

Accions de comptabilitat pressupostària que eren correctes quan estava previst que el crèdit de 150 milions s'atorgués durant el 2011 i que jo esperava que formés part del paquet d'esmenes que havia de presentar el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, però vist que no, perquè també cal veure que no és massa senzill de fer aquestes esmenes però aquesta comptabilitat deixa de ser correcta un cop Govern resulta que ha ingressat uns 150 milions a l'any 2010 o sembla ser que és així perquè les informacions que han publicat a la premsa perquè el ministre ho ha donat com una cosa feta, ara probablement no sigui certa aquesta informació i no estigui feta, per això ja veurem que és el que passa i per tant, caldria veure que passa exactament si aquests 150 milions ja s'han cobrat o no s'han cobrat o amb quin estat està o què es va firmar aquell dia a París.

En canvi, en el problema en què ens trobem és que en el capítol 9 de les despeses de pagament, com ja em dit, no hi figuren els 100 milions d'euros necessaris per a l'amortització de les lletres emeses per Govern, lletres que s'han de pagar durant l'any 2011 i aquestes segur que s'han de pagar durant l'any 2011 concretament el 26 de novembre.

Aquests són tan sols uns pocs exemples, he agafat els que són problemes de centenars de milions d'euros, no ha baixat els problemes de centenars de milions d'euros, si arribo a baixar els problemes de desenes de milions d'euros haguéssim estat dues hores parlant i si arribo a baixar els problemes per sota del milió d'euros, crec que casi, casi ens mengem els raïms aquí.

Error que en la majoria dels casos no es poden solucionar per la via de les esmenes a l'articulat. Però si presentem aquesta esmena a la totalitat és pels problemes de dèficits amb els que segueix Govern i que fan que tinguem davant nostre un Projecte de llei que s'emmarca dins d'una política pressupostària insostenible a curt i mitjà termini.

Política pressupostària de dèficits que es va desenvolupar com he dit abans al llarg dels mandats liberals i que el Govern Socialdemòcrata és totalment incapaç de controlar. Com hem dit abans, el Govern Socialdemòcrata està convençut que el que cal fer és recaptar més i que el problema no és pas reduir les despeses, això ja m'ho va deixar molt clar un ministre i en aquest pressupost es nota que se segueix en la mateixa línia. I els fets confirmen que aquesta és la visió de Govern. Repassem els fets:

No va ser fins el mes de febrer, de setembre perdó, no va ser fins el mes de setembre, i això que el primer trimestre Govern ja sabia que havia de fer un nou pressupost, i no va ser fins el mes de setembre que Govern ens va presentar les línies mestres

pressupostàries. Les hagués pogut presentar perfectament el juliol, el juny a l'abril fins i tot, doncs no, es va esperar fins el mes de setembre. El mes de setembre, a la vista de les línies mestres pressupostàries que Govern ens va presentar a ApC, no pas a la comissió legislativa sino en una reunió que vam fer a Govern, Andorra pel Canvi, vam estudiar els textos i una setmana o 10 dies després de la reunió ens vam tornar a reunir amb Govern i vam advertir a Govern de la insostenibilitat de la seva proposta i de la impossibilitat d'arreglar un pressupost d'aquestes característiques per la via d'esmenes parcials. Ho vam deixar molt clar d'entrada. I vam manifestar que davant la gravetat del problema, Andorra pel Canvi, proposàvem a Govern el seu suport per tirar endavant un seguit d'accions per iniciar una important reforma estructural conjunta que permetés obrir una política pressupostària sostenible. Govern recordarà que va rebutjar la proposta d'Andorra pel Canvi i Govern ha presentat un Projecte de llei de pressupost com sempre diuen: el seu Projecte de llei de pressupost. Un Projecte de llei de pressupost 100% socialdemòcrata que confirma uns escenaris insostenibles i la inviabilitat pressupostària de l'actual política de Govern centrada en mantenir despeses i incrementar els ingressos fiscals.

Aquest pressupost de fet, tan sols es podrà aguantar si finalment s'aproves la llei de l'IVA i l'augment de la pressió fiscal que comportaran les lleis que avui em votat i que han passat, no pas amb el nostre vot favorable ni amb la nostra abstenció tan sols es podrà aguantar d'aquí uns anys quan això entri en vigor i es produeixi aquest efecte d'increment de la pressió fiscal que probablement seria al voltant de l'any 2012. Per tant, el que Govern està fent és passar l'any 2011 una altra vegada en un forat amb el dèficit pressupostari crònic de 100 milions d'euros més les grans obres esperant que els 2012 es pugui produir l'increment de pressió fiscal que han de permetre les lleis que han votat avui quan entrin en vigor.

Per tant, a la vista d'aquesta realitat presentem aquesta esmena a la totalitat del Projecte de llei del pressupost per l'exercici 2011 amb retorn del text a Govern i demanem a tots els consellers que votin a favor d'aquesta esmena a la totalitat. Com a exposició complementària a aquesta esmena a la totalitat he de manifestar que: el Consell del 25 d'octubre es va rebutjar la proposició de llei presentada per Andorra pel Canvi per modificar la llei de les finances públiques que permetria obrir una solució en el cas que aquesta llei de pressupost no prosperés i es convoquessin noves eleccions. Amb aquest bloqueig del Grup Parlamentari

Socialdemòcrata es posa Andorra en una situació de buit legal si aquest pressupost no prospera i això és una nova temeritat Socialdemòcrata però perquè com sempre veiem que porten les coses fins l'últim extrem.

L'octubre ja vam avisar que si el dia 1 de gener del 2011 no tenim una llei de pressupost 2011 en vigor, Andorra entra en una situació de buit legal, situació que va ser rectificada per un dels principals experts legals d'aquest país. Efectivament, ni la Constitució, ni la Llei general de les finances públiques disposen sobre la possibilitat d'anar dos anys seguits sense pressupost aprovat. Arribats l'1 de gener del 2011 sense pressupost, cadascú pot defensar una teoria de com s'ha de funcionar, però serà la seva teoria. La llei no contempla aquest escenari i fins i tot, cadascú pot teoritzar sobre allò que el tribunal constitucional podria decidir però només es tractarà d'especulacions.

Altres costats, atès que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata va demanar una pròrroga per poder elaborar esmenes, atès que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata defensava que s'aproves un pressupost de mínims, pressupost de mínims al que es va referir el síndic en el seu discurs de Sant Tomàs com un camí a seguir; atès que amb els catorze vots en contra el Grup Parlamentari Socialdemòcrata es va rebutjar en el seu dia com he manifestat la nostra proposició de llei de modificar el marc legal actual i permetre que un nou Govern pogués entrar un nou Projecte de pressupost fins a final d'any; atès que un pressupost de mínims seria la única solució per evitar entrar en una situació de buit legal, ens esperàvem que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata hagués aprofitat tot aquest termini d'esmenes que ha demanat i entrés via esmenes una versió de pressupost de mínims que es pogués debatre en comissió i eventualment votar definitivament.

Si el Grup Parlamentari Socialdemòcrata hagués entrat aquest pressupost de mínims, tindria sentit que el cap de Govern esperés a veure què passa a la comissió legislativa i si es vota o no es vota el pressupost de mínims. Però atès que les tres esmenes entrades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata són intranscendents, ja que no redueixen ni en un euro el dèficit, entenem que si avui Govern no aconsegueix cap forma de suport de cap dels dos grups de l'oposició, no té cap sentit que el cap de Govern allargui més aquesta agonia, l'agonia que tots estem vivint d'aquesta legislatura, especialment una vegada s'ha constatat que el cap de Govern ha perdut la seva legitimitat per governar.

El Govern del Sr. Bartumeu està portant Andorra vers la decadència econòmica i social i entenem que la única solució arribats aquests extrems per Andorra

és acabar aquest mal son i anar a eleccions. Fem un Govern de concertació o d'unitat, o del que sigui, i comencem a fer reformes de veritat. Aquest Govern que ha estat rebutjat repetidament pel Sr. Bartomeu i de fet, ha estat rebutjat el Govern de coalició que vam proposar va estar rebutjat en el seu dia pel propi partit socialdemòcrata. Això de canviar.. I s'ha d'anar vers un Govern d'unitat, és la única forma de tirar aquest país endavant per fer com dic, les reformes que de veritat necessita Andorra.

El Sr. Bartumeu va posar dos condicions per dissoldre i anar a eleccions: que s'aprovesin les lleis fiscals, cosa que acaba de passar; i que no prosperés el pressupost, condició que tampoc cal que es trigui mesos per la seva constatació.

Proposo a tots els consellers, prosseguir de la següent forma un cop s'hagi acabat aquest debat a la totalitat del pressupost. Demà dia 30 tenim comissió legislativa de finances a les 11h, el pressupost té prioritat en el seu tràmit i per tant, ha de passar per davant. Podem tractar les tres esmenes del partit socialdemòcrata però, del Grup Parlamentari Socialdemòcrata en uns pocs minuts, ja que són intranscendents, seguidament es pot convocar Junta de Presidents per admetre el pressupost esmenat a tràmit i amb el compromís i la voluntat de tots els consellers podem fer un ple el dia 31 de desembre al matí per votar aquest pressupost esmenat i si no prospera, s'hauran complert els dos requisits exigits pel Sr. Bartumeu. Ara bé, si algú considera que tota aquesta maniobra de presentar tres esmenes per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata no era més que una maniobra dilatòria per estendre com un xiclet aquesta agonia, doncs quedarà retratat i en tot cas el que vull manifestar és que podríem fer un esforç tots plegats per votar d'una vegada per totes un pressupost abans del 31 de desembre.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Gràcies Sr. Nomen i gràcies per intentar desprestigiar una vegada més sindicatura. Cada vegada que no se li dona la raó, aparentment així és. De totes formes lamento la provocació constant a la que estem, malauradament ens està acostumant.

Únicament penso declarar i declaro públicament que la resolució a la que ha fet esmena el Sr. Nomen va ser una resolució que va ser presa en consideració, que va ser adoptada per unanimitat de la sindicatura i que exposo a disposició de qualsevol, per veure si està argumentada o no i que cadascú digui si hi ha argumentació o no. Una altra cosa és que potser no

fem les mateixes lectures del Reglament del Consell, això efectivament ho estic constatant i encara ho podem acabar de constatar amb el seu final d'intervenció.

De totes formes estem aquí, tothom pot dir la seva, és evident. Passada i acabada aquesta sessió de Consell, continuarà el tràmit que toqui tal i com ho diu el reglament no tal com es pretén fer o se'ns pretén fer, fer i no és la primera vegada que escoltem paraules i propostes d'aquestes.

Dit això, passo la paraula al Grup Parlamentari Socialdemòcrata per contestar a les intervencions corresponents a les esmenes a la totalitat. Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula..

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

Si m'ho permet, com que al punt 6 de l'ordre del dia hi ha el debat de totalitat i les esmenes farà una sola intervenció començant pel debat de totalitat, en tot cas al final em referiré breument a les esmenes a la totalitat presentades.

Bé el que sí he dir d'entrada, que després d'escoltar les intervencions dels portaveus dels grups parlamentaris que m'han precedit, penso que gairebé seria innecessària aquesta exposició de perquè considerem que el Projecte de Llei del pressupost pel 2011 presentat a tràmit parlamentari pel Govern ens sembla que és adequat per Andorra. Tanmateix és la meva obligació fer-ho per respecte a allò que ens mana la llei d'una banda però sobretot per respecte al país i especialment, tal com reclamava el portaveu del Grup Parlamentari Reformista ara fa un any, perquè aquest projecte de llei dibuixa un nou horitzó per la societat andorrana amb una visió més clara i positiva del futur.

I tot això, sense haver pogut portar a terme totes les accions legislatives necessàries per poder assolir aquest horitzó de forma ideal o diguem com a mínim de forma menys difícil a la que se'ns presentava ara fa un any. Encara que sigui breument doncs, diré perquè ens sembla que aquest projecte de pressupost és positiu i perquè cal donar-li suport.

És evident que avui coneixem la situació de les finances públiques i de l'administració molt millor que ara fa un any. Però també coneixem molt millor o amb més exactitud, si volen, les necessitats del país i les dels seus ciutadans. En aquest sentit, especialment en aquest, però no només en aquest, el Projecte de pressupost és molt més precís. És un pressupost que orienta de forma decidida sobre les reformes que cal aportar per una millor gestió de les finances públiques perquè marca una tendència a

l'alça o a la baixa en aquells sectors concrets ens els quals caldrà incidir de forma especial en un futur proper.

I és un pressupost realista i ajustat a les necessitats de despesa, evidentment en funció de les previsions d'ingressos perquè tampoc proposa el Govern ni nosaltres ho acceptaríem, un increment del dèficit sense control, sense poder assegurar que l'Estat podrà assumir els seus compromisos. Deia l'any passat en el debat a totalitat del pressupost de l'any 2010 que ja en aquell cas, les mesures per marcar un nou camí, tot i les dificultats que ara no tornaré a detallar evidentment, hi eren. Hi eren i aquest any es fan encara més evidents. Les previsions per disposar dels mitjans dedicats a la promoció i la dinamització de l'activitat econòmica, dit sigui de pas algunes de les quals es van negar a què fossin possibles ja el 2010, per exemple no votar el crèdit extraordinari corresponent al Pla de reactivació del comerç, doncs aquestes hi són.

Les accions destinades a la innovació o a l'estalvi i l'eficiència energètica també hi són al Projecte de pressupost, amb les dotacions corresponents. També hi ha les dotacions per poder dur a terme mesures destinades a la creació de noves activitats i a la diversificació empresarial. Els augments més que significatius en l'àrea de producció de béns públics de caràcter social, fins i tot en relació amb el Projecte de pressupost pel 2010 que ja presentava uns increments importants respecte els pressupostos anteriors i que iniciava un marcat canvi de tendència, com deia, també hi són.

Per tant és evident que el Projecte dona una resposta adequada, en podríem afegir d'altres, a les necessitats que té el país. Les que la ciutadania ens demana i que nosaltres considerem prioritàries i que un raonament absent de passió partidista o interessada segurament només podria que confirmar.

De la mateixa manera, el realisme que destacàvem l'any passat pel que fa als capítols d'ingressos també s'ha ajustat encara més a la realitat. Perquè en aquest cas, i tal i com es fa fer ara fa un any, les previsions no s'han establert en base a les xifres del pressupost anterior sinó en base a la liquidació real prevista per a l'exercici actual. Aquest exercici de realisme ha portat al Govern de forma prudent i assenyada a preveure un augment aproximat d'un 4,5% de la recaptació de l'Estat en relació amb la projecció de la realment liquidada aquest any, aquest any 2010. Tot i aquest augment, la recaptació encara és inferior en més d'un 2,5% a la prevista en el pressupost que va presentar a tràmit l'any passat per al 2010. Com deia adés, es tracta també en aquest cas d'un nou exercici responsable de realisme i precisió, no s'estableixen unes xifres fantasioses que

farien baixar el dèficit o que fins i tot, sempre sobre el paper evidentment, podrien generar superàvit com ens assegurava un altre Govern ara fa dos anys, sinó d'exposar unes xifres basades en la realitat i de preveure i prioritzar projectes i actuacions, en funció d'uns ingressos que sense canvis legislatius, que no poden formar part de la llei del pressupost, no es poden veure augmentats més enllà d'aquelles previsions raonables que assenyalava ara fa un moment.

Ens podríem estendre llargament segurament per baixar al detall dels continguts generals que acabo d'esmentar. Avui és un debat de totalitat penso que no és el lloc, si convingués ho podríem fer, però hi ha altres motius també. En primer lloc perquè estic segur que no serviria per fer-los canviar de parer i ha quedat molt clar en el seu discurs, el seu parer queda molt lluny del nostre. També perquè penso que totes aquestes reflexions que acabo d'exposar són suficients, almenys per nosaltres ho són, per arribar a la conclusió que el Projecte de pressupost nacional pel 2011, presentat a tràmit pel Govern, té les virtuts necessàries, especialment tenint en compte totes les limitacions normatives que encara no s'han pogut modificar o fer de nou i l'actual situació econòmica també, tant d'Andorra com del nostre entorn. Deia doncs, que té els virtuts necessàries per fer de forma raonable a les necessitats del seu país i dels seus ciutadans.

Si em permeten ara em referiré com he dit, breument, a les esmenes a la totalitat que també estem analitzant i he de dir que no ens han convençut en absolut. És difícil d'aconseguir, i utilitzaré una terminologia que hagi estat utilitzada aquí, però cal reconèixer que per això vostès hi tenen una dedicació especial, alguns de vostès, però han arribat a convertir per art de màgia, moltes de les virtuts que conté el text en fets negatius, quan no nefastos.

No crec que hi hagi cap il·lús que s'hagi empassat el joc de mans o potser seria més prudent dir en aquest cas, el joc de paraules. Però a més ho han fet evidentment sense oferir cap alternativa ja que per oferir alternatives, els textos doncs s'han de treballar llargament i sobretot hi ha d'haver voluntat d'oferir-les. Quan no s'és capaç d'oferir alternatives, de proposar millores no és creïble dir que no i els asseguro que tot i haver prestat atenció a tot allò que han dit -bé, penso que he prestat prou atenció i n'han dit moltes de coses, ho reconec- no hem pogut veure aquelles aportacions positives, aquelles aportacions concretes que esperàvem, que podíem raonablement esperar, ni hem pogut reconèixer una alternativa estructurada ni que fos mínima. Evidentment no som pas nosaltres els qui hem

d'orientar o suggerir la seva acció política tampoc en el tema del pressupost. És una evidència. No seria lògic ni raonable pretendre-ho. Però sí que podem dir i hem de dir, què és allò que nosaltres faríem i que hem fet quan hem estat a l'oposició per sustentar una discrepància legítima davant un projecte presentat a tràmit i amb el qual no s'està d'acord.

El seu discurs ha estat, tot cal dir-ho amb matisos clar i contundent, però ben pocs dels arguments dels exposats, pensem, o almenys al nostre entendre que mereixen una reflexió suficient que pugui servir per valorar positivament l'oportunitat de donar suport a les seves esmenes a la totalitat. Aquest grup parlamentari hauria estat disposat a debatre i a acceptar sense recança qualsevol proposta positiva. No ho volen, ens ha quedat clar que no es vol que Andorra disposi d'un pressupost, que per alguns és més important que els Socialdemòcrates marxïn del Govern que no que el país amb l'eina pressupostària adequada, evidentment, pugui tirar endavant de forma decidida i amb perspectives realistes de futur.

També és clar que no podem compartir aquest plantejament, una altra vegada dic que no hem de dir a ningú com ha de treballar, com ha d'exercir la seva responsabilitat, cadascú ho fa de forma lliure i de la manera que creu més oportuna els seus interessos i no s'ha de recriminar una actitud concreta que no es comparteixi i no ho estic fent. Però sí que s'ha de posar en evidència, un ha de posar en evidència que no coincideix amb la pròpia i aquesta manera d'exercir-la, i que els valors d'uns i altres no són exactament els mateixos.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rodríguez.

Per Govern, sí Sr. Ministre teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern afronta aquest molt important debat, almenys ho és pel Govern i m'hi referiré posteriorment de forma més amplia a aquest comentari, amb la mateixa voluntat amb la que ho va fer ara fa justament un any. No és cap altra que la de fer-ne un debat constructiu i enriquidor. Som davant d'un debat de gran transcendència política, i cal tenir ben present, les positives conseqüències que l'aprovació del pressupost portarà pel conjunt dels ciutadans i de l'activitat econòmica.

Dèiem llavors, i cito textualment: "...estem convençuts que en un moment de dificultats

econòmiques i socials, complex pel nostre teixit empresarial, en un moment de canvis, en positiu, però de canvis en el sector bancari i davant els importants reptes per la reactivació, la diversificació i la modernització de l'economia nacional i pel desplegament de la política social i dels sistemes de protecció, especialment pels ciutadans que estan passant per moments de dificultats, sabrem estar a l'alçada, del que fora d'aquesta sala, s'espera de tots nosaltres. Amb posterioritat, en motiu del debat d'aprovació del Projecte de Llei pel pressupost del 2010, en aquell cas en data 4 de març, el Govern reprenia part dels arguments exposats en la sessió del 29 de desembre del 2009 i feia especial èmfasi, especial importància, que en l'actual situació econòmica i social, la que com deia abans, estan patint els empresaris, els comerciants, els treballadors, la que pateix el conjunt de la societat i després de tres anys d'indicadors econòmics en negatiu, Andorra es doti d'una eina que faciliti, que ajudi a superar l'actual situació i aquesta eina no és altra que el pressupost i ho deia bàsicament per les tres raons següents:

En primer lloc, pel conjunt d'accions i inversions previstes en el pressupost. Accions destinades al foment, a la millora de l'activitat empresarial per una banda, i accions de reforç per la protecció social pel conjunt dels ciutadans, però de forma particular per aquells que pateixen les conseqüències de la crisi d'una forma més directa.

Un segon lloc, les reformes estructurals que el nostre país ha d'afrontar en matèria fiscal, en matèria de regulació de l'activitat econòmica i d'encaix amb la Unió Europea.

I en tercer lloc, perquè més enllà de qüestions estrictament numèriques, l'economia es mou també per paràmetres de confiança, de seguretat, de missatges i situacions que no es tradueixen en euros, però que tenen una gran incidència, quantitativament parlant sobre l'activitat econòmica.

En aquest sentit, de la mateixa manera que ho era el passat mes de març, el missatge que surti avui d'aquesta cambra serà determinant en termes de seguretat i confiança en el futur. Aquests tres arguments són plenament vàlids avui, com ho eren el passat mes de març, potser només caldria afegir que cada dia són més els ciutadans que n'estan convençuts.

En la discussió del projecte de pressupost 2010, alguns van intentar defugir tant com van poder del debat estrictament pressupostari i de les seves conseqüències per al conjunt de la societat.

A la vista de les intervencions efectuades avui pels grups parlamentaris que han presentat les dues esmenes a la totalitat, sembla clar que novament, ens trobem enmig d'estratègies que per elevació pretenen defugir del debat pressupostari. Tot i les reiterades ofertes i propostes de mà estesa del Govern, a través del seu cap de Govern, de les diverses propostes destinades a assolir un pressupost consensuat, de funcionament, operatiu, de mínims, posant-li el nom que per a cada un més s'escaigui, però en tot cas, un pressupost que responen a l'entesa dels diferents grups parlamentaris, permeti al Govern afrontar la seva acció sense les dificultats que ha comportat, com hem pogut comprovar en aquesta sala, la pròrroga pressupostaria durant l'exercici 2010. No sembla haver-hi cap intenció d'assolir aquest consens per part dels grups parlamentaris de l'oposició, i tampoc com deia abans, tampoc veiem la intenció de poder fer un debat de totalitat en el sentit que entenem, que cal entendre. El que arreu s'entén per un debat de totalitat del pressupost és la presentació per part de l'oposició d'alternatives al projecte presentat pel Govern i al visualització de forma clara, numèrica i evident de quines són les diferències entre el projecte que presenta el Govern i quin seria el projecte desitjat pels grups parlamentaris de l'oposició. Una visualització que com deia, per clara i concreta, elimini tot possible dubte que avui en dia existeix per un conjunt important de ciutadans, que no estem davant d'un bloqueig perquè sí, a l'acció i a l'actuació del Govern.

Avui doncs, tampoc podrem dur a terme, efectivament un debat a la totalitat del pressupost. Per una banda, m'he referit als antecedents als debats del 2010 i per les intervencions que acabem d'escoltar per part dels defensors de les esmenes a la totalitat. Intervencions convertides amb pseudodebats d'orientació política, convertides en crítiques esbiaixades i parcials a l'acció de Govern, reconvertides en anècdotes sobre la tramitació, sobre el procés de tramitació de la Llei del pressupost. Avui em sentit parlar de propostes rocambolesques a nivell del calendari, el Sr. Serra ha parlat d'horaris comercials, no sé si això té gran vinculació amb el Projecte de Llei del pressupost.

Com deia, difícil serà visualitzar avui les alternatives per part de l'oposició davant del bon projecte de pressupost elaborat pel Govern quan cap dels grups parlamentaris de l'oposició ha presentat, ni tan sols, una sola esmena al projecte de Llei del pressupost per l'exercici 2011, prova evident que no hi ha cap voluntat de construir, sinó més aviat de destruir i de que no es vol ajudar al país, sinó més aviat intentar enfonsar el Govern.

Cal recordar aquí un cop més, que el marc constitucional preveu que el Govern trameti el projecte de llei del pressupost al Consell General i que aquest projecte de llei té un tractament especial en quan a la seva tramitació, durant la qual els grups parlamentaris poden esmenar, com en tota democràcia moderna, el Projecte de pressupost.

Sembla doncs, força clar que d'una banda, la possibilitat reiteradament proposada pel Cap de Govern d'un pressupost operatiu de mínims queda refusada pels dos grups parlamentaris i especialment pel principal grup parlamentari de l'oposició. I per altra banda, queda palès la manca absoluta de voluntat o la incapacitat per concretar en forma d'esmenes i no de discursos a l'aire o de brindis al sol per part de l'oposició aquells elements que consideren millorables en el pressupost de l'exercici 2011.

Tanmateix, tot i aquests gens engrescadors anteriors, i entenent que el debat a la totalitat proposa per part dels grups parlamentaris el retorn del projecte de llei al Govern, exposarà la importància, no només de refusar aquestes esmenes a la totalitat, sinó la importància de disposar d'un pressupost per a l'exercici 2011 i en concret la incidència positiva que té pel conjunt dels ciutadans les previsions contingudes en el projecte de pressupost de l'exercici 2011.

En primer lloc, em referiré al context.

L'any 2010, ha suposat un primer punt d'inflexió i ho deia en la meua memòria econòmica, Sr. Serra, vostè ha fet algunes referències a la mateixa, en tot cas, si tinc temps després en parlarem, a quatre anys, sí a quatre anys d'indicadors econòmics en negatiu. Així, alguns indicadors macroeconòmics han presentat signes positius per primer cop, hi ha algunes xifres rellevants, com a número de vehicles, com a matriculacions, com amb número de turistes, amb xifres d'importacions a nivell global, preveiem una xifra d'importacions global a finals de l'any superior a la de l'any anterior, que han presentat per primer cop signes positius o bé d'estabilitat. Així mateix, les diferents actuacions realitzades pel Govern en l'àmbit econòmic, financer, turístic i comercial han començat a donar els seus fruits des dels plans de finançament preferent per la creació d'estabilitat estrangers, per a la conversió de negocis, la lluita d'acció contra l'intrusisme o els plans d'objectius i accions tan a nivell turístic com comercial entre d'altres. Així mateix, el nostre país ha afrontat durant l'any 2010 un important número de reformes en l'àmbit econòmic-financer com no es coneixien des dels anys noranta. Cal destacar la sortida de la llista grisa de paradisos fiscal de l'OCDE, el passat mes de febrer després de ratificar 17 acords

d'intercanvi d'informació fiscal. També cal assenyalar la legislació que en l'àmbit financer ha estat aprovada durant l'any 2010 i finalment la reforma fiscal que acaba de ser aprovada aquest matí pel Consell General en quan els impostos directes. Tanmateix som prudents i cal inserir aquest pressupost dins un context, que si bé, és d'inici de recuperació, continua sent un període de crisi econòmica i social i un període de moltes dificultats per un número important de ciutadans, d'empresaris i professionals.

Així doncs, i com queda recollit en el document de presentació del Projecte de pressupost, en aquest context les mesures d'impuls a l'activitat econòmica i les mesures destinades al progrés social, al reforç de les polítiques de benestar i a l'atenció cap a les persones més necessitades són els trets fonamentals d'aquest projecte de pressupost. Un pressupost que atén doncs, de forma prioritària, a les necessitats actuals del conjunt de ciutadans.

En la mateixa línia del pressupost per l'exercici 2010, els trets essencials del pressupost de l'exercici 2011 es resumeixen en els cinc eixos següents: D'una banda, el reforç de les polítiques de protecció social; d'altra banda, el suport a l'activitat empresarial i a les polítiques destinades a la dinamització i promoció de l'activitat econòmica; el tercer, el pressupost per fer front a les reformes estructurals; quart, la modernització i reforma de l'administració i cinquè el rigor i l'austeritat en la gestió dels fons públics.

En quant al reforç de les polítiques de protecció social, el pressupost de l'any 2011 reforça el salt qualitatiu i quantitatiu important en quan a les polítiques de protecció social engegades ja durant l'exercici 2010. Comparant el projecte de pressupost per l'exercici del 2011 del Ministeri de Salut, Benestar i Treball amb el de l'any 2009, aquest ha augmentat un 115% passant de 34 milions d'euros l'any 2009 als 73,5 milions l'any 2011. Comparativament amb el projecte de pressupost per l'exercici 2010 els ministeris que més augmenten el seu pressupost són: Ministeri de Salut, Benestar i Treball que augmenta un 25%; Ministeri d'Educació i Cultura que augmenta un 10%.

I d'altra banda, els pressupostos que més disminueixen són: Ministeri d'Ordenament del Territori que és redueix un 33 %, i Presidència que és redueix un 12%.

La visió més funcional del pressupost també permet evidenciar que es destinen gairebé 160 milions d'euros a la producció de bens públics de caràcter social, és a dir, pràcticament un 42% del total del pressupost. A nivell de projectes cal destacar els increments en projectes com ara, els relatius a la

millora de la qualitat de la Salut Pública; la promoció del metge de referència; els serveis d'atenció primària; el finançament en centres de salut o els projectes de formació ocupacional. En quant a les polítiques de suport a l'activitat empresarial i les polítiques destinades a la dinamització i promoció de l'activitat econòmica. Efectivament, la tramitació del projecte de llei per l'exercici 2011 s'emmarca dins l'aprovació del projecte de llei de promoció de l'activitat econòmica i social i de racionalització i optimització de la despesa de l'administració que va ser aprovada pel Consell General el passat dia 16. Bé, va ser aprovada excepte per tres mesures que encara haurien reforçat més la seva incidència sobre l'activitat econòmica, em refereixo concretament, a la proposta de reduir, en primer lloc el termini de pagament a proveïdors a 55 dies i posteriorment reduir-lo fins a 45 dies amb un termini de dos anys. En quant a transferència mensual de 75 euros per a cada família que tingui un fill a l'escola bressol i les mesures destinades, mitjançant subvencions a la renovació del parc mòbil i les mesures d'estímul per la compra de vehicles poc contaminants. Tot i la no aprovació de aquestes tres mesures, el projecte de llei esmentat conté rellevants mesures de promoció de l'activitat econòmica, que compten amb les corresponents previsions pressupostàries per al seu desenvolupament d'implantació i que venen a afegir-se a les ja aprovades pel Govern i a les contingudes en el projecte de pressupost per l'exercici 2011.

En concret, s'han previst per al Projecte de pressupost de l'exercici 2011 bona part de les previsions del pla d'objectius turístics i del Pla de Reactivació del comerç aprovats pel Govern i que va ser rebutjat pel Consell General.

Alhora, hi ha previstes actuacions destinades a facilitar ajudes per a la creació de noves activitats i la diversificació empresarial, així com mesures de suport i de finançament preferent. La política energètica, i particularment, les accions destinades a l'eficiència a l'estalvi energètic, com el foment a les energies netes i renovables tenen un gran impuls amb el Projecte de pressupost de l'any 2011, ja sigui mitjançant la creació del marc legal que faci possible aquestes polítiques com per la creació d'una partida d'ajudes directes i subvencions per fomentar la instal·lació d'energies renovables. El creixement d'aquestes polítiques han de permetre a mitjà termini substituir el consum efectuat a l'exterior mitjançant la importació d'energia pel consum interior en empreses de valor afegit mínim, mig i alt i una major creació d'activitat a l'interior del país.

La promoció turística es veu reforçada en el pressupost de l'any 2011, sent aquest també un àmbit en que l'any 2010, ha comportat importants canvis i

millores en l'eficiència de les campanyes de promoció exterior del país. Es segueix integrant esforços i actuacions tan públiques com privades al voltant de l'eslògan "El país dels Pirineus" presentant Andorra com una destinació turística global, de natura, d'esports de muntanya, de compres, oci i cultura. Aquesta orientació ha comportat una major eficàcia dels recursos aportats tant per Govern com pel sector turístic.

I finalment, cal destacar la importància que pot tenir per a un número d'importants de sectors econòmics l'esforç de diversificació de la inversió prevista en l'exercici 2011; no només estem parlant d'inversió en infraestructures, estem parlant d'inversions en equipaments esportius, inversions en refugis de muntanya, inversions en equipaments informàtics, i per tant, inversions que afecten al conjunt de l'economia andorrana.

En quant a les reformes estructurals, el pressupost per l'exercici del 2011 s'insereix dins d'un període de reformes estructurals molt importants, reformes com ara la reforma fiscal que aquest Consell acaba d'aprovar avui mateix. Reformes importants, i abans m'hi he referit, ja assolides i d'altres que caldrà assolir en breu en l'àmbit financer i reformes com les engegades en quant a la reestructuració de l'endeutament. Reformes, que si bé, han estat exitoses representen les primeres etapes del camí a recórrer.

En quant a modernització i reforma de l'administració, el projecte de pressupost preveu un intens esforç d'informatització de l'administració, una necessitat essencial per millorar l'eficàcia i l'eficiència de l'administració. L'administració central pateix un endarreriment molt important en qüestions informàtiques i es planteja un volum important d'inversions per superar aquest endarreriment. Hi ha però, altres reformes en les quals el Govern està treballant, i entre les que cal assenyalar per la seva rellevància, almenys dues. D'una banda, la reforma de l'administració pública, en la que està treballant des de el passat mes de juny, la Taula de la Funció Pública, i de l'altra, la reforma del marc competencial entre Govern i Comuns, en la que s'està treballant conjuntament amb els set cònsols majors des del passat mes de juliol.

Finalment, la simplificació de tràmits, és un objectiu fonamental de conjunt d'àrees del Govern amb l'objectiu de millorar el conjunt de tràmits que ciutadans i empresaris realitzen diàriament.

I per concloure amb els cinc eixos fonamentals, la rigor i l'austeritat dels fons públics són signes identitaris de l'acció del Govern Socialdemòcrata. D'una banda, cal preveure un tancament de

l'exercici 2010 que suposarà, i ho reconeixia vostè mateix Sr. Serra, una reducció significativa del dèficit respecte dels exercicis anteriors. Seguint amb la mateixa línia iniciada l'any 2010 els ingressos pressupostaris s'han fet en termes de prudència i de realisme, i per tant no cal extreure altres conseqüències que la d'una previsió realista, prudent d'ingressos i per tant en cap cas estem parlant que no es prevegi un creixement econòmic per a l'any 2011. També cal destacar els processos de reclamació i d'inspecció en matèria tributària que ha engegat el Govern. Però, potser que parlem en termes clars, concrets i tangibles per a que tots els ciutadans ens puguin entendre una mica millor. El pressupost per a l'exercici 2011, suposa entre altres qüestions, i citaré una per una: la construcció d'un Centre de Salut a Ordino, infraestructura absolutament necessària com saben tots els ciutadans de la parròquia d'Ordino; la construcció del nou centre escolar de Canillo; l'inici de la construcció del col·legi francès a Prada de Moles; la construcció de la nova Seu de la Justícia a Prat del Rull; la construcció del centre COEX a la rotonda Est del túnel dels Dos Valires i el consegüent estalvi en lloguers per al lloguer de gairebé 600.000 euros per any. La construcció de la desviació de la Massana; inversions a l'Hospital per un import de 4 milions de euros; inversions en informàtica i en administració per millorar tràmits i processos administratius per import de 2,5 milions d'euros i una provisió total de gairebé 10 milions d'euros per als propers cinc anys. La determinació dels quadres de finançament per a finançar les obres del túnel dels Dos Valires i de la desviació de Sant Julià. El reforç de la xarxa d'atenció primària; el pla de reactivació del comerç, refusat el passat més de juny com deia anteriorment, pels grups de l'oposició i que suposa actualitzar la pàgina web d'Andorra Turisme i plans de formació i capacitació destinats específicament al sector comercial juntament amb accions de promoció i menys *marketing*. Un reforç de la promoció turística a l'exterior, a través d'accions de tour-operadors i agents turístics internacionals i les accions conjuntes de promoció de la marca "*Pirineus*".

Les polítiques energètiques destinades a fomentar tant l'eficiència energètica com les energies renovables, ja sigui a través de programes de subvencions o programes de finançament preferent; la millora de la senyalització del patrimoni cultural i turístic; les polítiques actives d'ocupació destinades a la reinserció sociolaboral i als plans de formació i millora per adequar la demanda i l'oferta de llocs de treball; les inversions amb patrimoni cultural, camins rals i refugis de muntanya, aturats durant molts anys amb un pla pels propers 4 anys de 3,5 milions d'euros; el projecte de la zona esportiva d'Ordino;

l'increment de la dotació pressupostària per les polítiques de joventut; les previsions que es deriven de l'aplicació de la Llei 17/2008 de la Seguretat Social; les pensions de solidaritat per la gent gran; el finançament per les prestacions familiars i les pensions no-contributives; els nous programes de l'escola especialitzada de Nostra Senyora de Meritxell; el reforç dels efectius, mitjans i materials al centre d'acollida d'infants; l'estudi sobre el qual s'ha d'assentar el futur model d'Escola Andorrana; l'increment de recursos en l'àrea de pedagogia per a l'Escola Andorrana; l'increment de les partides destinades tant a beques com ajuts a l'estudi; la consolidació del nostre model de protecció civil i seguretat ciutadana.

Aquesta és la positiva proposta de l'actual Govern, la proposta suportada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata com a Projecte de pressupost per a l'exercici 2011. El que acabo de citar són actuacions, inversions, polítiques que es veuran seriosament afectades en cas de no aprovació del pressupost, i particularment, si el bloqueig promogut per l'oposició ens aboca a un escenari de dissolució anticipada. Segurament existeixen pels altres grups parlamentaris, altres prioritats, altres actuacions, altres accions, altres inversions que es poden entendre com a més prioritàries, o bé, més necessàries per a l'exercici 2011. Propostes que en cas d'existir caldria tenir però, la valentia de concretar-les en forma d'esmenes, salvat que només es vulgui bloquejar el país.

Esperàvem que el debat d'avui permetés visualitzar alternatives al projecte de pressupost i possibles vies d'entesa per un pressupost de mínims i/o de consens. Altrament, davant l'absència d'alternatives clares, i davant de discursos que defugen tan com poden del contingut del projecte de llei de pressupost és fa evident un cop més la voluntat de bloqueig pressupostari que no és altra cosa que un bloqueig a les polítiques econòmiques, socials, sanitàries, educatives, mediambientals, turístiques i d'infraestructures necessàries per al desenvolupament del nostre país.

Gràcies. Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Ministre.

Iniciem a un segon torn de grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Reformista, Sr. Jaume Serra, teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies senyor Síndic.

Començaré per contestar la intervenció que ha fet el Sr. Rodríguez. Jo crec que algunes de les puntualitzacions o comentaris que facin també en certa manera o d'una manera inexorable tindran a veure amb el que ha dit el Ministre per que jo crec que hi ha hagut comentaris o apreciacions que s'han repetit. El senyor Rodríguez reconeix, crec que ho ha reconegut, que ells coneixen molt millor l'Administració que l'any passat, que coneixen molt millor la societat i que això els ha permès fer un pressupost seu, crec que en certa manera m'ha donat la raó, és a dir, que efectivament és un pressupost 100% socialdemòcrata, jo crec que era evident, ho ha reconegut i hem sembla bé. A continuació, diguéssim que ha senyalat com a gran qualitat del pressupost que és realista amb els ingressos. Jo pràcticament dels ingressos en el meu exposat no hi he parlat, jo he parlat bàsicament de les despeses, crec que les despeses és el que realment pot controlar el Govern per que és una decisió que pren ell i no depèn de tercers o de situacions, o de diferents conjuntures, jo la única cosa que he dit senyor Rodríguez és que a mi em semblava que el pressupost no s'adaptava a la realitat. Jo no parlava dels ingressos. A més pensava, i crec que he comentat, que algunes de les coses que es preveien en el pressupost, és més, hi havia una contradicció flagrant en la mesura que si els indicadors tenien que millorar, que hi havia un punt d'inflexió el normal és que els ingressos de l'Estat que tenen una relació directa amb el PIB, al menys m'ho sembla a mi sinó ja em contradirà vostè, baixaven, per tant jo crec que això és una contradicció, és a dir esperar que les coses milloraran i que els ingressos no millorin, doncs, en el meu entendre i si no ja hem diran vostès si estic equivocat hi ha una correlació directa entre producció de riquesa i ingressos de l'Estat, si no és així ja hem contradiran, jo penso que és així.

Efectivament vostè ha fet esment a què hi ha un increment molt gran de bens públics de caràcter social, això és un eufemisme molt bonic, en realitat això són subvencions, eh? Vull dir, la paraula que defineix perfectament els bens públics de caràcter social són les subvencions.

Diu que nosaltres fem una esmena a la totalitat i que hem renunciat a fer esmenes parcials, crec que ha dit que nosaltres renunciem a oferir alternativa. Suposo que és refereix, no se ben bé a que és refereix, vostè coneix el reglament del Consell millor que jo i sap que la única Llei que no es pot presentar un projecte alternatiu és el pressupost, per lo tant nosaltres no podem oferir cap alternativa a aquest pressupost, no tenim, no hi ha pressupost alternatiu, no existeix aquesta possibilitat. La única cosa que podem fer és esmenar-lo o bé a la totalitat o bé parcialment i crec

que jo he dit que el pressupost no es podia esmenar per que no tenia arreglo, per que ens semblava que tal com estava no tenia arreglo, que era un pressupost desenfocat, que era un pressupost que no mirava a la realitat de front i crec que he argumentat, em fa l'efecte que amb una certa claredat, o al menys m'ho ha semblat a mi, els diferents indicadors que hem feien pensar això.

Vostè em diu que el meu pressupost no està estructurat. Això si que és una decepció perquè jo perdoni, amb falsa modèstia, estava molt content i em pensava que l'havia estructurat molt bé, que havia dit doncs miri aquesta és la situació, jo crec que aquests són els dos problemes més grans que té, jo crec que aquesta problemes s'han d'abordar d'aquesta manera i aquests problemes no s'aborden. Clar, no ho puc repetir, és massa llarg, francament això si que em sap greu. Jo pensava, estava convençut que l'havia estructurat, que realment havia sigut clar, que havia dit miri aquesta és la fotografia, aquests són en el meu entendre els dos grans problemes, aquests dos grans problemes no es resolen i realment tinc una miqueta de decepció.

Hem demana que parli clar i contundent, doncs miri ho faré, o que sigui clar i contundent, no se si ho ha dit, és igual, però miri ho vull ser. Seré clar i contundent, i si no és igual, és que miri m'ho he apuntat no sé si ho ha dit però clar fa tanta estona que no me'n en recordo. Ho seré, ho seré de clar i contundent. Fixis bé, jo he dit que a la recepta per fer front a la situació que ens trobàvem era la que podia aplicar o un pare de família, o una petita empresa, o un gran empresari o una família. Doncs, jo li explicaré en forma de caricatura per que sigui clar, contundent i entenedor. Imagini's vostè que un pare de família és presenta pels volts de Nadal a casa seva i en el sopar aquell diu: "Mireu, per l'any que ve el papa guanyarà menys diners, la mama també. És possible que les feinetes que fan els nostres fills, que son de caps de setmana hi hagi algun cap de setmana que no la puguin fer. Bé però no passa res l'any que ve gastarem més llum, gastarem més aigua, anirem igual de vacances, el cotxe potser ens el canviarem i tot, i no cal que fem cap esforç en fer alguna hora extra o en anar a treballar algun cap de setmana per que ens en sortirem." Això és la rèplica amb una família del que vostès ens presenten, i si no li faré una rèplica amb una empresa. Imaginis vostès que el director general d'una companyia es presenta davant del consell d'administració o de qui sigui i diu: "Mireu, els últims tres anys ens han baixat les xifres de venda un 3 o un 4%. Per l'any que ve segur que pugem, és més aquestes han pujat fins ara. I que vols fer, doncs miri, vull pujar els salaris, vull pujar el consum de llum, les inversions doncs farem aquestes

i farem les altres...". Quan jo estic fent una crítica contundent en el pressupost la faig en aquests termes Sr. Rodríguez, no se si he pogut ser excessivament clar i contundent, ja sé que aquests comentaris donaran peu a segons quines rèpliques però crec que aquesta contundència és la que vostè em demana i jo, amb molt de gust, li explico.

Amb relació al Govern i a les apreciacions que ha fet el Govern. A mi francament m'ha contestat poc, ha explicat el que és el pressupost, jo ho entenc, ha d'explicar els que és el pressupost que és la seva obligació i ho ha de dir, ens reclama un debat constructiu. Bé, escolti fem el que podem, fem el que podem, no sé si sóc molt destructiu però amb una esmena a la totalitat, clar, no és broma, evidentment és destructiva per definició, ho sento senyor ministre, clar! com vol que m'hi posi, guants? no em puc posar guants amb una esmena a la totalitat, he de ser destructiu per força. El que crec que he sigut és destructiu i explicant les coses. Potser no, a mi m'ho sembla, jo penso que he estat així. Vostè ens diu que és molt importat el pressupost perquè el pressupost té bones conseqüències. Home, clar té bones conseqüències. Si no hi hagués pressupost a Andorra, si el primer dia de l'any no es pagués la llum clar tindríem molt males conseqüències. Veig que ja han obviat, me n'enrecordo la ocurrència que van tenir l'any passat de què el PIB incrementava un 3,5% en el pressupost doncs, suposo que deu voler dir que això no ho pot tornar a dir, però és que de pressupost n'hi haurà, vostè ho sap. Hi haurà un pressupost prorrogat a no ser que estigui d'acord amb la tesi del Sr. Nomen que hem fa l'efecte que n'està, perquè una vegada li vaig sentir defensar el contrari en aquesta sala, ja ens ho aclarirà. És a dir de pressupost n'hi haurà, vostè ho sap i jo ho se, li podrà agradar més o menys però de pressupost n'hi haurà.

Hem parla vostè de grans avantatges d'aquest pressupost. Parla vostè, bé, deixi'm que faci una prèvia, m'ataca i hem diu que aquest pressupost a vegades sembla més un debat d'orientació política que no pas un debat pressupostari. Home, és possible que hi hagi un biaix d'orientació política, finalment estem parlant de política econòmica, és a dir, alguna mica de política se'n fa. Jo n'he fet, jo crec que n'he fet, però és que jo n'he fet amb dosis homeopàtiques comparat amb el que vostè ha fet, perquè jo he parlat una miqueta d'aquesta cosa però amb dosis homeopàtiques. Vostè ha fet un discurs absolutament d'orientació política i ara li demostraré. Vostè em parla de reformes estructurals, que jo sàpiga no hi ha cap partida en el pressupost on surti una anotació que digui: "Reformes estructurals un milió d'euros", això no ho he vist, això no és pressupost és debat d'orientació política. Vostè em

parla de confiança com la gran virtut del pressupost tampoc sé trobar quina partida pressupostària està els diners dedicats a la confiança. Defugir el debat de pressupost de mínims, clar és que pressupost de mínims no sé el que vol dir, ni crec que ho sàpiga ningú, perquè que vol dir un pressupost de mínims, o un pressupost bonic, o un pressupost de màxims, o un pressupost verd, o un pressupost blau? Què son aquestes coses? Aquests són adjectius qualificatius que queden bé però no volen dir res.

Presentar alternatives, ja he contestat abans, difícilment podem fer un text alternatiu, hem sigut contundents en el nostre exposat però no podem presentar una alternativa, no tenim ni el dret a fer-ho, i no podem fer esmenes, ja li he dit, no te arreglo. 2010 signes positius: A veure, jo aquestes xifres no me les he inventat, les tinc a mà, són les que vostès publiquen, jo crec que alguna vegada ja l'he felicitat pel fet que a internet es troben aquestes dades, jo crec que està bé, està molt i molt bé, tenim la referència de visitants a Andorra, tenim la referència de consums d'energia, tenim la referència dels resultats del PIB que és el que vostè ha comentat i està penjat a internet, vull dir que evidentment no me les invento; referències del servei d'ocupació,... no vull ser pesat, estan totes aquí, no estan inventades. Potser que alguna variï perquè no és el mateix agafar el mes de novembre que el mes de desembre però vaja, no crec que això tingui importància. No estem parlant de la tercera xifra decimal, eh? No estem parlant d'ela tercera ni tan sols de la segona xifra decimal, estem parlant de coses de bastant més calat.

Signes positius: jo no els he sabut trobar, francament, jo no els he sabut trobar. Ho he mirat, sóc optimista de mena, crec amb Andorra com molta gent que hi ha aquí i els busco, els intento buscar, perquè aquests signes positius moltes vegades orienten les teves pròpies decisions. Jo no els he sabut trobat, algun hi haurà evidentment, sempre n'hi ha, però el que no em pot negar és que són molt petits en comparació amb la resta. Clar, afirmar alegrement que l'any que ve és produirà i que això serà doncs d'una manera espontània, jo crec que no passarà amb tots els respectes, crec que no passarà.

Vostè, malgrat acusar-me de fer un debat d'orientació política, vostè ja m'arxiva en la llista de paradisos fiscals, tampoc he vist enlloc que això estigui al pressupost vaja, no sé si hi ha una partida que es diu o un crèdit extraordinari per paradisos fiscals, jo no l'he vist, i és vostè el que m'acusa a mi de fer un debat d'orientació política, jo estic constatant això, amb tots els respectes no toca ara, això ja està bé.

Després parla també de la *summa magna opus*, ja he vist que és la seva obra màxima, la seva gran obra i fa tres exemples, diu: reduir els pagaments. Bé no se si val la pena reobrir aquell debat, jo crec que aquell dia ja va quedar prou clar que no era així. Després ens parla de 75 euros per família, bé jo crec que en aquell debat ja va quedar clar que la diferència no estava en els 75 o els 100, jo crec que no era aquesta. Si és que era 75 per tots o 75 pels que necessitin, jo crec que el fons del debat o al menys el missatge que nosaltres vam donar és aquest. Si no són 75 o 100, no està aquí el debat, és 75 o 100 pels qui ho necessita o 75 o 100 per tothom, jo crec que aquesta és la gran diferència.

Política energètica, home política energètica... francament no n'hi ha senyor ministre, amb tots els respectes, i no se si toca parlar-ne ara, però és que és vostè qui m'ho llança al debat, vostè llança l'esquer i jo pico, jo hi pico clar. Hem diu política energètica, clar els que hem treballat la Llei de mesures urgents del sector elèctric jo crec que val la pena comparar l'exposició de motius amb l'articulat. Jo crec que és la discordança més gran entre un articulat i una exposició de motius que he vist en la meua vida. Perquè el que deia aquella exposició de motius pràcticament era el *sursum corda*, era espectacular, és a dir aquella llei era capaç d'arreglar-ho tot, fins i tot els mals de cap. Era una cosa espectacular i en realitat, i jo li reconec, era un pegat per sortir d'una situació del moment que nosaltres vam acceptar i ens va semblar bé però no va ser realment obrir la porta a un desenvolupament energètic novedós a Andorra, no ho era, i no toca parlar-ne ara però bé si hem replica ja li contestaré.

Promoció turística, home promoció turística... si home sí, alguna cosa hi ha i desgraciadament encara que no ho vulgui el Sr. Rodríguez hauré de baixar al detall, encara que només sigui una mica. Fixi's bé m'he de posar ulleres de tan petit que és el número. Perquè promoció turística son 50.000 euros; promoció educativa 125.000; promoció cultural 525.000; promoció social 1.011.000 euros i promoció esportiva 711.000. Home, ventar-se de que 50.000 euros és la seva acció fonamental, home encara que només sigui per vergonya amb les altres magnituds no ho hauria de ser aquest el mèrit del seu pressupost senyor Ministre, amb tots els respectes, per que és promoció esportiva 711.000, promoció turística 50.000! Repeteixo! Home, entre poc i massa! Entre poc i massa.

Reforma administrativa. Bé, tampoc està al pressupost, jo la puc compartir i la informàtica, si hem sembla bé però això tampoc és tant important.

Reforma de la funció pública. Home tampoc he vist, això tampoc és una partida del pressupost. Això és

debat de pressupost o d'orientació política? Jo no n'he parlat d'això, vostè sí. Tot sigui dit de passada, reforma de la Funció Pública pari compte, pari compte perquè no resulti que està fent una reforma tal com s'està plantejant això que no sigui una reforma en la que se li diu als nens que van a escola si volen anar a col·legi o no, perquè el més possible és que passi això, perquè tal com l'estan estructurant, i això ho dic així de passada, m'ho podria estalviar, si li pregunta vostè als nens si volen anar a classe o no volen anar a classe li dic segur que els nens no voldran anar a classe, això és així.

Reforma de les competències. Bé, és debat d'orientació política, és evident que les competències tenen a veure però en aquest pressupost no.

Em fa l'efecte... Austeritat. Bé, austeritat depèn, depèn, depèn, depèn, depèn i depèn també de la confiança i dels que ens creiem perquè clar l'austeritat és fàcil de dir, jo ho puc fer, nosaltres reduïrem, nosaltres baixarem, a vegades jo crec que vostè un dia hem va reptar a que li ensenyés on estava la seva presentació que va fer, una presentació que va fer, una cosa que va dir i que vostè deia que no, evidentment és una "conversa de passadissos", no és una conversa aquí i li ensenyaré, li vaig prometre i avui ho faré.

Ja la trobaré ja...

Aquí, fixi's bé a la presentació quan va vindre va dir: "Consums de bens i serveis". És la presentació de Govern, eh? "S'estableix un límit reprocitari a l'entrada de crèdits d'aquesta naturalesa econòmica amb un 20% respecte a l'any anterior." És a dir, això vostè ens ho va dir, i abans ens va dir que ho reduiria un 25%. Clar no ha passat, però és que no ha passat perquè no pot passar Sr. ministre, perquè baixar un 25% això és molt i molt difícil. Dir-ho és molt fàcil, fer-ho és una altra cosa. Per lo tant austeritat és possible però és poc creïble.

Que més... Ah! finalment. Clar, finalment vostè parla d'inversions. Diu, miri és que aquí hi ha moltes inversions. Clar a tots els pressupostos n'hi ha d'inversions, però és que clar n'hi haurà d'inversions l'any que ve, tant si votem pressupost com si no i vostè ho sap. Vostè no hauria de dir aquestes coses, vostè sap que hi haurà inversió. Com que no? No faci aquesta cara que ho sap. Si vol li diré la quantitat que hi ha, perquè vostè podrà activar plurianuals, bé, el Cap de Govern no vostè, que ja ho sabem això. Per lo tant, home apocalipsi, no és gens agradable que no hi hagi pressupost, ja ho entenc, però tampoc és l'apocalipsi.

Això és tot, gràcies senyor síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

Pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Primer voldria fer un comentari a l'estil de les crítiques que han fet tant el president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata com el Ministre de Finances. M'ha sobtat molt que els dos han fet unes crítiques força ferotges als discursos o a les motivacions que hem fet tan al portaveu del Grup Reformista com de mi mateix. El curiós és que les llegien per tant haguéssim dit, el que haguéssim dit, ens haguessin dit el mateix, no deixa de ser curiós, no? Per tant home, el que es diu: em sembla que el peix ja està venut tot aquí i no sé massa bé de què serveix fer això. Però és la dinàmica parlamentària i és clar que s'ha de fer, no? Però quan fins hi tot s'han de llegir vostès aquestes crítiques ferotges diguem el que diguem ens han de dir el *sota, cavall, rei* que sempre deixen anar, doncs, més que res, eh... perden credibilitat, perden credibilitat, què vol que els digui.

Govern diu que cap dels grups de l'oposició i és curiós que n'hi ha dos i hi ha dues esmenes a la totalitat, no sé quantes n'hi hauria si hi haguessin més grups, però això vol dir que no crec que ho estiguin fent massa bé o almenys la comunicació entre Govern i aquest Consell em sembla que ha arribat ja a un nivell de degradació que no s'havia vist mai en la història d'Andorra. Però el que sí que em sobta és que Govern segueix demanant que siguem nosaltres els grups de l'oposició parlamentària qui presentem un text alternatiu, qui presentem alternatives al pressupost.

Dir, fan un discurs d'oposició a Andorra pel Canvi vostès, i de l'oposició al Grup Reformista també, està clar; i ens demanen que fem de Govern, ens demanen que elaborem un text alternatiu i a sobre ens neguen les dades o l'accés a les dades per poder-ho fer, però sap què passaria si aquest pressupost el fes qualsevol de nosaltres o qualsevol altra persona? Que amb més o menys gràcia i potser amb més o menys dels errors nombrosos i fins i tot en alguns casos graciosos que conté aquest text, sap què passaria? Que el dèficit quedaria més o menys igual, es bellugaria al voltant dels 100 milions d'euros. El fes qui el fes d'aquí, el fes qui el fes d'aquí, perquè? Doncs perquè és obvi, la majoria de les despeses venen marcades per llei, tenim 100 milions de despeses de personal, de massa salarial; tenim una sèrie de transferències als comuns que s'han de fer;

uns dèficits de la CASS que s'han de cobrir; uns dèficits del SAAS que s'han de cobrir; etcètera, etcètera, etcètera... I amb el model estructural actual, amb l'estructura actual, faci qui faci el pressupost li donarà el mateix.

I això és el que li vam dir quan vostè ens va dir: "Faci'ns esmenes" i vam dir: "No, si no es poden fer esmenes, si per arreglar això el que cal fer és reformes estructurals i estem d'acord o no estem d'acord a fer les reformes estructurals." Sense fer reformes estructurals el pressupost sempre donarà el mateix.

Avui passa que se n'ha fet una de reforma, que és la reforma del model fiscal, i aquest model fiscal quan sigui aplicable, és a dir per l'exercici 2012 segons totes les previsions, està clar que l'efecte de l'increment de la pressió fiscal no serà per avui, sinó que serà a partir de l'1 de gener 2012 que és quan es preveu que la llei aquesta de l'IVA, es passi... Perquè, que ningú es pensí que anem a eleccions, eh? Jo tal com veig les coses, aquí em sembla que d'eleccions res de res. Això seguirà aquesta agonia i anirem passant... Lo d'avui ha estat un episodi més, però vaja, jo no ho veig això, però és igual tan de bo m'equivoqui o no, qui sap. Però el que vull dir és, que quan s'aprovi la llei de l'IVA, perquè l'aprovaran vostès, nosaltres no, eh? Entraran en vigor aquestes lleis i es provocarà doncs que els empresaris hauran de pagar més impostos, els autònoms hauran de pagar més impostos, etcètera, etcètera... Aquest és el camí que vostès marquen, vostès no volen tocar cap despesa de l'Administració, cap despesa rellevant, toquen quatre coses anecdòtiques, el que volen és que Andorra, l'Administració andorrana recapti més i més diners, per tant, dit clar i ras, sense reformes estructurals Govern necessita 400 milions més les obres que vulgui fer. Com que avui en dia només n'ingressa 300, números rodons, eh? Doncs hi ha un forat de 100 milions. No cal posar-s'hi nerviós, és el que tenim, o es fan reformes estructurals per arreglar això o seguirem tenint aquest dèficit de 100 milions com sempre l'hem tingut, i faci qui faci el pressupost li sortirà el mateix. Més o menys, eh?

Per tant, això no s'arregla fins que no es facin les reformes estructurals. Nosaltres els hem proposat, els hem dit: "Estem disposats a fer-ho junts". Els hem ofert un Govern de coalició per fer-ho, els hem ofert un Govern d'unitat per fer-ho; els hem ofert un programa legislatiu per fer-ho però vostès no ho volen fer perquè vostès volen fer un programa, un pressupost Socialdemòcrata. I d'aquí no els treu ningú. Doncs bé, aleshores faci'l però faci'l vostè sol i com que sol no el pot fer, doncs no el pot fer i aleshores estem en aquest joc des de l'endemà de la seva investidura.

Com deia l'altre dia el Sr. síndic, que proposava el model d'un país segons el qual el parlament del qual està obligat a aprovar el pressupost i recordo que ho exposava com a un exemple, ara no l'estic criticant Sr. síndic, no... no es preocupi, eh? L'agafo.. no, no vull dir, no passa res, eh? Que el que estic dient és agafo la seva proposta que deia: "Miri'n faci'n si us plau..., s'ha de fer una modificació del Reglament o del que faci falta perquè hi ha països en els quals no es pot donar aquesta situació. Donava l'exemple d'un país en el qual l'1 de gener ha d'estar aprovat el pressupost, i ja està. Què provoca això? Doncs provoca que qui mana s'ha d'assentar a negociar amb els altres i ha de baixar, ha de pujar fins que arriba a un consens i mira si l'altre li demana més, doncs li ha de donar més; i si li demana una altra cosa, li ha de donar una altra cosa i es negocien aquestes qüestions, no? Però què passa quan ens hem assentat a la taula? Perquè nosaltres ens hem assentat a la taula eh, amb vostès, nosaltres ho hem fet. Què ha passat? Que quan em dit: "Anem a fer reformes estructurals" ens han dit: "No de cap manera, no farem cap reforma estructural, nosaltres el que volem fer és ingressar més diners, no volem baixar les despeses" I diuen: "El que cal és que aquí entrin més diners ja sigui via taxes, ja sigui via endeutament." Bé, doncs nosaltres no estem d'acord amb tot això i és amb el que estem. No té més secret això.

Ara que ens fa Govern? Ens fa una llista d'accions, d'accions totes molt atractives i sempre començant una escola aquí, un centre sanitari allà... Home doncs clar! Aquesta llista de coses atractives, jo encara li faria més llarga la llista de coses atractives. Jo quan era xiquet feia unes llistes als Reis Mags que eren impressionants i a més venia el meu pare i em deia: "Mira, avui els Reis t'han portat aquesta pilota, vés a donar-li patades" Clar, perquè s'arriba fins on s'arriba, s'arriba fins on s'arriba.

Nosaltres per exemple, Andorra pel Canvi, fa ja masses dies que vam entrar una sol·licitud d'informació sobre l'execució dels crèdits extraordinaris que hem aprovat i que vostès han plantejat. Bé, nosaltres no n'hem aprovat tantes, qui n'ha aprovat la majoria ha estat el Grup Reformista, però tampoc cal insistir en aquest punt... però més de 100 milions sembla ser que han aprovat el Grup Reformista; però aleshores la pregunta era: De tot això que s'ha aprovat, de tot això que s'ha aprovat, quin és el nivell d'execució? I sap quina resposta ens han donat vostès? Cap, no ens han contestat, i per què no ens ha contestat Sr. Ministre? Per què? Per menysteniment, segurament, però a part d'això, per què no ens ha contestat? Doncs perquè no ha executat vostè tots els crèdits extraordinaris i síndic contesti'm-ho aquí, quin és el percentatge d'execució

de cadascun dels crèdits extraordinaris que s'han aprovat i per què no els ha executat? Doncs perquè no té diners per fer-ho, perquè no té els diners per fer-ho. Té l'autorització, una cosa és tenir l'autorització per fer-ho, però altra cosa és tenir els diners per fer-ho. I les llistes dels Reis Mags són molt boniques però després cal que..., esperi no, que potser desvetllaríem algun secret i tampoc cal que potser ens escolta algun nen des de casa.

En tot cas, sap què passa aquí? Que el pressupost que estem fent, perdó! que estem fent... que estem considerant avui, el pressupost que tenim sobre la taula, no és més que altra vegada un pressupost de continuïtat. L'any passat vostès van fer un pressupost de continuïtat de l'era lliberal, vostès van argumentar que ho feien perquè acabaven d'entrar i no els donava temps per canviar-ho però que el següent seria un pressupost de canvi, recorden que vostès ho van manifestar això? És així. Quin pressupost de canvis han presentat vostès? Res de res, un pressupost amb un dèficit de al voltant 100 milions, concretament 82,5 nominal i ja està, vostès no poden fer cap pressupost de canvis sense reformes estructurals, i fins que no tinguem un Govern valent que s'atreveixi a fer les reformes estructurals que necessita el país, seguirem amb aquesta agonia.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

Només quatre punts per respondre o fer uns aclariments al Sr. Serra.

Quan he dit clar i contundent, deia que ho havia estat, no que no ho hagués estat, i ho sento potser m'he expressat malament i... o el micro... no he parlat prou a prop del micro.

De qualsevol manera, veig que m'ha ofert dos nous exemples, ha afegit el primer que veig que ja havia fet a l'inici de la seva intervenció són tres, no calien aquests últims perquè el primer doncs m'ha semblat que no era apropiat i aquests últims també m'ho ha semblat, però vaja, això... hi ha la discrepància aquí i no hi ha cap problema.

Lo de l'alternativa estructurada em sembla que també m'he expressat malament o no... Li deia precisament no que la seva intervenció no fos estructurada, jo em referia a l'alternativa que

esperava amb aquest Projecte de pressupost que vostès ens podrien oferir que fos estructurada, perquè l'alternativa malgrat el que vostè digui, jo penso que sempre es pot arreglar un pressupost. A vegades costa, ho reconec, si un considera que està molt mal fet pot costar, però sempre es pot arreglar.

També ha dit que jo havia dit que el pressupost era nostre, jo he afegit més coses, també he dit, malgrat reconec que és més nostre que el de l'any passat, però també he dit que el pressupost evidentment no era el que nosaltres idealment podríem haver fet, perquè hi ha uns límits entre els quals per la no aprovació de les modificacions legislatives i no dic perquè no s'ha fet, perquè ara no tocaria, però que fan que tampoc sigui plenament nostre.

I al final, el que em deia de què la producció de béns públics de caràcter social són subvencions, miri, n'hi ha de subvencions, eh? Però el ministre s'hi ha referit, ha donat les xifres 659 milions d'euros fossin de subvencions, malament rai, malament rai... A veure, un centre de Salut, no crec que sigui una subvenció; infraestructures escolars tampoc ho penso; instal·lacions esportives... Bé i n'hi ha moltes, els refugis de muntanya... Bé. No només n'hi ha de subvencions, sí que n'hi ha, però no només. Per tant, és molt més i aquest 40% d'augment que ha dit el ministre pel que fa a aquest capítol, jo el volia ressaltar, ho he fet i només li volia fer aquest comentari, potser hi ha algun altre capítol que sí, que només són subvencions, però aquest claríssimament el que és producció de béns públics de caràcter social, no només és subvencions.

Ja està tot, gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rodríguez.

Per Govern, Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies senyor síndic.

En primer lloc i sobretot en referència al senyor Serra, m'ha semblat que la meua intervenció exhauria gairebé el temps i per aquest motiu només sí que volia exposar el Projecte de pressupost i ara em referiré al comentari que feia anteriorment i al comentari quan li feia referència a fer-ne un debat constructiu però m'ha semblat que la meua intervenció si no arribava prop de la mitja hora s'hi atansava, una intervenció llarga en la que es detallaven els projectes pressupostaris, les principals accions que es contenien i per tant no ha donat temps, d'alguna manera, a fer comentaris sobre la seva intervenció.

En tot cas, i potser és un tema, un terme de terminologia, jo quan parlava d'un debat constructiu o destructiu no parlava que vostè fa una esmena a la totalitat que sigui un debat de destrucció, sinó que jo parlava de parlar del pressupost, ja fa... aquest és el tercer debat de pressupost que tenim, el de totalitat de l'any passat, el d'aprovació de pressupost al març i aquest és el tercer debat del pressupost i segueixo pensant havent-lo escoltat i com deia en la meua intervenció, amb les anteriors intervencions, que es parla massa poc del pressupost. Jo n'he fet referència, he parlat de projectes, he parlat de xifres, he parlat de les inversions que en deriven, he parlat de les diferents actuacions... Sí que moltes de les partides que vostè diu que no hi són al pressupost, si que hi són al pressupost, per que evidentment per tirar endavant tota la sèrie de polítiques, doncs, fa falta veure i tenir les partides pressupostàries per poder engegar les diferents polítiques i per tant jo quan em referia a fer un debat constructiu em referia a parlar del pressupost. A vegades ens escapem del pressupost i parlem d'horaris comercials i parlem de temes absolutament anecdòtics o sobre la forma de presentació del pressupost. Jo crec que sí que el Govern ha parlat del pressupost, també entenc que el Grup parlamentari Socialdemòcrata també ho ha fet, parlar d'aquells aspectes que és consideren més positius o que el Govern defensa del pressupost, jo crec i és el meu parer que és fa poc en aquest tipus de debats.

Diu que el pressupost no té arreglo. No ho puc compartir. És difícil fer esmenes, és feixuc, s'ha de treballar molt per fer-les, i sobretot un s'ha de comprometre. És a dir, és molt fàcil posar l'exemple que vostè a posat aquí del pare de família, de dir que continuarem fent les mateixes despeses, anirem de vacances,... Facin esmenes, diguin en quines partides volen reduir el pressupost de despesa, si és que el volen reduir, concretin. És molt fàcil venir aquí i fer aquest tipus de discursos que en algun grup parlamentari ja li sabem, ja li pressuposem i per tant no val la pena que en parlem gaire més però vostès venen del Govern, vostès tenen vocació de Govern com deia el seu president de Grup parlamentari avui, tenen un pressupost al davant i per tant s'han de fer esmenes si finalment el pressupost es detecta que no és un bon pressupost, no n'hi ha prou en venir aquí i dir que no és un bon pressupost. El Govern ha explicat les moltes mesures de reactivació econòmica que conté aquest pressupost, les mesures d'ajudes a les famílies i per tant clar, dir que em de contenir despesa, ficant-se un exemple comparant amb una família, el Govern no és una família, el Govern ha d'ajudar a les empreses, ha d'ajudar a reactivar l'economia, ha d'ajudar a les persones que estan passant dificultats, ha de fer inversió turística i per

tant, ja sabem que la teoria lliberal doncs parteix de principis de que la despesa pública és dolenta i que s'ha de reduir la despesa, però nosaltres entenem i llegim economistes que per nosaltres sí que són de referència com *Stiglitz* o *Kurgman* i miri nosaltres entenem que no és el moment de reduir certes polítiques de l'Estat, polítiques econòmiques i polítiques socials justament ara no és el moment de fer-ho ja que això no faria altra cosa que empitjorar la situació.

Diu que és un pressupost 100% socialdemòcrata, gairebé ho és, encara tenim algunes herències importants. Vostè quan em parla del capítol 1, miri nosaltres estem fent una reforma de l'administració, s'estan posant temes delicats damunt de la taula però el qui ha fet créixer l'administració, qui ha adquirit els compromisos que ha adquirit amb l'administració no és pas aquest Govern. És veritat que no tenim el volum d'inversions plurianuals que teníem en anys anteriors, és veritat que em pogut reduir, vostè fa un ús parcial d'aquella informació del 20%, nosaltres em reduït en aquests dos anys un 20% el pressupost d'anys anteriors en determinades partides, perquè sinó no podríem engegar totes les noves polítiques que hem engegat sense incrementar globalment la despesa de funcionament. Per tant, com que em engegat noves polítiques, com que em engegat nous projectes això només ho podíem fer, i li podria posar molts exemples, vostè ha parlat d'energia, doncs, justament és un àmbit on em reduït molt la despesa energètica, s'ha aprovat un Pla director d'estalvi energètic, s'estan assolint xifres d'estalvi energètic i de reducció de la despesa energètica i per tant ens estem aplicant l'estalvi en aquelles partides però no ens demani que estalviem en accions que entenem són necessàries per al país.

Em parla d'inversions, vostè sap perfectament que si no s'aprova el pressupost pràcticament no hi haurà inversions. Són molt pocs els plurianuals que hi ha per l'exercici 2011, vostès no van aprovar alguns crèdits extraordinaris importants a nivell d'inversió, de fet els més importants com era el Projecte de construcció de la nova seu de la justícia, el Projecte de construcció de la desviació de la Massana, el projecte COEX i el projecte també de la llei d'administració. Em vist avui en la llei del BOPA que totes les qüestions destinades a la modernització de l'administració sembla que els produeix un cert repelús i que s'hi oposen de front. Nosaltres estem preocupats perquè és una Administració que treballa molt amb el paper, que podria ser molt eficaç però vostès no estan disposats a donar-nos crèdit en cap de les accions destinades a millorar l'eficiència de l'Administració.

Vostè també parlava d'una actitud proactiva i parla en referència a la llei de promoció d'activitat econòmica. Doncs miri, és una llei de la que ens sentim molt orgullosos. És una llei que ens hagués agradat que s'hagués aprovat íntegrament, vostès van decidir que tres mesures importants que afecten al sector de l'automòbil, que afecten a les 1.500 famílies que porten fills a l'escola bressol i a tots els proveïdors de Govern i de les Administracions públiques de no aplicar-los aquestes mesures, en tot cas nosaltres ens sentim molt orgullosos d'haver impulsat aquest projecte de llei. Conté mesures efectives de reactivació econòmica com altres mesures que el Govern ha emprès i posava abans un exemple dels plans de finançament i per tant, no ens pot acusar de que no estem fent res per activar l'economia.

Ha parlat de turisme i m'hi referiré tot i que és una qüestió més puntual. Ha parlat que la promoció turística és de 50.000 euros. És una partida pressupostària, un concepte pressupostari que és la promoció turística que fa el Govern, directament a través del Ministeri de Turisme, s'ha oblidat tot el pressupost d'Andorra Turisme un pressupost que representa gairebé 9 milions d'euros (8.785.000 euros), s'ha oblidat del Pla de reactivació del comerç amb un pressupost de 978.000 euros, fent l'equivalent amb el pressupost de 2009, que és el darrer pressupost aprovat, doncs un increment important amb la dotació Andorra Turisme un pla de reactivació del comerç unes accions de reactivació al comerç que eren inexistent l'any 2009 i vostè insisteix per que els sembla que és un encert parlar dels horaris comercials el que crec que és molt arriscat és posar aquests temes damunt de la taula per part del Grup reformista. Vostès no només es van oposar al pressupost de l'any 2010 sinó que de manera difícil d'entendre és van oposar al crèdit extraordinari de reactivació del comerç i per tant, van impossibilitar que tota una sèrie de mesures destinades a la reactivació del principal sector econòmic del nostre país, doncs, prosperessin. En tot cas el pressupost de promoció econòmica gairebé arriba als 10.000.000 d'euros.

I ja per acabar em referiré a dues qüestions finals, una que vostè ha apuntat varies vegades que és la qüestió del quadre macroeconòmic. M'hi referiré breument, una mirant una mica al passat.

Vostè va votar favorablement els pressupostos del període 2005-2009 sense aquest quadre macroeconòmic al qual li feia referència ara el qual l'impossibilita de votar el nostre Projecte de pressupost, vostè va votar durant quatre anys seguits sense aquest quadre macroeconòmic. I després m'haurà de reconèixer encara que suposo que li

costarà que és difícil fer previsions macroeconòmiques sense saber qüestions com la que avui aquest Consell ha aprovat. És a dir, fer previsions macroeconòmiques sense saber quina fiscalitat tindrem: quan entrà en vigor, quan es poden preveure els efectes de qüestions tant rellevants com és el marc fiscal, ho podríem fer, però en tot cas podria ser temerari fer aquestes previsions sense elements tant essencials com aquests que aquest matí, per sort, aquest Consell ha aprovat.

I finalment vostè parla de que el país té bàsicament dos problemes, o dos problemes que aquest pressupost no hi dona solució, la falta de creixement i ja m'hi he referit en les moltes accions de reactivació econòmica tant amb la llei de promoció de l'activitat econòmica com en el propi pressupost, i en quant al dèficit, dèficit que ja li he dit que el nostre Govern reduirà en l'exercici 2010 respecte al dels exercicis anteriors però entenem nosaltres que aquest país té altres problemes que aquests dos que vostè apunta. Vostè s'ha oblidat de tota la qüestió social de la qual no en volem fer bandera però si que n'ha parlat també el president del grup parlamentari, l'increment important en polítiques de benestar i polítiques socials que conté aquest Projecte de pressupost i és cert que la reactivació econòmica és molt important però no ens volem oblidar de les polítiques mediambientals, no ens volem oblidar de les polítiques educatives i sobretot d'aquest increment respecte el pressupost de l'exercici 2009 de gairebé el 115% del Ministeri de Salut, Benestar i Treball.

Gràcies senyor síndic

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Ministre.

Iniciem doncs, un tercer torn dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Reformista, Sr. Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies senyor síndic.

Estic segur senyor ministre que el senyor síndic no s'hagués enfadat si s'hagués passat tres o quatre minuts, estic pràcticament convençut perquè últimament en aquest debats jo crec que força comprensiu i ben fet que fa almenys en la meua opinió.

(se senten rialles)

El Sr. síndic general:

Sr. Serra moltes gràcies però de moment no s'ha passat ningú amb el temps que estava atorgat, no...

(se senten rialles)

El Sr. Jaume Serra:

Vejam, jo li he dit que en la meua opinió aquest pressupost no tenia arreglo i jo crec que he parlat força del pressupost, eh? També he intentat contradir-lo dient que em feia l'efecte que vostè en parlava menys que no pas jo i que vostè citava moltes coses que no estaven en el pressupost que jo no he fet. I vostè diu que clar, que ja sap que és difícil, que costa molt fer esmenes, que és molt complicat, etcètera, etcètera... que es poden fer i millorar el pressupost. Home senyor ministre, jo de camèlid a vostè no li vull fer. És a dir, que jo tingui d'agafar el pressupost de dalt a baix, dissenyar la política econòmica, que el ministre sigui vostè, és que no és pot demanar això! És que vostè no ho pot demanar perquè aquesta és la seva responsabilitat. Jo, quan he estat defensant l'esmena a la totalitat he dit quins són, des del meu punt de vista, els grans vigirs que té i que està desenfocat, etc... Home, no em digui que li arregli de dalt a baix perquè llavors haurem de canviar els llocs i això no pot ser.

Vostè em parla de les tesis liberals i censals, vostè ha llegit a Krugman... doncs miri jo a Krugman també l'he llegit i a més em permeto ser una miqueta presumit i dir que l'he llegit una miqueta *avant la lettre*, és a dir quan pràcticament no el coneixia ningú. I una de les tesis fonamentals que diu el Krugman,....

No, no, hem permeto, deixi'm que sigui un miqueta *pavero*, que no ho soc mai; deixi'm que sigui un miqueta *pavero*, que no ho sóc mai o ho sóc poc, o ho sóc poc... Però avui ho seré una mica més.

(se senten rialles)

Miri, la tesi fonamental del Krugman, que evidentment és el que podríem dir un economista lliberal, si bé està vist el concepte lliberal no és ben bé el d'aquí però és igual, el que diu és que la única cosa que és important en economia i que no és opinable és la millora de la productivitat, totes les altres coses són opinables, però la millora de la productivitat, no. Perquè és l'únic fet inexorable per fer créixer la producció d'un país. Les altres coses que hi hagi més a menys distribució de riquesa, que el sector exterior vagi més o menys bé, totes aquestes coses en certa manera pot haver-hi discrepàncies però en la millora de la productivitat no. Si vostè s'esforça Sr. ministre en seguir les tesis de Krugman i millorar la productivitat jo és que l'aplaudiré és que

estic disposat a fer-li un article d'opinió en el diari, de veritat lloant tot el que vostè fa i més, ho prometo públicament i en seu parlamentària.

Bé, horaris comercials. Miri senyor ministre el meu discurs ha sigut llarg, bastant llarg em fa l'efecte, jo ho he dit una vegada i només per contraposar els fets amb la realitat i vostè ho ha dit tres o quatre vegades, hi deu tenir obsessió, és una cosa ben curteteta, si vol ho repetiré i en quin moment ho he dit en el meu discurs, ha sigut ben poca cosa. Només a sigut per intentar contradir els fets amb les paraules, res més, no va més enllà, ja el dono per acabat aquest tema gràcies a Déu. Llavors diu quadre macro econòmic no, bé jo havia votat pressupostos sense tenir-ne. Home, tots plegats hem de millorarà, és a dir, segur que lo que fem aquest any serà millor al que ve, almenys i seguint els consells del Krugman la productivitat és això, és a dir, aquest any farem les coses millor que l'altre, no li hauria d'explicar però és això. Però és que, i permeti'm que sigui una miqueta punyent, és que vostès s'hi comprometen a això. A veure si ho torbo. Aquí, fixis bé, això és un document que fa el Govern d'Andorra i que està firmat pel Cap de Govern. Molt bé, el tenia marcat per veure si en parlava d'això, i me n'ha parlat, i dic: "Mira per on". Resulta que en el seu resum de compromisos i accions ens diu: "Punt 11: elaborar el quadre macro econòmic." He de reconèixer que algunes coses estan fetes i en un altre punt diu: "Realitzar i difondre les previsions dels indicadors econòmics a tres i quatre anys. Data, calendari estimat, quart trimestre del 2010"

Home, falta un dia. Ja hem permetrà aquesta llicència, me la permet vostè aquest llicència. Home, si me'l presenta demà o demà passat m'hauré d'engolir el que dic ara però aquí diu el que diu i no ho fa. Home, està saber-ho, sap per què està bé saber-ho? Perquè llavors tenim l'horitzó de les altres coses i podem dir miri, aquest superàvit, aquest dèficit, escolti tenim dèficit ara però ja el recuperarem. Ja sabem que no sempre hi ha creixement en l'economia però escolti aquest decreixement,... ja sabem que l'equilibri de les finances públiques no ha de ser any per any sinó que s'ha de mirar en llarg. Tot això ja ho sabem, clar si vostè no ens dona la més mínima indicació, doncs, escolti moltes vegades anem a cegues. No estaria mal, jo crec que el debat seria més enriquidor i milloraríem la productivitat dels debats.

Sí, ha fet un esment de que jo parlo de dos problemes. Home, jo no he dit que hi hagués dos problemes, de problemes n'hi ha molts i vostè ho sap i jo també. Jo li he dit que de la lectura d'aquell quadre acro econòmic que amb tota la modèstia he intentat plasmar, ara ja deixo de ser *pavero*, em

semblava que els dos més importants, és a dir, els que qualsevol persona diria: "Mira, quins són els dos que he d'atacar? Quins són els dos els que he de fer front?" Perquè tots no es poden fer front, vostè ho sap, s'ha de triar. Són aquests dos. Si no creu que siguin aquests dos digui-m'ho, però clar, jo li he parlat de taxa d'atur, etc, etc, i m'ha semblat que els dos més cridaners, vaja crec, són aquests dos. Si no hi està d'acord digui'm per que no hi està d'acord.

L'altre tema, el tema de les inversions i activar plurianuals. Vejam em puc equivocar però vam estar repassant els números i em fa l'efecte de podria arribar a activar fins a 102.000.000 d'euros. En això igual estem errats però nosaltres pensem que al voltat del 2009-2011 eren 84, amb el que s'ha votat aniríem al voltant de 102.000.000 d'euros. Efectivament aquesta informació pot no estar bé, nosaltres no som els que estem a Govern i no la tenim al dia però en qualsevol cas 0 no és, segur.

Moltes gràcies senyor síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

Pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi Sr. Nomen, teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Vàries coses.

Hi ha un fet que és que el dia 1 de gener és a dir d'aquí tres dies Andorra entrarà en una situació de buit legal amb la qual no s'ha trobat mai a la vida.

No sabem com s'ha de gestionar una situació perquè a l'1 de gener 2011 no estarà el pressupost aprovat, en primer lloc perquè no he vist cap reacció a la proposta que he fet de dir: "bé, si vostès van en serio de què volen fer... de què aquest pacte, de què llegir-se les lleis ràpid i dissoldre" Doncs, Andorra pel Canvi està disposat al 31 de desembre tractar la votació del pressupost. No he vist cap reacció, no he vist ningú que reculli el guant i per tant, això em porta a suposar que tota aquesta qüestió no és més que una tàctica per allargar i allargar aquesta situació i suposo que cap a finals de gener tindrem aquesta votació quan estigui estipulat en el calendari que la deu tenir marcat el Sr. Cap de Govern, no? En tot cas, l'1 de gener no hi haurà pressupost, tot sembla indicar que això serà així. I la nostra legislació no estableix que passa quan tenim dos anys consecutius sense pressupost. No ho estableix.

Què passarà a partir d'aquí? No passarà res més que el Govern d'Andorra, que l'Estat andorrà estarà en

una situació de precarietat amb un buit legal que no sabem quines conseqüències pot tenir.

Aquesta és una temeritat a la que ens ha forçat el Govern Socialdemòcrata, que ha tibat la corda fins el final, és impressionant la capacitat de tibar la corda que té el Govern Socialdemòcrata i ho ha portat fins el límit, i ho ha portat fins el límit.

Per tant primer punt, l'1 de gener estem amb situació de buit legal.

Segon. Li he demanat al Sr. Ministre que si tenia bé doncs per saber com acabarà el pressupost 2011, saber quin és el nivell d'execució de cada crèdit extraordinari, vostè no diu res... Li vam demanar per escrit, li he demanat aquí de forma oral, no dona cap resposta... és un tema del qual en defuig. Això demostra que no perquè vostès tinguin l'autorització d'aquest Consell, fan les coses. Aquí s'han autoritzat molts crèdits extraordinaris que al dia d'avui no estan executats, això sí que ho sé segur. Hi ha molts, masses crèdits extraordinaris que al dia d'avui no estan executats. No sé en quin percentatge exactament d'execució està cadascun d'ells, perquè la informació la tenen vostès però la realització externa allò que s'ha de veure un cop estigui fet, doncs no es veu.

I amb el tema de les mesures de reactivació econòmica que vostè continua insistint de què som el dimoni pelut perquè no vam aprovar les mesures de pagar més ràpid els proveïdors i del 75 euros als nens de les escoles bressol i la subvenció als vehicles al mateix temps que l'encariment de la taxa de tinença dels automòbils en un 50% per la majoria dels casos. Això sumava segons els seus càlculs uns 38 milions d'euros. Si això fos així, els haguéssim de sumar als 82, 3 que tenim de dèficit ens n'aniríem a 120 milions de dèficit.

És que a la llista aquesta podríem posar moltes més coses, no? Però la pregunta és: La seva carta als Reis Mags, vostè pot posar tres *scalextric*, o quatre, o cinc.. però qui ho paga tot això?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata no hi ha intervenció?

Per Govern? Sí, Sr. Ministre teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Senyor síndic.

Només perquè em sembla que el debat està pràcticament fet entre les diferents presentacions que s'han fet de les esmenes i el que el Govern ha defensat del Projecte de Llei de pressupost, només una referència a dos temes importants, al tema dels plurianuals i el tema del quadre macroeconòmic. Després potser, si tinc temps parlaré de Krugman, que potser l'hauria de llegir una mica més del que el llegeix, potser fa molts anys que el coneixia però potser ha deixat de llegir-lo darrerament i és important que no el deixi de llegir.

En el tema dels plurianuals, les xifres que té són incorrectes i de molts milions d'euros per que aquí hi ha la previsió de que el túnel dels Dos Valires i l'obra de Sant Julià es financin amb el projecte de pressupost del 2011, són partides molt importants. No recordo ara, ho he buscat però no porto aquest quadre de les inversions plurianuals del 2009 em sembla que hi ha una xifra dels dos Valires que rondava els 40 milions d'euros que era pel 2011, per tant la xifra de plurianuals és una xifra molt inferior a aquesta i en tot cas a les polítiques de inversió a la que jo m'he referit, als que he llegit, el que suposava el projecte de pressupost no quedarien activats per que estaríem parlant de noves propostes d'inversió ja sigui la zona esportiva d'Ordino o la desviació de la Massana, o altres inversions a les que m'he referit com els centres de salut o altres inversions i altres programes que no estan previstos en el projecte prorrogat de l'any 2010.

Hem parla del quadre macro econòmic que el volíem fer i ja li dic que no el farem el quart trimestre del 2010, i abans del 31 d'octubre del 2010 si l'haguéssim hagut de fer, doncs, l'haguéssim incorporat el Projecte de pressupost. Vostè ja m'ha reconegut que ha votat com a mínim quatre pressupostos sense aquest quadre macro econòmic, clar abusant ha aprovat uns projectes de llei de fiscalitat directa però tampoc no sabem si entraran en vigor el 2012, ens falta la llei del l'IVA per saber si seran d'aplicació al 2012 o no. Ara sabem que tenim un nou ingrés pel 2011 amb l'impost de renda de no residents que entrarà en vigor a partir de l'1 d'abril del 2011, però vostè entendre que sense aquestes qüestions fonamentals fer un quadre macroeconòmic és un brindis al sol. Nosaltres ja el volíem fer, perquè de fet recordava anteriorment que el setembre del 2009 es van entrar a tràmit parlamentari les lleis que avui ha aprovat el Consell General, fa 15 mesos. El que no farem son exercicis d'adivins o de previsió, el dia que sapiguem quin marc fiscal tenim, quines previsions clares en quan a calendari tenim, el Govern farà aquest quadre marco econòmic, ens vam comprometre que el faríem el quart trimestre del 2010 i no el farem demà ni demà

passat, ja ens hagués agradat poder-lo fer, en tot cas fins que no sapiguem quin és el calendari clar del marc fiscal, doncs, serà absolutament impossible.

Gràcies senyor síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Iniciem... No hi ha més paraules?

Procedirem doncs, a la votació de les esmenes a la totalitat presentades pel Grup Reformista i Andorra pel Canvi.

Se m'ha demanat de procedir a la votació conjunta de les dues reserves d'esmena, si no hi ha cap oposició... esmenes a la totalitat perdó.

Eh.. doncs procedim conjuntament a la votació.

Vots a favor de les dues esmenes? Vots en contra? Abstencions?

Recompte.

La Sra. Mariona González:

14 vots en contra i 14 vots a favor.

El Sr. síndic general:

Constatant doncs, un empat, procedirem a una segona votació.

En segona votació, vots a favor de l'esmena? Vots en contra? Abstencions?

Recompte.

La Sra. Mariona González:

14 vots a favor i 14 vots en contra.

El Sr. síndic general:

A la vista doncs de la permanència de l'empat queden desestimades les dues esmenes. I havent-se presentat esmenes a l'articulat el Projecte de llei seguirà el seu tràmit en la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

S'aixeca la sessió.

(Són les 19.00h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877